

Констатује се да су на главни претрес приступили: заменик Тужиоца за ратне злочине Милан Петровић, оптужени који су приведени из просторија Окружног затвора у Београду и то: Грујић Бранко, Поповић Бранко, Славковић Драган, Кораћ Иван, Филиповић Синиша и Драгићевић Драгутин, браниоци оптужених, адвокат Шалић Миломир који се јавља за прво и шестооптуженог, адвокат Ђорђевић Мирослав, који се јавља за оптуженог Славковић Драгана и за оптуженог Бранка Поповића, те адвокат Ђокић Драган, који се јавља за оптуженог Кораћ Ивана и за оптуженог Филиповић Синишу, уместо адвоката Сташевић Слободана, те пуномоћници оштећених, Наташа Кандић и адвокат Драгољуб Тодоровић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес **НАСТАВИ.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За данас имамо предвиђено саслушање једног од оштећених сведока који нису изразили спремност да дођу у суд, л тако да су тражили да буду саслушани путем видео конференцијске везе, те смо ми успели да обезбедимо њихово присуство у Сарајеву и сада ћемо покушати да успоставимо везу са Сарајевом. Режија, да ли може да покуша да успостави везу?

СУДИЈА СУДА У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ Драгомир Вукоје: Да се представим. Ја сам судија Драгомир Вукоје. Ја вас поздрављам, пре свега, чланове већа Окружног суда у Београду, као и председницу, колегиницу Татјану Вуковић одавде из суднице број 6 Суда Босне и Херцеговине, рекох, овде у Сарајеву. Такође, ја ћу представити сва она лица која ће бити присутна данас у судници током саслушања сведока, а то је Игор Слипичевић, руководиоца аудио-визуелног тима, Адис Володер, аудио-визуелни техничар, Невена Аличехајић, правник, асистент Одјела за судску управу. Дакле, то ће бити лица која ће данас бити присутна. Мој задатак поред осталог је да потврдим идентитет сведока који ће данас бити испитан. Но, о томе, претпостављам, биће касније рећи. Такође, у судници је присутан, извињавам се и уважени колега, истражни судија Алимпић Мирослав из вашег суда. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала колега. Ја бих такође хтела да поздравим све присутне у Сарајеву, у судници Суда Босне и Херцеговине и да се, пре свега, захвалим на сарадњи и да нагласим да ћемо данас, уколико Веће одлучи о примени ове мере, односно додели статуса заштићеног сведока, обавити саслушање у складу са одредбама Европске конвенције о међусобном пружању правне помоћи у кривичним стварима, заједно са Другим допунским протоколом који смо ратификовали и наша Држава и Босна и Херцеговина и сада бих хтела, пре свега, да обавестим и овде

присутне, да ћемо морати да искључимо јавност за време одлучивања, сходно нашим одредбама Законика о кривичном поступку за време одлучивања о примени мера заштите. Овде у судници налазе се оптужени, њихови браниоци и судско веће Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду, а након искључења јавности, замолићу Вас да сведок уђе и онда ћемо утврдити идентитет и одлучивати о примени мере.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се искључи јавност за време одлучивања о примени мера заштите, сходно одредбама Законика о кривичном поступку Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да јавност сада искључите. Да ли су изашли сви из суднице? Јесу, добро, хвала.

Изостављен транскрипт у делу главног претреса који се односи на период од искључења јавности до сачињавања записника о одлучивању о примени посебних мера заштите сходно одредбама чл. 117-122 Законика о кривичном поступку који је објављен у «Службеном гласнику РС» под бројем 46/06 од 02.06.2006. године, ступио на снагу 10.06.2006. године.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

У даљем току, главни претрес је ЈАВАН.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, уколико има публике, да приступе у судницу.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА под псеудонимом «Т»

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине «Т», да ли испред себе имате неки папир са Вашим личним подацима?

СВЕДОК "Т": Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ближи лични подаци, не морате читати, него само реците?

СВЕДОК "Т": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то Ваши лични подаци?

СВЕДОК "Т": Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Ви сте као оштећени сведок дужни да говорите истину и за давање лажног исказа, кривично се одговара. Предвиђена је и казна затвора до пет година. Ја ћу Вас сада молити да прочитате текст заклетве која се, ја мислим налази испред Вас, наглас ако можете. Изволите. Не морате устајати, да бисмо Вас боље видели. Биће згодније тако да седите, изволите.

СВЕДОК "Т": Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Ви, такође, нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико сматрате да бисте се изложили кривичном гоњењу.

Сведок под псеудонимом «Т», са личним подацима као у списима, упозорен на дужност казивања истине, након што је положио заклетву, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре свега ћу Вас питати, Ви сте саслушани од стране истражног судије, да ли је тако, односно Тужиоца Босне?

СВЕДОК "Т": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А саслушани сте и пред истражитељима Хашког трибунала, па ћу Вас питати, да ли Ви остајете при ономе што сте до сада изјавили у току кривичног поступка? Значи, да ли је истина оно што сте говорили до сада?

СВЕДОК "Т": Истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Обзиром на начело непосредности поступка, ја ћу Вас сада замолити да нам Ви испричате, значи, све што Вам је познато везано за нашу оптужницу којом се ставља на терет оптуженима Грујић Бранку, Поповић Бранку, Славковић Драгану, Кораћ Ивану, Филиповић Синиши и Драгићевић Драгутину извршење кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл.142. Кривичног закона СФРЈ, а наиме, ставља им се на терет, између осталог и ратни злочини учињени на Пољопривредном добру Економија и месту званом Циглана у периоду мај-јули 1992. године, па да нам Ви испричате, да ли сте боравили на тим местима, а ако јесте, шта сте доживели и укратко мало, значи, период пре тога. Значи, нећемо се нешто детаљно упуштати, али укратко, како сте уопште доспели, ако сте били на тим местима. Изволите.

СВЕДОК "Т": Ево овако. Ја сам доспео у притвор Економија из мог места хапшењем испред моје породичне куће са још двојицом који су приведени на Економију. Довезли су нас плавим комбијем «Фолцвагеном» без врата са стране. У комбију смо, односно видео сам трагове крви и да су то такве ситуације, јер је изгледа боравило више људи и више некаквих транспората око тога. Када смо дошли до Економије, односно путовали, у комбију су била три човека који су нас ухапсили и довели које сам касније сазнао да су они, уствари, Пуфта, Саво и Војвода, којег ја не знам ништа, него Војвода. По лику и данас се сећам и тако те ствари. И ту је био још један човек четврти који је био из околине, односно из мог места који је

суделовао са њима у мом хапшењу и којег нисам више касније никада видео, када су нас затворили у просторије Економије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате можда датум, отприлике када је то било када сте Ви ухапшени?

СВЕДОК "Т": Датум је био 07., пардон, ја сам нешто пре почео, датум је био 07. маја 1992. године, тачно увече у 18 сати и 30 тако минута испред моје породичне куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред куће значи?

СВЕДОК "Т": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ту, имате ли неки списак имена сведока који су, такође, добили псеудоним, испред Вас, требало би да имате списак.

СВЕДОК "Т": Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та лица ако можете да им не помињете имена, него да нам кажете псеудоним када будете имали потребу да поменете нека од тих имена. Да ли ме разумете?

СВЕДОК "Т": Разумем, јасно, јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да им не кажете име. Да ли је неко можда од њих са Вама ухапшен, од тих ту лица?

СВЕДОК "Т": Није. То су касније, које сам ја затекао у Економији, у тој просторији када су нас притворили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "Т": Јер нисам испочетка знао њихова имена, ни ко су, него временом, у притвору када смо се већ упознали као, ето, сазнали једни за друге, ко смо, шта смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је са Вама ухапшен? Рекосте, ко је био у комбију, осим Вас?

СВЕДОК "Т": У комбију је био Енвер Даутовић и Несиб Даутовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сада Ви одлазите?

СВЕДОК "Т": И нас возе тим магистралним путем у правцу Зворника, значи магистрални пут Бијељина-Зворник и скрећемо лево на то пољопривредно добро Економија, звана Економија, која није пре пуно функционисала, можда у последње време се нешто мало отворило тако да је ту било некаквих радника, нешто се дешавало, али ја не знам шта, у којој мери та пољопривреда и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то близу Вашег места одакле Вас доводе?

СВЕДОК "Т": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Близу?

СВЕДОК "Т": Близу, ако морам казати у километар, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не морате, добро. И сада, где Ви долазите?

СВЕДОК "Т": Они нас довлаче пред ту, једну као управну зградицу са пар просторија и некакве тамо помоћне зградице и ту нас истоварају и притварају нас у једну малу просторију између тих тамо већих зграда, као штале и овамо те, као ето те зграде управе. Слично као нека портирница, као нешто, било је негде два са два метра у којем смо морали сести на неке бетонске колце, а појаснићу, који су имали са стране некакве арматуре. Користило се за велике ограде ове жичане и тако, да се заврне, да се затегне. И одмах сам приметио на тим шиљцима, значи парчадима арматуре који су вирили из бетона, тих колаца, трагове крви, чак, да кажем, неких дланица, нешто тако да сам, пошто сам био искусан човек као старији, ја сам видео шта је, о чему се ради и да је ту још прошло људи и да је тако то од некога остало. Већ страх је био, ја сам потпуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до када ту вас тројица боравите? Шта се дешава?

СВЕДОК "Т": Ту смо, боравили смо ту ноћ уз чување некаквих стражара који су били у сивомаслиној униформи. Били су, касније сам сазнао од људи из околине, испод Козлука, у правцу Кисељака, витиничког тамо Кисељака, једно село Јесенице, тако се звало, ти су људи као стражари били ту. Они су нас чували до ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то неки професионални стражари или су то неки резервни?

СВЕДОК "Т": Нису, то су били обични људи који су као ето то обукли и касније сам сазнао да су рекли поједини да као ето они су одређени ту да стражаре и као ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су рекли, ко је то њих одредио?

СВЕДОК "Т": Нису, нисам ја то ни смео да питам, то су ствари, него, једноставно, онако сами су рекли да су одоздо и да они само чувају, да нису они ни радници те Економије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то су неки људи локални ту из тог места?

СВЕДОК "Т": Па, из тог што сам навео места, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А где су ти стражари? Да ли су они напољу или унутра у тој собици, где су?

СВЕДОК "Т": Они су били напољу и били су мало закључали, али су повремено, понеки је ушао и тако смо пребродили ту ноћ, да би ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте спавали, како сте ту ноћ?

СВЕДОК "Т": Нисмо спавали ништа. Седели смо на тим колцима, на тим положеним колцима и тако смо преседели ноћ да би ујутру, мислим да је било пола седам, седам сати, дошли други људи. Касније сам то већ препознао и видео када је био Драган Торо, одатле се он појављује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут?

СВЕДОК "Т": Први пут са камером и имао је пиштољ, у шареној је униформи и имао је око главе, залиске, мало краћа коса, имао је око главе мараму једну коју је обично и касније носио, завезану и наставио да снима са питањима од тог Даутовић Енвера и Даутовић Несиба и мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај сам ушао у ту собицу?

СВЕДОК "Т": Сам је ушао, али су били на вратима, пошто је мало, навратио је још неки који, од тог страха, нисам могао да идентификујем, нисам ни упамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је тих других било?

СВЕДОК "Т": Па, било је њих пар ту, али напољу је било више, тамо околина и ти стражари који су ту преноћили и још дошли, значи касније ћу ја сазнати, када смо изашли да је ту био Пиварски и Саша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана, тог јутра?

СВЕДОК "Т": Јесте, када нас је то снимео и питао као, зашто смо ту, иста су питања била сва тројици и тако као снимао он то, због некаквих интереса, због некаквог тога, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је хтео да испита, зашто вас је снимао, да ли каже нешто?

СВЕДОК "Т": Па, питао ето, одакле сте, ко сте, шта сте, када си рођен, шта ја знам и као што смо дошли и то, што једноставно не знамо ни ми зашто смо дошли. Тако је се десило и пита он и завршио и изашао и наредио да изађемо напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти тај?

СВЕДОК "Т": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Ви сазнајете да се он тако зове, кажете, то ћемо касније?

СВЕДОК "Т": Ја сазнајем у Циглани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Циглани?

СВЕДОК "Т": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сазнајете?

СВЕДОК "Т": Па, сазнајемо између самих њих, јер они су, касније смо ми били под патронатом њиховим где су нас одвели на принудни рад у Циглану и уз то да идемо и ишли смо у пљачку, мислим у купљење ствари и осталих по Зворнику, Козлуку и тако, Дивичу и Кули граду и тако даље. Тако су се између себе звали. Тако смо знали да је Пуфта и Драган Торо и да је Зокс и да је овај Зокс има брата и да је остали из Лознице групе и тако поједини које ћу се можда сетити касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико траје то снимање, отприлике, тог ту јутра?

СВЕДОК "Т": Па, није то трајало можда минут, два, три, мислим, не могу тачно, али није дуго трајало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви онда шта, кажете, излазите?

СВЕДОК "Т": Излазимо ван, кажем ван. Мислио сам можда ће да нас пусте. Међутим, тада је било, око сам видео пуно тих стражара које нисам могао ни да знам, али сам видео још двојицу, тројицу исто у тим маскирним униформама, а то су, касније сам сазнао кроз друге посете када су долазили у ту, у другу просторију када су нас пребацили и малтретирали, за Пиварског и за Сашу, а Пиварски је имао на левој руци, односно није имао прстију, само мали прст је, могу да покажем тај мали прст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тај један?

СВЕДОК "Т": Само један прст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај Пиварски? Да ли је он био униформисан или да ли је био неко у цивилу можда?

СВЕДОК "Т": Не, били су обично у шареним тим, неко у блеђим, него у тамнијим униформама и тако то. Имали су и шкорпион или пиштољ или тако то, а касније када су то били, имали су и различите реквизите – цеви, ланце и овај ове каблове, скраћене каблове и безбол палице оне и ове палице за крампе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало нам се слабије чује, режија, ако може да појача мало. А како је тај Саша изгледао, тај, кажете са Пиварским напољу што је?

СВЕДОК "Т": Саша је исто изгледао овај, уствари били су то момци стварно као мало развијени, мало, не превисоки, широки, овако били су, мислим, овај, физички су спремни, мислим, тако, између својих 70-80 килограма тежине и тако развијенији и сада ја не могу рећи тачно да ли је Пиварски или је Саша, он ми је скинуо са руке сат и узео, каже «то ти не треба» и овај други је скинуо из ципела пертле и каише и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тих других?

СВЕДОК "Т": Да, од Даутовић Енвера и Даутовић Несиба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, или Саша или Пиварски, не знате тачно?

СВЕДОК "Т": Да, ја мислим, то је та брзина била. Само су они нас испратили до једног мало подијума са две степеннице бетонског у ту зградицу што је као управна била зграда. Имала је ту просторију од пет, шест метара квадратних, мислим, личила ми је више као на ветеринарско нешто просторију, са страна зидови, глачани бетон и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту сада вас тројица улазите?

СВЕДОК "Т": Да, ту нам отварају врата. Врата су била окована металом, лимом и један прозор, био је као мањи прозор да се може отворити и гледати и видео сам да је то, фактички, затвор, притвор. Мислим, био сам свестан. Нисам био дете да не знам шта је шта. И тако су нас угурали у ту просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ту мало већу собу?

СВЕДОК "Т": Да, то је већа просторија, ето као. Ту сам имао да видим негде око осамнаест, деветнаест других особа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутра већ су били?

СВЕДОК "Т": Већ, већ унутра, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада уопште некога препознали из ранијег периода или су Вам то све нови људи?

СВЕДОК "Т": Препознао сам двојицу старијих људи, уствари, од мене људи из једног села Ковачевићи су се звали или Јусићи, тако нешто, ту та села су близу, које сам ја некада виђао у једној фирми где су радили, а радили су за београдски «Рад». Али, у Босни у радили на терену, па сам их тако познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли њихова имена можда знате или презимена тих старијих?

СВЕДОК "Т": Ја се нисам могао никада тога сетити, мислим, можда сам и чуо испочетка, али нисам се могао сетити тих имена. Била су двојица браће то су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браћа?

СВЕДОК "Т": Један се понашао више мало женски онако, мислим, не знам да ли је био и ожењен, али су имали око педесет и нешто година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је неко са те листе ту што имате пред Вама био ту када Ви већ улазите, тај можда «У» или «Ф» или неко?

СВЕДОК "Т": Ево овако. Са ове листе коју ја имам овде, био је заштићени «Ф».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ је био ту?

СВЕДОК "Т": Не, не, пардон, тај није био, тај је дошао сутрадан, али био је «У» и био је «Четири».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број «Четири»?

СВЕДОК "Т": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ су ту, значи?

СВЕДОК "Т": А сутрадан ће доћи овај «Ф» и када су нас одвели у Циглану, онда је дошао овај «Х».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Х»?

СВЕДОК "Т": Нисмо се срели, али смо се познавали пре и после тога смо се сретали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он је тек тада дошао када Ви одлазите?

СВЕДОК "Т": Ми смо отишли негде око седам сати, пола осам, а он је дошао у току дана, подне, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је био неки Реџић Мухамед? Да ли Вам је то нешто познато у тој соби?

СВЕДОК "Т": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је?

СВЕДОК "Т": Јесте, било је њих, деветнаест или осамнаест их је било, са нас тројицом је било негде око 21, да би се сутрадан појачало, довели би још овога са «Ф» ознаком и довели су, пошто овде нема тих, довели су Јусуфа Авдиспахића, Меху, Меху неког су довели и тако да се повећавао број још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је био можда неки Кемо, па неки Нермин, да ли Вам је то познато?

СВЕДОК "Т": Јесте. Били су Кемо, Нермин, био је Сејо, био је, ето сада не могу да се сетим, али углавном били су ти што спомињете, ти су били и још су били, значи 18 људи је било ту пре мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам познати неки под презименом Авдић?

СВЕДОК "Т": Авдић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК "Т": Познати су ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они били?

СВЕДОК "Т": Мики, Мики је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се Мики звао?

СВЕДОК "Т": Не знам тачно, само Мики, то је био надимак, Мики, уствари дошао је касније, после два дана су довели Бубицу. Ево сада сам се сетио, мислим, кроз ово излагање, мало ме кочи, али, углавном довели су га, претученог, сломљеног, у таквом стању и да је он завршио ту или негде близу исто како је завршио Несиб Даутовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте нам се сада мало вратите на тај моменат када Ви улазите и кажете затичете те људе. Шта они раде, како изгледа у тој просторији, шта има ту?

СВЕДОК "Т": Просторија је комплет празна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема намештај, нема неки кревет?

СВЕДОК "Т": Нема ништа, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК "Т": Имала је једну славинуцу, вода нека била је ту. Ништа нема, бетон тотално. Они су поскакали уза зид, стављајући руке позади иза леђа, али глава им је била, поглед им је био окренут према прстима, бетону. Нису гледали горе. Ја нисам знао зашто, како тако, али углавном, то је тако било. Ту сам се сместио до врата и ових још двојица што су били. Врата су се затворила и настао је тајац, мислим, мирноћа, да нико ништа није проговарао. Онда су они сели, што сам учинио и ја и мислим ови придोшли, тако да су рекли, да ли сам питао или нисам, рекли су да је то наредба да када уђе српски војник или како су се називали, да се мора устати, уза зид, руке назад и поглед у бетон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То они кажу, ти што су ту?

СВЕДОК "Т": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како они изгледају?

СВЕДОК "Т": Они су били преплашени, били су неки оштећени од удараца, модрица и чак сам приметио да је са десне стране, уствари, пре, поглед испред мене, онај зид, био нешто и крвав и упрскан, да би у току дана касније, када опет буду долазили и нешто ту нас малтретирали, било наређено да се нешто и очисти од наших људи, да су ту чистили те трагове мрља и крви и тако то. Били су уплашени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви укупно дана у тој соби, тој остали, Ви лично?

СВЕДОК "Т": Лично смо ми остали, ја лично сам остао од 07. навече маја 1992. године до 12. маја изјутра, око пола осам, када су нас потоварили на камион и одвезли у Циглану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада, кажете, ту боравите, практично пет дана. Каква је ту храна, шта једете за то време? Да ли сте сво време у соби, да ли излазите, да ли вас ту сада неко чува, како то изгледа?

СВЕДОК "Т": Не излазимо нигде, нити смо могли. То је, нормално, нисмо смели питати ни шта. Ту смо притворени, али су доносили нам храну ти исти стражари који су ту даље били. Они су иза нас и остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је та храна, одакле је то?

СВЕДОК "Т": Биле су, храна негде добијали, била у конзервама, као птичја паштета, парче хлеба или тако нешто и делили су нам кроз тај отвор на вратима, узимали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико то пута дневно?

СВЕДОК "Т": Било је три пута дневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, у конзервама?

СВЕДОК "Т": Јесте, сува храна, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сува?

СВЕДОК "Т": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био ту тоалет унутра, у тој просторији, WC?

СВЕДОК "Т": Није, није, то је једино када је неко имао потребу, стражари су их пуштали да се иде са друге стране, мало тамо, двадесетак метара, јер су, отприлике, они боравили када тамо, седели, када ручају и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напољу?

СВЕДОК "Т": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека посуда унутра у соби, нека ноћна посуда, нешто?

СВЕДОК "Т": Није, није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било?

СВЕДОК "Т": Није. Била је једна флаша пластична као за воду ту, нека славина је била. То смо као користили да се напије воде и тако. Додатно, WC, схватио сам на шта мислите, није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се сада догађа? Ви ту долазите, затичете те људе? Како се сада ту одвија ситуација? Кажете, они су Вас убацили и одлазе?

СВЕДОК "Т": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је ту, уствари, довео? Они што сте поменули, да ли је тако, су Вас ту увели?

СВЕДОК "Т": Јесте, јесте, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК "Т": Е сада, ми када смо ту смештени, прошло је извесно време. Сада ја не могу сваки дан говорити у минут или сат, али почињу сада ту разне претње, тортуре, туче, батињање и све то, цело време боравка. После тога, када су нас ту, значи, ставили, да ли је то било сат, два времена, долази група људи, отварају се врата и улазе. Ту није било питања зашто, како, што, како, углавном уђу са тим својим, како сам малопре напоменуо, реквизитима и распоређује се уздуж те просторије, окрену се једни тамо онима, ови други овамо, као изаберу по једног, двојицу и настављају да нас бију и туку са тим стварима које имају и да малтретирају и да питају, ето, зашто ниси дошао да браниш Алију, што ниси ово, што ниси оно, ти си «зелена беретка» и тако, такве ствари и од те речи, од које се ја згрозим, каже «усташа». И тако је то било, буде по петнаестак минута, двадесет, па оду, па нема два-три сата, па дођу други, мешовитог, морам поменути сада да је у тим другим групама, било људи који су, ти из околине Лознице, јер касније су нас они преузели једно време у Циглани, па смо сазнали да су тај Прља, Лале и остали Гогић из околине Лознице, из Србије, да су они били, јер смо их упознали касније када су преузели, када су ови из

Краљева, стицајем некаквих њихових свађа колико сам ја приметио, су се разишли и тако преузели ови, па зато кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су ти из Краљева, кажете? Да ли је то неко посебно у односу на ове из Лознице, одвојено или су то заједно или како?

СВЕДОК "Т": Они су одвојено, али је било ситуација када су, понеки су опет били у заједницама, како, да ли се то случајно трефе или су били организовани, не знам, али, углавном, већином су одвојено долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је први дошао, да ли се Ви сећате и шта су радили?

СВЕДОК "Т": Долазили су први Саво, Пуфта, Зокс и наравно Драган Торо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тог дана када Ви стижете или касније?

СВЕДОК "Т": Исто, касније, када смо већ тамо били, долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај Сава?

СВЕДОК "Т": Па, Сава, и он је био са њима, могу да га опишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК "Т": Сава је био повисок човек, није био пуно дебео, имао је мало погрбљен стас, мислим, погрбљено се понашао, краће косе, носио је качкет и од оружја је носио пумпарицу пушку. Тако када су улазили код нас, ја сам осећао по тим њиховим понашањима, да су се ту ипак знали неки надредници, односно ко се мало пита, ко је мало већи, а то се мени учинило да је Драган Торо, па чак и Саво, али Нишки капетан који је, ја сам га поменуо, јесам, он је изгледа био за наш ту, овај, премештај у Циглану, касније, за тај принудни рад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надлежан?

СВЕДОК "Т": Да, као он нас је одабрао касније и уговорио ваљда горе да нас пребаце са тим директором, да горе радимо у тој Циглани, није имао ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Нишки, када сте њега видели први пут?

СВЕДОК "Т": Па, исто тако у групи са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту, на Економији?

СВЕДОК "Т": Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ко је био главни, Нишки или Торо?

СВЕДОК "Т": Па, сада, овај, Нишки је био главни да нас пребаце горе, на тој организацији. Тако нам је он и рекао, одабирао, колико сам ја по томе схватио, а Драган је био, ја мислим да је он био, пошто је касније горе у Циглани, по томе закључио сам да је он, када су нас одводили на пљачку, на то купљење материјала по местима, да је се он питао и да је слао те људе, шофере са њима, радио на одвожењу горе, преко у Србију, тог материјала и робе и свега што смо купили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да се вратимо сада на Економију, да видимо, кажете, нешто долазили на по петнаест, двадесет минута ту у ходу. Да ли се то некада десило и са овима из Краљева или само са овима из Лознице? Ко Вас је тукао на Економији?

СВЕДОК "Т": И са овима из Краљева исто. Замислите када дође један Пуфта и донесе те палице, безбол палице и када почне да иде, да удара све редом и кога стигне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај Пуфта?

СВЕДОК "Т": Пуфта је био млад дечко, можда 19, 20 година, јако напросит, подебео, млад, пуно, пуно агресиван, природно, овај, био агресиван, колико сам ја приметио. Треба нешто још?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, хајте, реците нам, шта се дешавало на Економији? Причали сте нешто у истрази и овим истражитељима, када дођу те групе, шта се, сећате ли се конкретно неког догађаја?

СВЕДОК "Т": Аха. Па, ево могу да се сетим, рецимо, овај, једног догађаја када су довели, то је можда било 09., 08., 09. овога маја. Тада су се отворила врата и тада се добро сећам када су баш, већином, можда је био неко од ових из Лознице, али ови из Краљева, они су се звали краљевачка група и касније сам сазнао горе од Нишког да је он, помињао је да су они диверзанти, Шешелјева јединица, диверзантска, зато сам то увек, увек помињем да су од Краљева, мислим околине Краљева, тај део Србије и зато то помињем, јер не би измислио те ствари, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Нишки рекао да су они?

СВЕДОК "Т": Нишки лично каже да су они Шешелјеви диверзанти, јединица Шешелјевих диверзаната.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он то и себе убраја у те диверзанте или?

СВЕДОК "Т": Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и себе?

СВЕДОК "Т": Сигурно, то је сто-посто. И тада су они ушли, тамо је тада, мислим да су сви били и Нишки, и ушао је Драган Гору, они су одгурнули. Доле сам видео Драгана Тору када је он повукао, одгурнуо Бубицу који је био напола сломљен, а уз њега Саво са пумпарицом који је дошао, по мени је изгледало да се они нешто око њега отимају и скинуо је Бубици Саво ланац златни око врата и добро сам чуо када каже «то теби не треба, неће ти ни требати» и онда су кренуле туче. Окренули су се, по двојицу, по тројицу узму, ударати са тим цевима, са свега, док се не измогне и онда касније напусте и оду, па следећа тура наиђе, рецимо, из Лознице, на челу са Лалом, са Прљом, тако да су се они сви смењивали, како су хтели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да се сетите тог довођења Бубице? Ко то њега доводи, како њега? Њега сте знали, да ли је тако, колико схватам?

СВЕДОК "Т": Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њега довео, у каквом је он стању дошао и шта се са њим дешава док сте Ви ту присутни тих дана?

СВЕДОК "Т": Ја мислим, можда сам заборавио, можда сам некада рекао то, не могу се сетити тачно баш ко га је довео. Ја само знам да је сведока, односно под шифром «Ф» довео, довео Пиварски, Пиварски, а мислим Бубицу да је довео, ово је само мишљење, не тврдим, Нишки, а Нишки је довео и Јусуфа Авдиспахића. То је исто, други, трећи дан додали после нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И какав је био Бубица када су га довели, како Вам је изгледао?

СВЕДОК "Т": Бубица је, па, малопре сам рекао, Бубица је био тучен, модар и био је, само се држао за једну руку и за стомак и од тада је он био, мислим да је био, сви смо ми били малтретирани, тучени, али он им је изгледа био главна мета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви успели нешто да причате са њим, када је доведен?

СВЕДОК "Т": Успео сам овако, то је било, мислим, не да је било, ето, могуће да се слободно, него, ето, помало, био сам ближе тако па да сам га питао, шта је било. Он је испричао да је он био у Немачкој, да је враћен, да се вратио, желео се вратити у Зворник, јер је тада, уствари, ја сам био у Србију избегао, односно прешао за спас и када је Радио Зворник објављивао да се врате на радна места људи, да ту нема шта да се више дешава, као Зворник је тада под управом српске полиције, војске, шта ја знам, сви су се враћали, па и Бубица и он је улазећи, значи, на границу, на Дрину у Босну, у Каракају код Зворника, су га ти који су били ту, ухапсили, и њега и његову супругу и онда његову супругу је рекао да су изгледа одвезли, како је видео из аута,

једни горе у тај ближи Стандард који никада није прорадио, фабрика, хале су се правиле, али касније служиле за друге ствари. А њега су довели код нас и то је било могуће један дан или два да смо могли мало нешто попричати. Више касније није могао, јер је толико био у тој ситуацији, да више није могао да говори, извођен је напоље, екстра тучен и једне прилике, баш, то је било, уствари, то је било 11. предвече када су га вратили, показивао је прстом да би га убили, а није могао да говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога је то тражио?

СВЕДОК "Т": Па, када су га ови убацили, споља, е то нисам могао да видим, то се дешавало напољу. Шта су са њим радили односно и ко је то радио. Када га гурну унутра, тако се затворе врата. Такве су ситуације некада биле да се можда не виде, али претпостављам, ови о којима причам да су фактички имали стално ту надзор, јер од тих двеју група ту нико више није долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели, ко изводи Бубицу напоље, па га после, кажете, извесног времена врате, убаце?

СВЕДОК "Т": Па, знате како, само се, онај, онај мали отвор отвори и прозове се и тако гурну се врата, изиђе се, тако да зависи из којег угла, нисам могао све да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте том приликом, кажете, када му је Сава скинуо ланац, ко је ту био присутан и шта се ту догађа са Бубицом? Да ли је тада тучен Бубица, том приликом?

СВЕДОК "Т": Јесте, јесте сигурно, то је настао касније хаос читав после тога и Саво је, прво је показао са пумпарицом му је под врат и подигао ланчић и онда га је касније скинуо лепо скинуо и сам себи ставио на свој врат, каже, «то ти више не треба».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту уз Саву још од тих људи?

СВЕДОК "Т": Био је, ту је био и Драган Торо, био је, како се зове, овај Нишки и био је, био је, ја мислим, био је и, не знам сада, не могу да се сетим у брзини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта они раде за то време? Да ли неко туче Бубицу или само му узимају?

СВЕДОК "Т": Е сада се они распоређују, како је то узело тамо и окрене се један са ове стране, један са оне стране, већ сам поновио, то се направи један круг као, полукруг и рецимо, ко се окренуо према зиду, јер смо ми сви били око зида и онда овај узме овога и ко је носио неке реквизите, неко је песницама, неко је тим палицама, цевима, ланцима или тим жицама, значи, које су оне жице гумиране, одсечене као, то ми кажемо у полицији онај пендрек што је био, тако намештено, је ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је имао том приликом Саво, осим те пумпарице, да ли је имао још нешто од оруђа или оружја у рукама, када је узео тај ланац?

СВЕДОК "Т": Није, то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Торо, да ли је он имао нешто са собом? Шта је он носио?

СВЕДОК "Т": Нисам видео, он је носио пиштољ и носио је, он је уствари носио овај после тога, у том тренутку нисам видео, не могу да кажем, носио је топуз, топуз је носио, пиштољ и топуз који му је висео о паса, то је онај сувенир са бодљама, топуз, не знам како могу да објасним, ако разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то имао, када сте то видели код њега?

СВЕДОК "Т": То је горе у Циглани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Циглани, добро.

СВЕДОК "Т": Јесте, то је носио комотно, овако, шетајући, јер ту смо сада били под њиховим патронатом и тада су они са нама располагали, одређивали ко ће да иде да ради у Циглану, ко ће да иде са камионима по Зворнику да то ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно касније што ћете причати?

СВЕДОК "Т": Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Опет да се још једном вратимо на ту ситуацију. Да ли се сећате тада, ко је кога тукао, то када је Бубица, када му је узет ланчић и то? Да ли су и Вас тукли том приликом?

СВЕДОК "Т": Е, то сам заборавио, добро сте ми напоменули, хвала Вам. У том тренутку се појавио овај, можда пар минута, су сустигле се те групе, сустигла се група из Лознице, а у тој лозничкој групи је био Лале. Лале је био висок човек, мислим повисок младић, витке стаси. Ја мислим да је он Подрињац, колико сам онако, можда по говору и по нечему сам распознао и касније сазнао, Подрињац, значи, околина можда Брасине, Борине и тако то, прекопута Дрине. Он је тада одабрао нас тројицу. Унео је, када је улетео после, ја мислим да су се тада окренули и ови што су пре били у соби, унео је једну мотку, ја мислим као квргаво неко дрво које је неправилног облика, онако и окренуо се и рекао Несибу Даутовићу – «а ти си тај, доста је, за тебе је крај». И почео је да га удара по глави, по грудима и по рукама, где стигне са стране са том мотком, а мене, па је Енвера Даутовића. Једне прилике се измакао једно можда три, четири метара, колико је имао тамо простора и залетео се и када се залетео, скочио је директно у моје груди са обе ноге, ноге на којима је имао некакве патике, као спортске. Обично су сви носили некакве спортске патике, као тене патике, сви који су долазили. Тако да сам се срушио доле, да нисам имао више даха и свега. Он је лично тада, као узео, тада већ нисам пуно могао ни да видим шта се дешава тамо, само знам да је било јаука и читав хаос и да су тако радили једно десетак, петнаест минута и изашли напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је био тај Лале?

СВЕДОК "Т": Лале, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је са њим био?

СВЕДОК "Т": Са њим је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, том приликом када сте Ви тучени и Енвер?

СВЕДОК "Т": Били су та група. Био је Прља тај, Прља тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај из Лознице?

СВЕДОК "Т": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то та група из Лознице?

СВЕДОК "Т": Да, из Лознице, мада нису били сви, нису сви. Како су они налетели, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада Несиб добио неке повреде, том приликом када га је тај Лале тукао?

СВЕДОК "Т": Па, ја не знам колико је то сада утицало, само знам да га је ударао у груди и по глави и да је једне прилике и он се срушио на колена, али је остао тако при себи, у том тренутку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви, како сте Ви прошли том приликом?

СВЕДОК "Т": Том приликом је он, добро сте ме потсетили, тај предмет је пукао у рукама Лалета и он је истрчао напоље и донео други један део, као колац је био, затупљен је, оштар је а затупљен је, дужине једно 70 сантиметара близу и зашто је коришћен – ја мислим да је то било пре тог случаја што се десио ту. Један новоформиран хиподром је направљен ту за коњичке трке, проба била пред баш тај

случај и где ћу касније ја видети, када су мене извели одатле, 12. маја, где ће и Несиб бити страдалник и тај мој, овај други Енвер Даутовић, видео сам ту више касније поломљених и сложених тих колаца и осталог. Он је почео да бије са тим истим предметом. Наједанпут је он, не знам да ли се наљутио или шта је се десило што је тај пре пукао, тај колац, шта је било, мотка, онда се онако залетео и окренуо онај део према мени и пошто сам био исто, ево дошао сам ових година у ту килажу, био сам угојен, у стомак ме је са тим дрвеним предметом налетео и ударио ме је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лале?

СВЕДОК "Т": Јесте и ја сам онда имао мало припремио да се мало, да извинете, напнем, али нисам издржао и ја сам морам рећи, ја се извињавам, извршио сам нужду, велику нужду и ето у том тренутку се то завршавало и изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Лале је после отишао?

СВЕДОК "Т": Јесте отишао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Прља што је био?

СВЕДОК "Т": Изашли су сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он?

СВЕДОК "Т": Сви су они изашли тада, тада су сви изашли и онда сам ја, дошао је, уствари, нисам ни тражио, него дошао је тај један од тих портира и отворио врата, онај прозорчић мали, је ли, да види и питао је, треба ли неко воде или нешто. То је питао, то истина треба рећи. Ја сам му рекао, могу ли да идем у тоалет. Он ми је отворио и рекао да могу, тако да сам ја отишао тамо у њихов, другог није било, то је био, то место где су они седели супротно и шта сам могао то све урадити, да сам остао само са панталонама, значи, следећи можда и месец дана, нисам имао од чега добити, добити друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када они одлазе, шта се онда дешава даље?

СВЕДОК "Т": Па, онда, ето, ми се искупимо ту мало, ко коме може помоћи и додати воде и тако то, да се помогне и тако наставимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке помоћи, да ли сте тражили помоћ неку, лекара или нешто од стражара или завој или било шта? Да ли је било таквих прилика?

СВЕДОК "Т": Нисмо смели ту, на Економији није било, на Економији није било, али у Циглани, пошто сам ја био у таквој ситуацији, ако треба да кажем сада или касније када дође на ред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, после ћемо.

СВЕДОК "Т": Да, да. Али су, уствари, ти портири који су ту били, уствари ти чувари, за целог мог боравка ту, пет дана су се понашали коректно. Ти портири само кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, док сте на Економији?

СВЕДОК "Т": Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису Вас тукли?

СВЕДОК "Т": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су реаговали када су Вас ови други тукли, шта су радили?

СВЕДОК "Т": Е, па добро рећи ћу сада и касније када буде дошло до тога, били су по страни, били су по страни, као, ето, обезбеђење некакво, околу, десетак метара, гледали су, мислим, онако, ништа није реагирано нити је од њих тражено да они, већ једноставно су ту били тако, као, ето, стражари, јер друго нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се та врата закључавају, та ту метална?

СВЕДОК "Т": Да, закључавају се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда ови улазе, ови што вас туку?

СВЕДОК "Т": Е па то је, то јесте сада и у Економији а и у Циглани, ја мислим а и што показују чињенице, стражари су били једноставно, као, ето, да не побегнемо, али ништа нису смели, нити су могли да се одупру или да реагују када долазе ти са стране, или нису снаге имали или нису смели или је таква наредба била. Само, углавном је то било све морало бити откључано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они били наоружани, ти стражари?

СВЕДОК "Т": Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу?

СВЕДОК "Т": Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су имали од оружја?

СВЕДОК "Т": Имали су аутоматске пушке и ове полуаутоматске и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, те групе када долазе, како сте Ви то доживљавали, у ком они то својству долазе?

СВЕДОК "Т": Па, они дођу ту, у Економију су долазили ето само што су ту били затворени и онда било је приче, односно колико сам чуо да они помињу, ако негде, негде буду на линији или негде неко погине, онда они дођу да ту малтретирају и онда прозивају младиће из тих предела, где су ти људи живели, а доведени су ту. Значи, ако се нешто десило, примера да наведем, на Каменици или негде на другом месту, на ратишту, нешто се погинуло или нешто, онда дођу ту да то испоље и траже те људе са тог подручја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су и даље долазили нешто да питају, да испитују, да нешто траже или само упадну тако и туку?

СВЕДОК "Т": Само упадну то и туку и то што, рекао сам малопре што је било, овај, отприлике, колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се деси?

СВЕДОК "Т": Повод је био где негде буду, ратују или шта буду, па се деси, па да дођу тако ту, колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се још десило на Економији, још до 12., да ли се сећате, можете ли мало да нам кажете? Шта се још дешава? Значи, рекосте то за Бубицу, да су тада сви тучени, да му је узет тај ланчић. Шта се после догађа? Да ли још нешто имате да издвојите?

СВЕДОК "Т": Па, имам баш мој случај, ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам, да ли сте Ви још од некога тучени или евентуално још неко, што сте Ви видели, Ви лично?

СВЕДОК "Т": Е сада овако. 12. маја ујутру у 5 сати и 30 минута отворила су се врата од те просторије. На тим вратима се појавио Зокс. Он је прочитао, односно прозвао Енвера да изађе. Енвер је изашао напоље, врата су остала полуотворена, уствари, отворена, одшкринута, овако отворена, можда напола отворена, нису била затворена. Када је Енвер изашао напоље, једноставно нисам видео ко га је тукао, али претпостављам чим је Зокс га извео, да је тако и било. Почело је ударање које сам ја, које смо ми доста чули. То је тај одјек ударања тупог предмета, нечега са чим су ударили и његов онај крик – «ух», «ах», «е» и тако и наједанпут нестаје и не чује се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Енвер?

СВЕДОК "Т": Јесте. После тога се поново нешто чује и ти уздисаји и то све остало и чује се шљунка, јер је ту био плац, испред тога, био је посути друмским шодером, шљунком и како иду, ваљда су га потерали брже и чује се онај шушањ, она шкрипа

шљунка и осталог. И улетео је унутра поново. То је било једно пет, шест минута, није дуље било, јер то су такве биле кратке ствари, али су биле тако страшне и брзе, муњевите, мучење. Значи, то су дошли да питају и да испитују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко асда улеће, кажете, поново?

СВЕДОК "Т": Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко улеће сада поново?

СВЕДОК "Т": Енвер улеће, враћају га након тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Враћа се?

СВЕДОК "Т": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли улази сам или са неким?

СВЕДОК "Т": Улази сам и уздихан и држи се за груди, за груди и тако држи, трчи и лети, седне и само сам му погледао, очи се окрећу овако да му овај, уплашен толико, да мислим као више не зна ништа, али тако је ту сместио се. Појављује се Зокс. Жао ми је да га не видим у очи. И прозвао Несибба Даутовића. Није га прозвао именом, него је рекао «стари, ти си на реду». Када је изашао напоље, почела је иста она лупа и они знаци удараца да се чују, да одјекују. Исто врата нису била затворена. Иста ситуација је била тако да, овај, пет, шест минута, седам, колико је било, да је се чуо Несиб како мислим се изражава, јауче. Наједанпут не чује се ништа. И не чује се ништа и само погледам на врата, на кољенима и на рукама га Зокс убацује, гура са прага, са прага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутра?

СВЕДОК "Т": Унутра. Погледао сам или имао сам и разлог што сам га гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК "Т": Очи су му биле беле, вероватно горе су отишле, шта ја знам, језик је био иза усни и успео сам га да повучем и овако, крај себе повучем. Онда је Зокс рекао да ја изађем, прозвао ме на врата. И ја сам изашао и ударио ме онај ваздух свежи, јер у току ноћи је било мало кише, fine кише је било, као мало да се окрепим у том свему. Страх је то, мислим, морам да кажем да просто и сада када говорим, је то страх такав, да човек фактички је мртав, а жив и излазим тамо. Зокс ме дочекује, тада сам га добро видео. Имао је, које је касније носио пиштољ колт. Где му је тај колт, златне боје, велики, нешто сувенир, велики је био, за појасом. У руци је држао цев, водоводну цев, познајем добро, три четврти, дужине 60 сантиметара, 70, тако ту, не знам у милиметар, али ту је било. На једном крају је било кољено, било кољено. Сада говорим ово емотивно, мало стрпљења молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете мало да се одморите?

СВЕДОК "Т": Ја бих мало, ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може мало пауза?

СВЕДОК "Т": Може, може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од 20 минута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави након паузе.

СУДИЈА СУДА У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ Драгомир Вукоје: Чујемо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, можете да наставите.

СУДИЈА СУДА У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ Драгомир Вукоје: Овде је све на свом месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можемо да наставимо?

СВЕДОК "Т": Можемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК "Т": Ја сам стао онде при мом извођењу напоље, да ли је тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Значи, када сте Ви сада изашли, описали сте нам шта је тај Зокс имао у руци, ту цев са коленом, водоводну?

СВЕДОК "Т": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нам реците, Ви значи сада Ви излазите напоље, да ли је тако?

СВЕДОК "Т": Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је сада ту напољу? Кажете, Зокс који има то у рукама што има и ко ту још стоји? Да ли има још некога?

СВЕДОК "Т": Има, има, ево сада ћу ја мало ово појаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК "Т": Када сам ја изашао напоље, описао сам Зокса који је већ упоредо са мном ишао од самих тих малих степеница, од излаза из те просторије, зграде по оном истом шодеру који сам осећао и чуо пре када су ови, тај Енвер Даутовић и Несиб Даутовић, вођени и враћани, чуо се тај ход и тај шљунак, шкрипа и тога. Испред мене се појавило овако, идући, не појавило, него стајало ту пре и тада сам већ имао тачно слику у очима и видео – једна гомила трупаца, балвана, трупаца од ораховине, трупци који су ту довежени сигурно за некакву обраду и седео је човек, односно којег сам ја поменуо, Војвода, којег су звали Војвода. Касније ће рећи да је он Војвода када, после пола сата када буде завршило се са мном. На тим трупцима и држао је у руци једно папирче, цедуљче. Био је без капе на глави у неким црним панталонама, мало ширим, онако спортским, неке панталоне, у зепима. Да појасним, зепе су се код нас звале оне што су носиле старије бабе, нене, платнене, црне, са једним дугмићем, оно закачком. Тако је имао као нешто лагано, да се спортски носи и имао је браду, не дугу, можда два сантиметра дужине, колико сам ја то овако, средње нешто, није предуго, није кратко. Имао је косу везану горе, мало зализака и позади до дужине од једно десет сантиметара репић. То су моји описи који, ја не знајући како је име, нити како се зове, а тај човек је био баш при мом хапшењу који је из једне кафане изашао када је Пуфта закочио са комбијем, када су нас стрпали у комби и он је ушао из те кафане у комби и са нама допутовао до Економије. У

кафани, да напоменем, знам власника, знам још из те околине људи, ту је седео и по томе сам закључио да је из те кафане, значи, дошли су и ови да нас похапсе. А тај, такозвани или звани, касније Војвода, је вероватно био њихов неки вођа, Војвода, по имену је говорило који је сачекао ту и са нама се удружио и кренули смо у комбију до Економије и он се окретао, није проговарао ништа, гледао нас, гледао, тако страшно, како је мени бар изгледало, не говорећи ништа. Тај поглед је убијао, мислим тај моменат, поглед је убијао, све до те Економије. И тада се он изгубио, ту вече више није долазио, али се појавио баш ево сада када ме је Зокс извео. Слуша ме вероватно и седим тамо са тим листићем. Около су опет били ти стражари и био је тада, био је тада Саша исто и мислим да је био и Нишки, Нишки, околина, тако сам приметио, од ових што су били у тој групи. Стајао сам ту и рекао ми је Зокс, добро ме слуша, нека ме чује, «подигни руке, изнад главе стави». Ја сам то урадио, морам, јел. «Слушај што ће те питати Војвода, а ако не будеш говорио истину и причао, знаћеш шта те чека». Лично он ово говори, јер се ради сада лично о мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зокс то каже?

СВЕДОК "Т": Зокс. Онда је Војвода питао мене «је ли, ти знаш, али да ми кажеш, ко је од Срба продавао оружје Муслиманима». И ја сада кажем а и тада сам исто имао мишљење, јер нисам знао о чему се ради, ни да је то ко радио и тада ми је пало на брзину, мозак, једна велика ствар: па ко ће да да оружје некоме, ако хоће да ратују и да то буде тако. Значи, добио је одговор, не знам, нисам ни знао, ево и данас не знам. Тада је Зокс, ја Вам сада говорим, скоро са тим не уживањем, него доживљајем, замахнуо. На глави је имао мараму везану, везану мараму на глави и ударио ме је иза леђа, стајао ми је иза леђа. То је метода била сигурно. Не испред, него иза леђа, у пределу од слабина па до све под пазухом горе, том цеви коју је он имао, са тим кољеном, гвожђе је гвожђе. Када ме је ударио, ја сам само видео да ми се губи свест, као неке птице, као нешто и пао сам. Додиром тела и главе до тог шодера сам се повраћао брзо, јер је било мокро и хладно оно јутро, мајско, киша је падала. «Дижи се, али руке стављај опет на главу». Морао сам да се дижем са рукама на глави, а то је тешко, а бол је био такав да нисам осећао више пола тога. Опет је питао и Зокс исто то, а и Војвода и једноставно два-три пута сада, да не понављам, али два-три пута је тако било. Сваки пут би падао и тако ударац са једне и са друге стране. И дрво би пало која је то сила, сада да му кажем, која је то сила, шта је мислио. И поставља ми друго питање – «ко је уље некакво, нафту шверцовао, возио, продавао», шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то пита?

СВЕДОК "Т": Војвода, тај Војвода, касније ћу ја знати да је Војвода. Тада се није звао Војвода, рекао ми је Зокс да је Војвода и они ће се вући касније као Војвода и када нас буду пребацивали на Циглану, када ће он одлучивати о нашем животу или смрти. И питао је за то, једноставно што нисам знао. Исто ми је тада пало напамет да су то илузије, да су само била питања некаква која можда нису ни они знали, једноставно на која ја не могу ни да одговорим, нити да знам и једноставно они нису имали решење ни одговор. Опет ме је тако више пута Зокс ударао, да сам тако морао да падам и онда се залети, удари ме ногом позади, зна он добро, позади да устајем. Нисам више ни говорио, можда нисам могао, али то је укоченост, страх. Устајао сам и тако сам полетео да паднем тамо према тим трупцима, да се наслоним на трупец, а он ће ти летети за мном и каже «где ћеш на Војводу тамо, то је Војвода». И неким ту које је дограбио, опет парче дрвета ме је гурнуо, ударио овако у задњи део стражњице. Не могу рећи да је циљао, да се изразим у чмар, морам рећи, али у том

делу ме је гурао или да устанем или да ме оштети, ја не знам. Ту чињеницу не могу рећи шта је мислио, али углавном у том делу ме је гурао. Није захтевао да скидам панталоне, није ништа и да се дигнем. Вратио сам се назад мало, исто са рукама на глави. Онда је Војвода рекао «добро, не знаш, али знају твоје кћерке. Идем ја сада кући да их питам, да ми одговоре, па да знаш да ћу ти их», да, да ли морам да се изразим како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободно, реците.

СВЕДОК "Т": «Да ћу ти их јебати».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Зокс каже на то? Да ли нешто прича или не?

СВЕДОК "Т": Није он причао ништа око тога, јер је ту завршну реч имао Војвода и онда ме је он зграбио, гурнуо да се вратим у просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК "Т": Зокс. Са мном је обрада била само Зокс и онда питања. Ови су стајали по страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи само Зокс Вас туче?

СВЕДОК "Т": Да. Претпостављам касније да је Енвер ми причао Даутовић, али Несиба нисам могао ни чути, јер човек је већ био мртав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је после када сте се вратили унутра, да ли Вам нешто Енвер прича, ко је њега тукао, шта је било са њим напољу, што Ви не видите ситуацију?

СВЕДОК "Т": Ево, сада сам ја то од пре повезао, сада сам хтео да Вам кажем, да је он касније причао мени шта је са њим било, а да су њега водили, када сам напоменуо мало пре да се није чуло, водили у ону малу просторију где је, што смо прву ноћ затворени били и да су га ту, радили шта су урадили, тукли и да му је наређено да скида панталоне и да је, да су нешто радили око тога. Имао сам и ја последица, да сам, када сам пребачен, јер то је било 12. тог истог дана у Циглану, десетак, дванаест дана, последица са крварењем велике и мале нужде, а Енвер је имао то. И данас-дан се чујемо и каже има последица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њему то радио? Да ли Вам је рекао Енвер?

СВЕДОК "Т": Рекао је да је то Зокс. Он је то рекао, а ја претпостављам, јер је и са мене неке ствари, мислим и мене обрађивао, искључиво значи, од почетка те кафане, где је тај Војвода изашао, допраћени горе и ту смо били малтретирани, искључиво дошло, значи, ти исти који су нас довели, само што је сада био Зокс у функцији, на тој обради, дошло да са нама заврше ту, ту обраду и та некаква питања, тако да заврше у Циглани, овај, у Економији. Да наставим, могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, сада Ви улазите унутра?

СВЕДОК "Т": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Враћате се у ову већу просторију?

СВЕДОК "Т": Да, да, тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се даље сада ту дешава, шта ту сада затичете?

СВЕДОК "Т": Ево сада, да Вам испричам ту ситуацију. Ја када сам ушао, ја сам јак био по питању здравствено и физички овако све и угојен и од тог првог тренутка ми није неке ствари пуно тешко било. Тешко јесте, али приликом тог хлађења, свега и тога, ја сам више падао, више сам губио на снази, на свему. Када сам ушао у просторију, видео сам та врата одмах ту је било, Несиб да је лежао и да је, мало пре сам у исказу рекао, да је језик имао испаднут овамо и да је имао беле очи, горе су изашли у црно. Мене су сви гледали, ту који су били, јер су и стајали мирно, нешто чудно, а ја сам први пут се тада сретао са мртвим човеком и таквој ситуацијом, да

сам, нисам ни мислио да је мртав, је ли. И онда сам погледао и видим да нешто није у реду. Покушам језик да вратим, дисање, имао сам мало од те прве помоћи искуства, масажу срца. Видим, они ме гледају, али то, ето, у том заносу сам радио. Када сам видео да је човек мртав, значи, умро је, одмах после врата издахнуо је од последица удараца, тортуре, од тих предмета и свега. По мени, изјављујем јавно да је убијен тупим, значи насилним предметом, не пиштољем и остало што знам, верујем да се у убиство се броји и они, убио га каменом или дрветом или пиштољем је убиство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте успели да видите неке повреде на Несибу?

СВЕДОК "Т": Имао је на глави овде тада, касније се појављивала црнина, овако право одозго црнина и имао је овде испод овог дела имао је ударац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ту имао?

СВЕДОК "Т": Није имао тотални убод, пробод, него ту се видело као угњечење од неког предмета, да је ту имао.

Констатује се да сведок показује на себи место испод предела срца где је Несиб имао угњечење од неког предмета.

СВЕДОК "Т": Видео сам да је то то и само сам повукао и тако је то остало. Једноставно сам се спустио и више сам се оладио, да сам више био тежак да се дижем, да се крећем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли значи он ту остаје да лежи?

СВЕДОК "Т": Да, остао је да лежи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У просторији ту?

СВЕДОК "Т": Јесте. Онда то је се завршило са тиме и ми смо мало сачекали. После тога улази Нишки капетан, звали га капетан. Они су нешто све викали капетани, мајори, сада не знам шта су сви били, да ли су били прави ти чиновници или надимци, како шта и ко је старији, ко је надређен, подређен, али углавном били су у скупини сви сложни, у свим тим радњама. И улази тада и Пуфта, улази комплет та мешавина сва што су били и једни и други и почињу да нас бију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то одмах после овога или је неко време прошло?

СВЕДОК "Т": Па, можда, можда једно пола сата, можда двадесетак минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту остао и Зокс или није? Помињете Пуфту?

СВЕДОК "Т": Остали су они ту сви, сви су они ту остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко још од ових које сте помињали, Пуфта, кажете, Нишки?

СВЕДОК "Т": Пардон, можда сам, могу ли да се сконцентришем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК "Т": Само мало, можда сам ја направио погрешку у редоследу, јер, извињавам се, само мало. Да, пардон, дошао сам на право. И сада је ту тајац наступљен. Врата су и даље била отворена и после тога долази, пошто смо морали гледати доле у патос и то, долази један од неких ту, али су напољу сви остали и каже «ставите главе сви доле», да клекнемо на кољена и да ставимо главе на бетон, са рукама на леђа опет и да чекамо одлуку Војводе, шта ће одлучити, да ли да живимо или нешто друго, да идемо да радимо. И то је било касније, једно можда десетак,

петнаест минута, можда је то било и сада се појављује, појављује Војвода на вратима. Тада је тај исти човек коме сам ја био ближи, могао мало да видим испод ока, исто то имао, исти тај човек и још нешто је огрнуо око себе, као неку ношњу и ставио, на глави је имао шубару, горе показујем, извученим, извученим и имао је ту кокарду, односно «орлове», то се ту показивало када су неки касније носали. Једни су били као затамњени, једни бијели, чисто тако, да сам сматрао да су то, ето као те кокарде, како зову, једни од старијег доба, једни од новијег можда, али шта су они значили у тим њиховим војскама и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Војвода ставио, Војвода ставио на шубару?

СВЕДОК "Т": Да, да, Војвода, Војвода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он каже?

СВЕДОК "Т": Онда је опет тај исти човек који је био крај њега, што нисам препознао, нисам имао могућности да га видим, каже «ево, каже, Војвода ће вам да рекне, каже, шта ће бити даље и пресуду». А он је рекао «шта се ви клањате овде, шта ћете доле, није ово џамија». Сведок под ознаком «Ф» спонтано је рекао «господине, српски војничке, један је рекао да морамо овако у овом положају да будемо». А он је рекао «нисам те ништа питао, устајте». И тако смо устали и он је рекао, тај други до њега, «ево, Војвода је добре воље, имали сте среће», јасно кажем «имали сте среће», као добре воље. Запрепастила ме та добра воља, напољу није ме спасио када су ме ломили. «Неће вам се ништа десити, ићи ћете у Циглану да радите». Након мало затишја, мислим минут, пола минута, мислим у секунди је то, проговорио је Војвода – «да, да, нема, нема овде фрај», како каже, «цаба леба јести». Наглашавам «леба». Пошто сам ја познавао добро Србију и школовао се и био, познајем да уопште у тим подрињским крајевима било које нације, живаљ није употребљавао «леб», што хоћу казати, не да тврдим сто-посто, али та чињеница каже, ако се претварао, можда лепо говори тако, «леб» се каже у тадашњој Републици Србији, па сада је то у држави Југославији, држави Србији. Зато сматрам да је тај Војвода можда човек из Србије, а можда и није. А знам сигурно, сто-посто, подвлачим сто-посто, Зокс и Драган Торо и Нишки капетан и Пиварски и Саша и други, ко је тај човек, јер су били у заједници. Немогуће да не знају. Треба да поделе што су радили. Тако да су они тада изашли и након можда петнаест минута, ардауш је био, како се ја то изражавам, ово можда босански и то, настао у тој нашој просторији када је упало, више не знам ко су били, како ми смо тада звали «Шешелјевици», касније су они назвали, рекли су ми, тај Нишки и остали да су они Шешелјеви диверзанти и ови из Лознице, то је била туча, да је тог истог тренутка смо сви добили, сви смо били премлаћени, а највише Бубица којег су из претходних дана, највише њега ломили и чак није могао да устане, сломљен је био и није могао да говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Бубица тог истог дана тучен, када сте Ви и Несиб и Енвер?

СВЕДОК "Т": Он је тучен чак и извођен, извођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А извођен?

СВЕДОК "Т": Прије још, још прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њега изводио тог дана, да ли се сећате?

СВЕДОК "Т": Па, не могу да се сетим. Углавном када прозову, отворе врата мало и прозову напоље и тада је више немогуће видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада видели, ту у просторији, да туку Бубицу? Ви лично, да ли сте видели?

СВЕДОК "Т": Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њега тукао?

СВЕДОК "Т": Тукао га је, како се зове онај, Прља, Пуфта, Пуфта, онда Гогић, али ја мислим да није тај Гогић, Штука, некакав Штука, мислим ја се сећам тих имена, Штука и остали у тој вртутми све шта се деси и како ко налети, пуцају ланци, пуцају каблови, пуцају мотке, безбол палице и то, тако да је одласком мојим из Економије, тврдим Бубица био 80% мртав човек, јер је имао крварење, испод њега, више није могао да устане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је крварио, да ли сте видели?

СВЕДОК "Т": Нисам видео одакле, али када седи, помакне се, тражио је мало воде, али само са једном руком је могао, једну руку је могао, другу није могао да мрда ни са чим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то када га изведу, колико буде напољу, па га врате? Да ли је то краће неко време или дуже?

СВЕДОК "Т": Па, краће је време, није то било. Када би било сат времена, мислим, то би било све, али, десетак, седам минута, зависи како шта, они то одраде и како то уме и шта ја знам. И након те сада ларме и свега тога су се повукли и изашли. Ми смо се помагали да мало ко шта поправи се. Долази Нишки капетан око седам сати, а заборавио сам рећи, претходни дан исто тако је долазио. Тада је био као некакав, ето, добар, миротворац, да дође, да нас броји, ко ће ићи да ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишки?

СВЕДОК "Т": Нишки, да. И онда је дошао сада после тога, јер то је 12. био, негде око седам сати, пола осам, је ли, ујутру, када се то са мном завршило и тај један турнус малтретирања после тога, када је Војвода рекао да идемо да радимо, да ће нас оставити у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је онда прошла цела ноћ, па долази Нишки?

СВЕДОК "Т": Не, не, то је прошло сат времена. Ја мислим да су они доста сви били, то је моја сада претпоставка, да су они доста били око тамо, па се све нисмо могли ми ни видети, како је ко хтео, улазио је и упадао унутра. Неки су можда седели, можда су, шта ја знам. Осећам да су они ту били у близини, када се они врате за десет минута, петнаест, нису могли да иду негде, можда ко зна куда, је ли. И он је ушао на врата, Нишки. Пита, »зашто овај не устане«, јер зна се да ми морамо устати. Ћутали смо сви, нико ништа не говори. Други пут, »зашто овај не устаје« и ја сам спонтано рекао, мислим, рекао сам, »па, он је мртав«. »Зашто не устаје када је мртав«, »па, мртав је«, ево ја сам ту, причам сада, ово је, све је то тачно. Да би одмах иза тога рекао, одговорио, »па, он је добар, он је прави Муслиман«. Није рекао, зашто је мртав, али закључио сам, можете сви закључити, шта значи, он је добар Муслиман. И тада је одбројао од мене одбројао и тако даље, даље и даље, нас негде око 21 и наредио да изађемо ван и сви су ти изашли ван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То све Нишки ради?

СВЕДОК "Т": Молим, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишки?

СВЕДОК "Т": Нишки, Нишки ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још ту неко од ових поменутих или не, када он одбројава?

СВЕДОК "Т": Нема, они су вани, вани били и опет они стражари и један камион и нешто су се вртели око тих «Застава», мислим, то је две и по тоне био један камион, «Застава» је био, мањи и око и сада то све завршавајући се да идемо и да

излазимо. У том смо само примећивали те фигуре, људе који су ту били. Било их је можда десетак, дванаест и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко од поменутих напољу код тог камиона, осим Нишки, кажете, он каже, ајде одбројавај, да ли се сећате?

СВЕДОК "Т": Ја не могу да тврдим да кажем тај и тај је био, али могуће да су били, али било их је ту мешавина од тих људи и од тих стражара, помешано, па не могу казати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "Т": Нисам сигуран то, нисам сигуран, да кажем ту је био, а нисам га можда видео, а можда је био, а можда није био. Е и онда сам ја остао као задњи, јер мене су тада дошле муке, да нисам могао на ноге и рукама да се хватам за камион, да се попнем. Неки су ме ту довели ти који су били са мном и погурали, па сам отишао. Да не заборавим, у тој просторији на Економији је остало неколико људи. Остао је Меца, знам му име, тај надимак је, а презиме не знам, остао је Јусуф Авдиспахић, остала су та два човека старија, који су молили, заборавио сам рећи, ево видиш, молили. Ја се не сећам, мислим да су били из Лознице ти као полицајци, да смо их ми звали. Они су чак имали униформу ону милицијску стару униформу. Давали су пар волова да их пусте, каже, «молим вас, дајте, ево, идите, све и пар волова» да их пусте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме су то нудили?

СВЕДОК "Т": Па, не знам конкретно појединцу, али тој групи која је тада, када је тукла, када је то. Мислим да су били тада из Лознице, то нисам сигуран, али само наводим шта се дешавало и шта се ту причало и тако то. Давали су, значи, да би се пустили, пар волова, значи два комада волова. И Мецо је остао и остао је још један и сада долазим на то, Зијо, Зијо који је остао доле у тој просторији. Зашто је њих изабрао и како, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било са Бубицом?

СВЕДОК "Т": Остао је Бубица, он није ни изабран, он не може да се покреће, он је остао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте га сада поменули? А Несиб, исто?

СВЕДОК "Т": Исто, остао је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Несиб?

СВЕДОК "Т": Остао је, с тим што сам ја, када су ме одвели од куће, био потпуно, такорећи, летње доба било и без обуће, без ичега, у некој мајичици, узео сам његов џемпер, ето као да тобоже, да ми није зима, ако затреба. И он је ту остао. Касније сам сазнао од сведока «Х» које су касније ту довели око подне и иза подне мало, да је утоварио Несиба Даутовића и још неке, тако сам чуо од њега и Бубицу. Нисам имао информацију од њега, да ли је мртвог или исто тако полуживог, полумртвог, живог, шта ја знам, углавном да је тада утоварен у неки камион, да је пребачен у Зворник у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај сведок «Х»?

СВЕДОК "Т": Сведок «Х», да. Е, он је лично, имам контакте са њим и пре смо се знали, то ми је рекао. Ја говорим оно што ми је он рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је он касније испричао? Да ли се сећате, када је он остао, шта му се догађало?

СВЕДОК "Т": Он ми је испричао касније да је он био без, да су му били опанци некакви стављени на ноге, да је некакве блузе радне му обукао, обукли, што он то није имао, шта ја знам како ко је радио и да је био исто ту, да га је затекао и пошто је

он познавао мене и познавао је и њега и још те многе ту, он је обратио више, значи, пажњу, поглед око тога и када му је речено, наређено да се утовари, он је то одрадио, утоварио је и ето запазио је да је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Несиба је натоварио, Несиба?

СВЕДОК "Т": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекао за Бубицу? Да ли је он још нешто доживео пошто сте Ви отишли?

СВЕДОК "Т": Нисам ја то питао шта је било, само зато кажем, да ли је он био још жив или је и њега мрвог утоварио, то нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте питали?

СВЕДОК "Т": Да, некада ми тешке ствари, не могу да поднесем више. То је тада био тај одлазак, где се ту завршава тај боравак у Економији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можемо само још пар ствари да се вратимо, да би мало неку хронологију. Овде код нас се помиње, везано за ово што сте помињали за Несиба, за Вас, за Енвера, помиње се и Пуфта. Да ли се Ви сећате, да ли је Вас само тукао Зокс или можда још неко, Вас лично?

СВЕДОК "Т": Не, лично мене је Зокс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зокс Вас је тукао?

СВЕДОК "Т": Он је и шта је имао у рукама све, шта, како је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте описали.

СВЕДОК "Т": Ето, све сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а Енвер када се вратио, шта Вам је рекао? Ко је њега тукао?

СВЕДОК "Т": Зокс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто Зокс?

СВЕДОК "Т": Зокс, можда, добро сте, можда ми је поменуо, али нисам сигуран да је био и Пуфта и по страни је ишао, мислим, ходао, шетао, он је изгледа био нешто узнемирен увек, тако агресиван, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуфта?

СВЕДОК "Т": Пуфта, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Вас није Пуфта тукао, Вас лично није тукао Пуфта?

СВЕДОК "Т": Није, није. Ја сам ту, ето ту је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекосте, тада долази Зокс и извлачи Вас из Економије. Када сте Ви сазнали да је то Зокс? Да ли сте Ви тог тренутка знали, да ли сте тог човека видели раније?

СВЕДОК "Т": Нисмо, уствари, видели смо да је он ту долазио у тим групама, када је било ту још претреса, туча и остало. Али нисмо знали, Зокс, нисмо знали ни Нишки, нисмо знали Пиварски и Торо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте га пре тога или не? Зокса, пре тог дана када је извео Енвера?

СВЕДОК "Т": Јесмо виђали, видео сам када је долазио ту, јесте, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је још радио? Да ли је још тако нешто специфично радио или сте га само виђали?

СВЕДОК "Т": Па, он је улазио са тим свега, њима и нико није ушао који није некога тукао и радио. То мора бити јасно и ја то тврдим да је то. Сваки ко је ушао, он је некога повређивао на свој начин. Ако није мене, јесте онога, ако није онога, јесте онога. Ја сада говорим конкретно, мени шта је са мном било, а уз то све остало шта је све било тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали можда Тору тог дана када сте Ви тучени?

СВЕДОК "Т": Не, не бих рекао, не могу тврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А како је изгледао тај Зокс? Њега нам нисте описали данас.

СВЕДОК "Т": Зокс је исто имао, ово можда нећу тачно, али ту је то, негде можда 21 годину, можда више, мање, 21 годину, имао је брата млађег од себе кога нам је лично он показао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где Вам је показао?

СВЕДОК "Т": У Циглани, а још ћемо се видети овако сада када дође он у Циглану, ја и Зокс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како је изгледао Зокс, кажете, млађи?

СВЕДОК "Т": Имао је висине можда 175, можда, тако мало и потанак је био, није био угојен, 75-80, нисам ја мерио, али, углавном, виђење је, такво мишљење. Није био ни предебео, имао је дугу косу, коса му је падала преко ушију, чак до рамена и зато је он носио већином носио мараму, везану мараму, показујем овако и овамо позади везану. Она је била боје црвене и плавкасте, тако те нешто, марама нека, да ли женска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву боју косе, да ли сте приметили је имао?

СВЕДОК "Т": Није био као црн, мислим, ја не разумем се пуно у те тенове и остало, али као риђе, као тако је имао косу. Није конкретно црну кроз имао косу и када је ишао, када иде, када шета, деловао је мало погрбљено, мало овако, оно као. Обично сваки човек мало височији, оно делује као мало погрбљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај колт, да ли је стално имао или само неким приликама?

СВЕДОК "Т": Он је испочетка када је био, није му био тај колт. Носио је он једно време, доносио онај топуз, како се зове, са оном куглом, онај дрвени једно време, али је тај негде збавио, не знам ја, тај колт је, колт је имао од Циглане горе, тако нешто, од Циглане, горе када смо прешли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тог дана када је Вас тукао?

СВЕДОК "Т": Сада, ето, можда сам ја и рекао да је имао пиштољ, имао је, имали су сви они оружје, пиштоље, али није имао у руци, он није имао обичај да носи аутоматску пушку, аутомат или шта ја знам, имао је пиштољ увек, а тај касније је носио, па му је тако то било, дуги, мислим тако трофејни неки пиштољ који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дужи?

СВЕДОК "Т": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тог дана када је имао ту цев којом Вас је тукао, да ли је имао још нешто од оружја или оруђа, да ли се сећате?

СВЕДОК "Т": Добро, то нисам, можда је лапсус, можда споменуо, али нисам сигуран да је имао, нисам имао времена, када би тако гледао, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви шта можете Ви нам реците, добро, чега се сећате. Добро, и кажете, како сте ушли у тај камион сада за Циглану? Свих вас 20, колико рекосте?

СВЕДОК "Т": Ови који су могли, они су већином улазили преко гума горе, преко онога. Нису биле неке мердевине, лестве, него то, а ја нисам могао, мало сам покушао и не знам ко ми је помогао да ме убаце горе. И сада то је, Циглана је недалеко од Економије, 500 метара, 600, није више, јер знам тај део добро. Довукли су нас горе у ту Циглану, неки шофер је био и то, не сећам се да ли је у цивилу или нечему, али нисам тада, не могу, мислим приметио, да су ти сада са те Економије сви дошли горе у Циглану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви ови исти, исти ови?

СВЕДОК "Т": Мислим на Зокса, на ове доле што су били. Ја нисам видео, можда нисам обраћао пажњу и када смо стали унутра са капије, наређено је, неко је повикао, ту су били други људи. Ту су били испочетка из Новосадског корпуса и старији као резервисти, Новосадски корпус, касније смо сазнали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти чувари?

СВЕДОК "Т": Као чувари, као ту дошли су неки војници. Било је можда једно 15, 20. Међу њима је био један, што ћу касније сазнати, односно касније су њега тражили када су нас истоварали да изађу, ја нисам могао да сиђем. Ја сам био тотално охлађен и нисам више могао да се померам, јер сам од предела бутки, бутних ногу, овде, бутина ових до врата био плав и модар и црн од тих цеви што сам отекао. Није ме ударао по врату, ни по раменима, него овуда, да покажем још једном, па ваљда од тих болова и од таквих удараца сам добио плавило по стомаку и по леђима и све комплет до испод пазуха и доле до ногу и нисам могао да сиђем. Овај човек старији, имао је тада 50 можда и неку годину, широк, поширок овако, старији човек, краће косе, риђ овако, није био тамне пути, каже, «шта је то». Неко је рекао од тих ту, «не може да сиђе», а он је рекао, опет сада је ово чињеница, каже, «па, зашто су ми га послали, што нису завршили, мени такав не треба». Ја сам дао изјаву раније, па можда редослед речи неће пасовати, али је то то, да не буде, мислим, неке забуне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То каже тај када Ви силазите?

СВЕДОК "Т": Ја не могу да сиђем, а он је рекао тако, зашто нису са мном завршили, њему тај човек, такав, у том стању, не треба. И онда је наредио да ме скину. Када су ме скинули и пустили, ја нисам могао на ноге, срушио сам се и сео на асфалт, бетон, шта је био ту. Онда је наредио неком свом војнику да ме воде и носе у ту неку просторију, баш тамо где ћемо ту боравити до 15. јула 1992. године. Био је тај човек који ме је водио, причао је лалански, лалански, значи из Војводине. Доста је био црне масти, проћелав, имао је бркове, волео је попрати и тако у томе видео сам да је и он такав некакав се понаша и тамо и одвели су ме и остао сам где сам остао у тој просторији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је та соба, како изгледа?

СВЕДОК "Т": Собе су биле, уствари, две. То су биле некада пре као канцеларије, од те фирме ту, па су они пребацили мало друге, направили, па је то ту испражњено. Били су неки узорци црепа и монте као експонати као изложба, за продају, мислим, излози неки, па је то изнешено, испражњено и биле голе. Једна је мало била за степеницу ниже, мања, а ова је била мало већа, отприлике, то би било свеукупно, нас је одведено 21, 22 тада укупно, отприлике, око 30 квадрата свега, од обадве просторије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укупно?

СВЕДОК "Т": Да, без ичега, бетон, без икаквог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сада Ви тако повређени се смештате?

СВЕДОК "Т": Они ме унесу у другу ту просторију, кроз њу се прође, ову мало већу и у ту просторију и ставе и однекуда су донели као некакав онај душек војни који је био побуђав и мокар и шта ја знам, био негде ван, откуд ја знам, тако да су ме на то ставили и наредио тај црни да донесе флашу воде и онда ме почео онако да посипа водом од главе до наниже као некакве облоге, шта ја знам, одозго посипати. Тако сам ту остао десетак дана, можда једанаест дана, нисам могао изаћи, нисам могао јести, нити сам могао пити воде, а ови су директно, значи, са камиона од тог

момента, одведени тамо иза тамо производних тих хала да раде у производњи и слагању, шта ја знам, даље тамо у тој Циглани, јер ја нисам излазио, док се нисам мало опоравио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви сами тих десет дана боравите у тој просторији или и они?

СВЕДОК "Т": Долазе они после посла, преноће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту код Вас?

СВЕДОК "Т": Да, после посла, јер за све је нас то, али ја нисам могао ићи, док нисам мало затражио сам касније да изађем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте у две просторије, практично, једна та и?

СВЕДОК "Т": У једну се улазило, а у другу, из те прве у другу, исто има пролаз, знаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада, како сазнајете шта раде ови други који нису толико повређени?

СВЕДОК "Т": Па, они су причали између себе ту, шапће се, као обично у тој ситуацији, они су гурали оне тамо, те вагоне земље, гурали тамо те црепове, те тамо палете неке, шта ја знам, у неке хале тамо. Ишли су са сушаре, да суши се, утовар црепа готовог у камионе, монте, опеке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су радили ту?

СВЕДОК "Т": Радили, да, које сам и ја касније радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта кажу они где раде, само ту у кругу или где?

СВЕДОК "Т": То је било одмах тако почетак у кругу. Ја сам још лежао. Видим да одвајају пар људи, десетак одвајају у другу страну. Једни иду да раде, једни на другу страну. Е сада, почиње та арбитража господина Пуфте, господина Драгана, Саве, па и касније ће доћи исто, када наследе, када се замене и Лозничани, тако су се називали, Лозничани, та полиција, одводећи те људе у Зворник и околину да раде за њих, да купе грађевински материјал, материјал што нађу, столарије, све живо што су хтели и тачно су ишли на та места, јер су изгледа и пре налазили и одмах то је заузето и тако је то ишло, јер ћу ја касније ићи, то добро зна Драган Торо. Ја ћу касније ићи исто тако у Српску Варош, нека ме чује добро, у Српску Варош, када је ишао он, ишао је Зокс и још сада неки, сада није битно, али конкретно говорим за Драгана Тору, када смо утоварали испод цесте доле арматуру, цреп и све, када је ишао, када је послао, када је послао сведока «Четири», под шифром «Четири» и Чинда, надимак има и он је био Чинда, један дечко и он је ишао, а ми смо товарили, износили, послао у кућама да тражи, да тражи телевизоре и неке ствари тамо још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је послао?

СВЕДОК "Т": Драган Торо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овога Чинду и овога број «Четири»?

СВЕДОК "Т": Да, да, да и да су касније чак овај број «Четири» и Чинда они су касније били водећи у тој групи до краја, док су они ту имали овај арбитражу над нама, они су нам били све и свашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када крећете Ви и, кажете, неких десет, дванаест дана, да ли сте се мало опоравили?

СВЕДОК "Т": Ја сам се опоравио касније, да не бих био ту сам. У том времену још није било тортура, ваљда нису знали други да долазе ту, од тог почетка, то ће се касније одвијати, ми ћемо ту бити од 12. маја до 15. јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте ту два месеца?

СВЕДОК "Т": Два месеца и десет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Док сте Ви ту били болесни, да ли је долазио неко ту да туче, да малтретира?

СВЕДОК "Т": Е тада није долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нико?

СВЕДОК "Т": Није долазио. Долазио је Нишки, Нишки је долазио и нашао ме је ту. Тада ми је он рекао и од тих су рекли, од тада се почело одвијати ко је Нишки, ко је Драган капетан, онај, Торо, ко је овај, ко је онај, су рекли да су они за нас одговорни, да смо ми под њиховим надзором.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то каже, Нишки?

СВЕДОК "Т": Нишки, под њиховим надзором и он каже, питао ме је, «како ми је». Ја сам му само махао главом, јер нисам могао ништа да кажем конкретно и то и још када видиш такве, у том страху људе који су нешто око тога радили, раде и знаш шта раде, онда немаш ни речи, мислим и осуше се уста. Каже, «ја ћу да одем у Зворник да видим лекара». Можда ми је дао тај мотив, мислим, храброст, да мало се човек, што се каже, обрадује или нешто и отишао је. Дошао је други дан, исто тако навирио да види, у том стању истом таквом. Ја сам смогао да питам, има ли лекара. Он ми је рекао, не смеју да дођу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишки каже?

СВЕДОК "Т": Да, не смеју да дођу. Да ли је то истина да не смеју или је такав одговор или то, углавном то је то, не смеју да дођу. Тада сам се окаменио јер видим да је то све теже и теже и те ствари. Али, опет, издржало се, прошло је, ишло се тако све и тада долази после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко други долазио ту док сте Ви ту били болесни, па неко у посету или нешто? Да ли је могао неко да дође у посету од родбине, од фамилије или?

СВЕДОК "Т": Ја, долазило је ту, после тога, можда десет дана, некакве, фамилија моја, једна жена и овај, две уствари жене, не бих причао које само да виде и оне су враћене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте успели Ви њих да видите?

СВЕДОК "Т": Јесам, јесам. Е сада, ту још долази у том периоду из Зворника, долази, тада су се звали инспектори, представили се као инспектори. Дошли су негде око два сата, три, исто тако када су долазили са посла. Тражили су мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, један инспектор или више?

СВЕДОК "Т": Двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их Ви знали?

СВЕДОК "Т": Ја сам знао оба двојицу. Овог једног из виђења, мислим, знао сам човека, али не знам му ни име данас, ни пре нисам толико знао, али је и пре радио у тим службама горе, радио у тим службама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој служби?

СВЕДОК "Т": Па, при суду, при полицији, при општини, не знам шта је био, а овог другог сам знао добро. Ту је можда мојих година, можда мало млађи, играо је фудбал чак у мом месту. Знао сам му име, али ја сада не знам да му кажем које му је име, а надимак је Боја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боја?

СВЕДОК "Т": Био је полицајац пре овог случаја, полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они ту долазе код Вас?

СВЕДОК "Т": Долазе и траже мене и ови кажу да не може да изађе и каже, дајте, доведите и они су мене изнели, ставили на столицу у једну суседну просторију ту у

просторију, где ће се баш одиграти касније то око Исмета овај и Енвера, у тој просторији, што ће урадити овај Пуфта, Пуфта. И они су седели за столом и тако су ме довели, донели ту, допратили и сео сам и ја и рекли су да су они инспектори, инспектори из МУП-а горе. Знам да је овај био полицајац и тако сада ти инспектори. А знао сам га, зна он мене, вероватно можда чак не зна ни он мене сада по имену и то, али зна можда по надимку или нешто. Тог сам човека видео пре годину, две дана, сусрели смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у?

СВЕДОК "Т": У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овог Боју или тог другог?

СВЕДОК "Т": Боју, Боју, не знам за тог другог ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта он каже, како он зна да сте Ви ту, откуда да Вас траже? Да ли сте схватили то?

СВЕДОК "Т": То је то управо, управо је то сада ће доћи још неке ситуације. Нисам сазнао, али вероватно све потиче да је отац, пардон, Несиб Даутовић пребачен у болницу и Бубица и горе је то било и да су они то ваљда по неком, да ли службеном налогу или нешто, они су хтели да то знају шта је то било, као шта је било. Тада у тим крајевима нашим није било никада, није ни било сукоба, није било пуцања, није било никаквих конфликта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Борби није било?

СВЕДОК "Т": Никада ништа није било, ни пре, ни почетак, ни крај, ни ово, ништа. Једноставно, све мирно је било. И он је питао мене да не говорим све, јел то тај, Несиб Даутовић. Рекао сам да јесте, мислим идентитет да потврдим. «Мореш ли ми да кажеш шта је то било, како је то било». А овај други је писао, имао је папир, нотес и он је писао у блоку то што ја причам. Ја ништа нисам могао да рекнем и ко би рекао у тој ситуацији шта је било, иовако сам мртав. И рекао сам да је имао, ето, спонтано, као слабо срце, умро човек, имао слабо срце, што овог пута јавно тврдим да није имао то што је имао, што се прича, односно што је написано. Приложио сам његову отпусну листу из болнице у којем је писало оно што сам ја рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте рекли тамо да су га тукли? Ево, у истрази сте нешто рекли – ето тако је било, тукли су га. Да ли сте рекли том Боји или нисте?

СВЕДОК "Т": Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК "Т": Нисам то рекао, већ сам само рекао да је имао срце као слабо. Нисам смео, ево јавно кажем, нисам смео да кажем више ништа и под тим је остало да су ти који су га подигли и који су га сахранили, да је и потврда та која је дата, коју ја, односно која још постоји и доступна ће бити и има, има копија ја мислим код суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то предали Хашком трибуналу, да ли је тако?

СВЕДОК "Т": Јесте, јесте, то је тамо предато и још других папира и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта они питају за Несиба, да ли питају нешто, да ли знају?

СВЕДОК "Т": Причали су како је се десило, што је умро, како је све то било. И онда се завршило на томе, што сам ја рекао, као тако је и што то није то. Ја сада тврдим, јавно, мислим на овом месту, морам да кажем истину, да то није то, него да је подлегао човек тортури, убијен од стране другог лица, значи, конкретно Зокса. Онда ме је упитао «зашто не можеш да устанеш, шта ти је», Боја ме је питао. Ја сам рекао, «па, не могу, боли ме стомак» - «како не можеш, па шта је, шта ти је стомаку, шта је». Ја сам подигао ту неку мајичицу шта сам имао, шта сам имао, не знам ни ја тада, мајичицу овако до иза груди горе подигао. Он када је то видео и тај његов колега

какав сам ја изгледао да је то труло и да је то таква боја и све живо, погледали су се овако попреко, један у другога та двојица људи и овај је други затворио тај нотес и рекли «одведите га тамо» и јесте ми Боја рекао «биће сахрањен», као код његове куће, да код његове куће. Са тим Бојом нисам имао проблема никаквих пре, ни данас, нити шта, само сам га тада видео и никада више. Можда једном када смо то радили да је долазио у ту управу, али ја мислим да ништа се није десило са његове стране, ја не знам, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви добили ову потврду о смрти? Да ли када сте изашли?

СВЕДОК "Т": Ја, када сам ја прошао доста пута, логор Батковићи, онда Тузла и даље и даље и моје садашње пребивалиште после, то је било 1994., јуни, јули месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли тамо да узмете потврду?

СВЕДОК "Т": Потврду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК "Т": Потврду ми је донела особа коју су, када су отишли по Несиба да га доведу и да упојају и неки још ови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питало у потврди, да ли се сећате? Који је узрок смрти?

СВЕДОК "Т": Па, ево, кажем ја, потврда да постоји, али ето нисам гледао, али тада мислим да је писало да је он, налаз лекара, мислим отпусна листа, да је као од срчане мане, као од инфаркта, од нечега тако. Нисам стручан, пише на латинком, то је због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су те Ваше рођаке сазнале да сте Ви ту? Да ли су Вам казале? Како оне сазнају?

СВЕДОК "Т": Да Вам кажем, можда превише сада неке ствари да причам, ја сам ипак заштићени сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте им имена њихова, него само ситуацију ако можете.

СВЕДОК "Т": Па, поручио сам ја по неким ту који су чували касније, када су ти отишли након можда петнаестак дана из Новосадског корпуса, њега су и дигли људи који су стражарили, одакле сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте ту, поручили сте?

СВЕДОК "Т": Одакле сам ја, значи људи са мог подручја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК "Т": Су били ту, стражарили. Па, ето, рекао сам, да ли може да неко види, међутим, нису дошле оне особе које сам ја тражио, него од других, донели неке, као ствари и од тада је било, то испочетка као, што сам малопре рекао, као мирно, под патронатом краљевачке те групе, Шешелевих тих диверзаната, ове групе што сам описао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, нешто сте рекли у истрази да је та група Нишког-Зокс, Пуфта, Сава, Торо, да су они постали Ваши заштитници, јер су Вас довели на тај принудни рад. Да ли можете о томе нешто да нам кажете, како они то постају сада заштитници и да ли су они до краја Ваши заштитници, шта се ту даље догађа?

СВЕДОК "Т": Е сада овако. Испада тако као заштитници, јер има нека ствар што се треба рећи, јер је истина, али друга ствар која се издваја из тог заштитништва као, Пуфта који наставља касније, касније наставља своје радње и има у два наврата, односно једном пре, Зокс говори, нека ме чује, када је дошао у мандату те новосадске групе, када су били резервисти, када је дошао иза производне хале, када смо слагали те рамове, пластичне од црепа, што се пресују тамо, да се транспортују

негде у ливницу за пластику, дошао је са тим колтом, а нас је ту било петнаестак, на једној и другој страни. И ја сам ту био, умро од страха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто, шта је урадио?

СВЕДОК "Т": Када је дошао и када је почео око нас да јури и да галами и да каже, «лези доле на шодер», ми смо полегали, нека се сећа добро сада како је пуцао у неколико тамо, да ли је он хтео или не хтео, али је промашио људи и крај моје главе, да ми је главу засуло шодер од метка, пуцња који је испалио. И сада ми дрхти срце и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када лежите доле?

СВЕДОК "Т": Када лежимо. Онда сам сазнао да зову тога старог сам поменуо, када смо силазили са камиона, када је рекао, «то не требам», да га, нешто галами са друге стране, «шта то ради», а он, Зокс каже њему, Ђаћа, нешто помиње Ђаћа, тако су га звали, надимак је ваљда био тог старог Ђаћа. Добро сте поставили потпитање, видиш да, овај, Ђаћа. Тако да су они тада били и да је он одвратио Зокса, он зна у којој намери, да није одвратио, можда би било мртвих, једноставно или шта би даље било, ето он сада нека мисли шта је мислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то из тог колта пуцао?

СВЕДОК "Т": Из тог колта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту доле где сте ви или је у ваздух пуцао?

СВЕДОК "Т": У земљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У земљу?

СВЕДОК "Т": Ризла насута, она ризла ситна, било је то, како се зове, овај двориште од те фабрике где су се слагале од теранице и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се и други уплашили?

СВЕДОК "Т": Па, све што је било, лежало је доле и касније је тај Ђаћа рекао, «устаните», људи треба да раде и негде га је тамо одвео и сада му кажем да је то то и да је то горе од убиства за мене било, него да сам убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто је пуцао, да ли сте сазнали, зашто је пуцао?

СВЕДОК "Т": Не знам, ето, па ето, питамо њега, ја га питам. Зашто је пуцао, зашто је то тражио. Е везано још за Зокса, па ћу касније прећи на Пуфту и даље, једноставно биће и пљачка још, биће када Торо наређује да се вози за Краљево и неку адресу коју сам заборавио говори где да се одвезе, где смо довели машине и тако даље, доћи ће на ред, мислим, ако дозвољавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, само Ви изволите својим редом, па ћу ја, ако нешто Вас приупитам, да Вас мало прекинем. Изволите.

СВЕДОК "Т": Добро, добро. Он је једном дошао касније Зокс. После тога је слабо долазио. По питању других људи из тих мојих крајева, помиње се јако његово учешће у челопеком Дому културе. То сам само чуо, а ваљда ће рећи људи који су били доле. Он је дошао једног дана после два, три сата у те просторије са тим истим колтом и сео крај врата и причао је, пошто су они били тамо спочетка са сведоком «У», «У» и са сведоком «Четири» и поменуо сам тај Мики са Дивича. Мислим да је Хациефендић или шта ја знам, али углавном тако ми је остало у памети његов надимак, Кемо Коркутовић и још неки које не могу да кажем сада тренутно. Причао је и тражио је да изађе пред њега, да стане Зијо, тај Зијо који је стајао, који је доведен, ја мислим да је њега довео, њега је довео из челопечког Дома културе Драган Торо. На какав начин, касније сам се распитао, односно тако, као што је свако причао нешто, да је мислим Драган Торо њега због новца довео и да га је извео и човек је још жив. А ако нисам у праву, нека демантује, да тог човека нађу и лично

Торо нека каже. Онда је, бирао је смер Зокса, да покаже нама свима овде, односно оним другим који су тада доведени, мислим на дан, два пре, не сећам се тачно. Доведен је Фадил, Фадил Субашић, доведен је Мехо Субашић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су накнадно?

СВЕДОК "Т": Доведен је, накнадно доведени, Сефко, Кена неки, Хасан из челопечког Дома, а са њима су тада, касније довели тога Зију и сада треба Зијо да каже, наводно, како је он прошао, како је он то доживео доле, шта је све било у челопеком Дому, тобоже, ако не буду добри ови што сам навео, не буду слушали, поштовали, шта ће се десити. И он је изашао и причао нам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Зијо?

СВЕДОК "Т": Зијо шта је он преживео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули шта је он причао?

СВЕДОК "Т": Не могу тврдити, не могу, био сам у другој просторији доле, у другој просторији, али у томе и јесте ствар што је тај господин Зокс, кажем господин, прозвао и мене, па сада нека каже да није оно радио што сам навео у оном, Економији. Да ја исто објашњавам шта сам преживео на Економији, пред њим и пред овим, да знају, значи, Зокс је тај владар ситуације, Зокс је потврдио тиме, сада у овим што ја исказујем, потврдио шта је радио на Економији. Ја тврдим то да то тако мора стајати, јер то је то. Сам је себе, ево слуша ме, сам је себе одао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то дешава после оног пуцања из колта када ви лежите или?

СВЕДОК "Т": Јесте, јесте, јесте, јесте тачно, мало сам пре ја рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте у истрази причали, прво је било тако мирно и све и онда одједанпут долазе неке друге групе које почињу да туку и тако, на Циглани, неке друге групе?

СВЕДОК "Т": Ја бих то мало ако може мало да померим, прекине ми ситуацију па испаднем из ритма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, извините, добро.

СВЕДОК "Т": Е сада. Да ли баш се веже једна друга ситуација за Зокса, па да обрадим његов тај случај са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК "Т": Ја сам њему причао све шта је он радио. Он је све слушао, седећи на баш на том душеку овако, прекрстио ноге и пиштољ тај је био доле, ако ме можда камера види, јер то види да му то ја причам. Ја сам стао метар, два, не могу да се сетим да ли је наредио мирно, али мораш стати да говориш и све сам му испричао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме, овом Зији или?

СВЕДОК "Т": Зоксу, немам са Зијом ништа, Зија је као завршио, њему је рапортирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоксу да причате, а ко слуша то што Ви причате?

СВЕДОК "Т": Слушају сви сада ту, и ови што су са мном били доле и ови што су придобили и сам он. И онда он мени говори, још и још нешто. Ја сам мало замуцао, шта сада, изгледа са сам му све рекао оно што сам доле од њега доживео на Економији, али ми каже, «још нешто и још нешто». Е сада опет тврдим да је имао намеру, када сам му рекао да ми је позади покушао гурати то кроз панталоне, тај предмет, шта је имао, то дрво, шта је већ било то, онда је стао, «аха, добро, добро, све је у реду». Сада овим тврдим да је он, шта год да је мислио и та је намера била, али ето није била директна да ми скине панталоне, него ето тако, да то одради. То стојим иза тога. Ето, то је то, што се тиче. И још само да додам, пардон. Он је тада

рекао, ко му је брат, јер он се шетао мало тамо тим плацем, брат његов, млађи, сличан био њему, мршавији био и тако, можда када би човек мало гледао да је мало старији, као да су близанци били, мислим, тако, али нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он је ту, ту му је био брат?

СВЕДОК "Т": Тог тренутка још су причали да су га виђали, али ја не сећам се ја лично да је нешто тај дечко радио лоше. За њега не могу казати ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га ту видели тада или још неки пут, тог брата?

СВЕДОК "Т": Ја сам га само тада видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тада?

СВЕДОК "Т": Да, други су причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је рекао Зокс, да ли му је рекао име или да му је то брат само или шта?

СВЕДОК "Т": Брат, буразер, брат, тако је рекао то, нешто да ли је сада то, око тога смо завршили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, питала сам Вас оно да су почеле да долазе прво неке друге униформе?

СВЕДОК "Т": Е, то је сада фактички требало да буде, пошто смо под тим патронатом, требало да буде ових Шешељеваца, како су се називали, диверзанти његови, да буде као мирно. Међутим, са стране Нишког, Драгана и шта ја знам, Саве, био је такав систем, то морам признати, тако је било. Међутим, овај случај сам сада одвојио Зокса и то ћу рећи за овога Пуфту, које су они, можда самовољно или без њиховог знања, ја не знам то, али, углавном, су они из те скупине и они су то одрадили што су одрадили, њих двојица, конкретно из сада те групе која нас, као под њиховом смо заштитом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ви сте под заштитом, чијом сада?

СВЕДОК "Т": Нишког и тих сада, Драгана Торе, Саве и то, па ће мене Саво водити у Козлук да вадим, купим материјал из складишта, па ће мене касније водити овај Торо, уствари водио је горе у ту Српску Варош, па доњи део Зворника, па смо купили фрижидере, па скупљали, доле стављали у Циглану, па сортирали, ово за ово, ово за ово, па смо касније ту докупљивали, овај пунили, допуњавали шлепере, па се ту писала потврда, папир се писао, отпремница да може прећи преко моста. Ово говорим сада за Тору да не изгубим редослед, па нека се сећа Торо када смо утоварали оне машине што смо их опљачкали од онога мајстора познатог из Зворника, столара, столарску радњу и онолико материјал, славонски храст за столарију остао, екстра класе, када смо утоварили и још нешто ствари, када си рекао, «дај да вози у Краљево» и споменуо си адресу коју нисам ја упамтио, неку адресу, неког тамо, шта ја знам где, шоферу да одвезе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можемо сада да узмемо па да, на пример, заокружимо ту причу када сте ишли по те ствари. Да ли можете да се сетите, у том периоду до јула, колико пута сте ишли са Тором и ако сте са још неким ишли, са ким сте ишли и колико пута и шта сте то узимали и за кога? Како се то организовало и када то почиње уопште да Ви, мислим Ви лично, да се сећате?

СВЕДОК "Т": Добро сте, ево ја ћу баш овај, малопре сам рекао да сам почео након тих мојих слабости, дана које нисам могао, па сам се котрљао да бих изашао, да нисам ту сам и тако то. Ишао сам бројчано једно три до четири пута у Зворник, по Зворнику и околини ту Зворника, ишао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, и у град и окол по неким местима?

СВЕДОК "Т": Па, то је приградско, град и јесте то у долини. То је све тако било ту у те крајеве, мислим, овај, како се каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само три, четири пута укупно сте Ви ишли?

СВЕДОК "Т": Ишао у Зворник и ишао сам два пута у Козлук, зато што нисам ишао више пута, осетио сам да се пуно крећем, да је лоша ситуација, па сам мало се примирио, избегао сам да идем да радим са овим неким ту што је био предрадник сам молио да утоварам цреп, да не идем ван, да не идем вани. Међутим, касније су, баш иза тога времена се наставиле ситуације са тим купљењем свега по Дивичу, па чак и рибарске штапове, моторе чамаца, мислим то је материјал, све што је могло бити, телевизоре и намештаје. Људи су правили, претварали кућу у столарију, комплет. У Козлуку су узимали столарију за целу кућу са три спрата. Ново човек припремио, е сада то ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то сада о Дивичу причате или о неком другом месту?

СВЕДОК "Т": У Козлуку, у Козлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким сте ишли то два пута у Козлук?

СВЕДОК "Т": Једном сам ишао са Савом, а једном сам ишао са Прљом, Прљом, тим полицајцем када су они, када су се закачили, па су отишли, радикали Шешеловци, када су, овај у Зворнику, као ето српска та власт преузела више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је после када су отишли ови?

СВЕДОК "Т": Да, повукли, да повукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово када сте ишли са Савом?

СВЕДОК "Т": Петнаест дана пре, молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте ишли са Савом, чиме сте то ишли, којим превозом, како?

СВЕДОК "Т": Ишли смо камионом, шлепером.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је само био Сава? Да ли је само Сава био?

СВЕДОК "Т": Тада је био само Сава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је он и возио тај камион или?

СВЕДОК "Т": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "Т": Није, он је ишао, мислим да је ишао са аутом, а камион је возио неки шофер, да ли је он био од Зворника, да ли је био од Лознице, само знам да је камион шлепер био, десетак, дванаест метара онај дуг камион, мало отворено доста плаве боје и да је у њега. Он је већином радио за њих ту и возио преко Дрине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово што кажете три-четири пута сте ишли у град. Са ким сте то ишли?

СВЕДОК "Т": Ево овако. У град сам, значи, горе сам, први пут када сам отишао, ишао сам горе, био је Драган Торо и овај био је Пуфта, био је Зокс и ето не знам даље то. То смо исто то покупили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте то ишли? Где је то било са Тором и са Зоксом и Пуфтом?

СВЕДОК "Т": Поменуо сам, у Српску Варош, добро он зна где је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ми морамо да знамо, ми не знамо.

СВЕДОК "Т": Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Српска Варош, то је у граду?

СВЕДОК "Т": Уз једну реку од болнице овај Дома здравља Зворника, то се према, постоји стари пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме сте ишли то, којим возилом?

СВЕДОК "Т": Камионом, тим камионом, на каросерију нас попуно и ми идемо горе. Када напунимо, ми седнемо и дођемо у Циглану и доле шта треба претоварити, дотоварити још нешто и то се одмах папиром региструје, као отпремница и у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви знате да је то ишло у Србију?

СВЕДОК "Т": Па, знамо, они су сами причали, где, биле су неке ситуације, складиште или неке рођаку или помињу људе, па баш конкретно за Драгана Тору када је рекао за Краљево да вози. Да ли је Краљево у Србији или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било? Да ли је то било тај пут о коме сада причате или неки други пут?

СВЕДОК "Т": Није то други пут било, када смо сакупљали па одатле, када је напунио камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже?

СВЕДОК "Т": Каже да тај камион одвезе у Краљево, негде тамо на неку адресу коју ја, он је поменуо, ја нисам добро то чуо и запамтио, а поменуо је адресу. Он добро зна када смо пролазили крај њега, онде када је он био и ходао, то је тада било. Мислим, осећало се, ако они можда кажу некакав патронат и заштита тада, зато што смо им свугде требали. Ми смо требали да им донесемо, требали смо за њих да радимо, требали смо да то опљачкамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте то све, та три, четири пута из града, шта сте све доносили, да ли се сећате? Шта сте товарили све?

СВЕДОК "Т": Ово, моменат, ево рецимо из те Српске Вароши, били су блокови, цреп, арматура, а доле, средине Зворника, од једног човека извадили смо, извадили смо, овај, столарију и тепихе, фрижидере и прозоре, све човек што је припремио да прави кућу и монту и блокове и арматуру, све чега нисмо ту и цемент и плочице и све живо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како се то товари? Да ли се то види на камиону? Да ли је то некако скривено или је то јавно?

СВЕДОК "Т": Како сакривено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Види се?

СВЕДОК "Т": Попне се горе, иде све, идеш и част ми је ето да сада кажем, мало да се насмејем, мало да се истеретим, испадало ми је мало као добро, луфта, ваздуха, овај, да видим свет, околину и крај Дрине Србију и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви седите на тој каросерији?

СВЕДОК "Т": На том материјалу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И долазите у Циглану и шта се даље догађа када се доведе камион?

СВЕДОК "Т": Па, доведе камион и сада каже, ако неће, рецимо, арматуру, остави арматуру овде, ову овде, пресложи се то, допуни или шта знам и то тако иде даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се натоваривао и цреп или цреп остајао ту у Зворнику, то што се производи у Циглани?

СВЕДОК "Т": Е, то смо ми товарили тамо директно, као они испоручују неке, шта ја знам где је ишло. То су долазили други камиони. Овај је специјално камион био, да ли је он морао бити или није, за паре радио, ја не знам. Он је радио само за ту сврху, није он ишао да товари цреп тамо из производње. Добро сте поставили питање, конкретно. Производња је нешто друго. То је рад, присилан рад који смо морали радити, да удовољимо тој производњи да не стоји, да иде, да се испоручи и у сушаре се суши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, коју је регистрацију имао тај камион, регистарске таблице, које су биле?

СВЕДОК "Т": Ја не могу тврдити, али претпостављам да је имао мало зворничке или лозничке, јер тај исто човек је из тих крајева. Знам сигурно тврдим да је из тих крајева, али не знам како се звао, заборавио сам, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су они када ви то доносите? Да ли су они ишли са вама, па се врате у Циглану или како, Торо, Зокс, кажете, Пуфта и то?

СВЕДОК "Т": Неко се од њих са нама врати, неко не врати, оду негде на другу страну, шта ја знам, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека ситуација да сте били на таквом камиону и да вас заустави нека милиција или неко, па да траже, да питају шта је то, одакле се то носи, нека контрола, нешто?

СВЕДОК "Т": Ја сам хтео то да поменем, али, ето, увек некако одемо, добро је. Када сам ту баш то утоварали то код другог камиона, дошао је по имену Бабин, то је надимак Бабин, знам да је из Малог Зворника, да је, мислим, пре радио у том превозу, мислим да је исти то, Циглана, «Нови извор»; Каменолом, то је као «Нови извор»; то је све једна фирма, само су били погони, за циглу, за камен, за туцаник, тај, возио је камион, тај туцаник у вагоне у Мали Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Бабин?

СВЕДОК "Т": Да, тај Бабин, да. Они су нешто а ми нисмо знали, ако смо ту утоварали, они су нешто сконтали, послали по њему, неко пиће, јер сам то чуо, пиће које су натоварили на камион и он је то повезао преко границе, значи преко Дрине, моста, где је ту била зауставна рампа у то време, у Босни, босанске полиције, српске, је ли, у Србији тамо, нормално, то су биле као граница, као ти пунктови, је ли, уставили тог Бабиног и питали, тражили папире. Он није имао доказа, колико сам ја схватио, он није имао доказа и да су узели пиће и камион и он је дотрчао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су они причали, па Ви чујете?

СВЕДОК "Т": Не прича, он је то причао, Драган Торо, када је био горе, када је ишао, извадио га, био је затворен горе у полицији у Стандарду и рекао, каже, Драган Торо нека ме слуша, «ако се», каже, «нешто деси», као да га казне, да нешто буде, да ће убити тог Бабиног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бабина?

СВЕДОК "Т": Јер испао је неспоразум за тај, фактички, могао је доћи доле у ону Циглану и добити папир да превезе, значи испало је да нелегално вози.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сада поменули неке отпремнице. Да ли сте Ви то видели или сте чули? Ко издаје отпремнице за ту робу и како то иде, где то иде?

СВЕДОК "Т": Ту је била портирница и крај портирнице нека собица, канцеларија, шта је било и ту су се писале отпремнице. Нека жена је ту радила, шта ја знам и изнесу одатле папире и ја нисам лично видео шта пише и како пише, али као, тај папир је важио да може као тобоже роба од, колико сам ја схватио, роба од Циглане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да иде даље?

СВЕДОК "Т": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту жену знали, да ли је то нека ваша ту локална из Зворника?

СВЕДОК "Т": Не знам како јој је име, али познавао сам је, мислим да је она била удата у Србију, тамо преко Дрине, звано место Борина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Борина?

СВЕДОК "Т": Да, да, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А живела је у Зворнику или?

СВЕДОК "Т": Не знам тачно где је живела, али је зато родом из мог места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, знате је од пре рата, није била нека?

СВЕДОК "Т": Знам, али ето кажу нам, сада причам оно што не би требао, што не би смео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А да ли Вам је некада, док сте превозили ту робу, неко на путу, то што сам Вас питала, зауставио и тражио неки папир, неку дозволу, ако се сећате?

СВЕДОК "Т": Па, добро, ја не сећам, ја сам, то само сам то чуо да је био конфликт због тог камиона, «на црно» да се превезе и да је то одузето, да се мора повратити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај случај што сте сада рекли?

СВЕДОК "Т": Да и овако не знам, јер тада сам се повукао да радим овамо у томе и нисам више излазио, после тог Козлука доле када смо исто то радили. Једанпут у једно складиште, други пут испред кућа неких смо покупили. То је било једном под патронатом, под овом контролом Савином, једном под Пуфтом, али то је било негде при крају ту што смо били, негде око 01. јула и тако нешто, 10., 05. јула, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до када су они ту били, па кажете, онда долазе Лозничани? Када су отишли ови Краљевчани?

СВЕДОК "Т": Ја мислим да је то, не могу погодити тачно, али ја мислим да је то негде пред 01. јули, тако нешто, то нису дуго ни били, десетак, петнаест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда се ови замењују па одлазе, долазе ови нови?

СВЕДОК "Т": Да и онда Јусуф Авдиспахић, Алија Шибљаковић, ти су исто дошли накнадно и заборавио сам их споменути. Ова двојица су имала та занимања мало механичара и нечега. Они су радили искључиво напољу ту пред тим зградама, не у хали као ми, поправљали су та аута и мислим и Драгану Тори и сада не знам коме још тамо што је било, аута су поправљали и томе Прљи, Прљи касније и они су имали некакав тај контакт и када је сада дошло, ми не би то знали, јер он је причао, он је причао, значи, ја причам оно што је он причао, да је испао сукоб између сада тих Шешељеваца и зворничких тих власти ту, босанских и српских власти. И онда је, они се ту разишли, тако је речено и рекао је Сава, то ми је овај рекао, овај Јусо, да је рекао, када смо требали овде балије и шта ја знам, те Муслимане растерамо и да све средимо, тада смо требали, уствари, а сада када не требамо, морамо ићи. Нешто је мислим као псовао, као нешто и рекао «нека, ми ћемо се вратити, идемо по појачање».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Сава казао?

СВЕДОК "Т": Да, али је дао Јуси на једном папирићу број телефона, ја мислим да је он доступан суду, овај који је тада поседовао, као наводно, ако вам нешто потреба и буду вас пуштали, као, они су нам рекли када одрадимо тај посао, да ћемо бити пребачени као у Србију, за треће земље, али то касније долази да ћемо заглавити у логору у Батковићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када сте после отишли у Батковић?

СВЕДОК "Т": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам испричате шта је било са овим Исметом, чега се Ви сећате, шта сте Ви видели?

СВЕДОК "Т": Ево сада ћу Вам баш о томе, добро што смо поделили мало да једно по једно завршимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК "Т": Јер наставио је Пуфта, како сам рекао, то што можда они мисле договор да смо били под њиховом заштитом, као мирном, Пуфта такве ствари. Они су нама увели да радимо фискултуру некакву, фискултуру, да одржавамо кондицију пре, ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то увео?

СВЕДОК "Т": Па, ето, Пуфта и тако ти још ту што су били, али Пуфта је као био задужен за то и он је седео баш пред том продавницом, пред том канцеларијом горе, било је мало навише, она је била подигнута, пошто ниже, горе неки плочник и ставио столицу, као нека терасица и тамо је портирница и ставио ногу преко ноге и држи у руци безбол палицу ону, држи у руци безбол палицу, а ми вамо радимо фискултуру, шта то они, некога научили да оно броји и шта ја знам, јел и он мени, он зове, да не говорим име, нормално, зове мене. Ја сам му дошао. Наредио ми је да скинем ту неку мајицу што сам имао, ја се не сећам шта је све било, да скинем. Ја сам скинуо. Он каже, «добро је, па немаш». Ваљда је гледао ту тетоважу. Заборавио сам да кажем да су чак пар пута нас скидали и у Економији, тетоважу, да виде, шта има, неких ознака, наводно. Помињали су има ли каквих усташких и то остало и то тврдим да је и у Економији било, али, промашио сам у том делу да кажем, заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су видели на Економији да неко има неку тетоважу?

СВЕДОК "Т": Па, нису, нису видели, нису видели, вероватно, а један је имао. То ће сада доћи касније, да објасним. И он каже, можеш да идеш. Ја сам отишао у тај строј да вежбам. Онда је зовнуо Енвера. Њега је зовнуо и када је Енвер скинуо ту мајицу, шта је имао, кошуљу, он је имао на левој руци грб југословенски ЈНА, са петокраком и датум исписан када је отишао у војску, тада је било модерно то, шта ја знам. Ја нисам никада волео никакве тетоваже, па нисам ништа ни радио. На другој руци, рекао је да се окрене, у Енвера је било на руци другој, показујем ево овде, била је, не знам ни ја, ево како, овде је била, месец и звезда.

Констатује се да сведок показује унутрашњу страну десне подлактице на којој је био истетовиран месец и звезда на руци Енвера Даутовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је видео то Пуфта?

СВЕДОК "Т": Пуфта је то видео и рекао, «приђи» и да га је оном палицом ударио по глави одозго. Не мислим да га је баш много ударио, да га је ударио оно како јесте, он би га ту на месту убио, али, ето, ударио га је, али видим да је остао на ногама. И рекао му је да он то уклони, како год зна и уме. Ако то не уклони, да ће он други пут доћи, да ће то он ножем одсећи. И сада то почиње одатле са Пуфтом. Енвер, долазимо у просторију, Енвер нас моли, шта да радимо, а овде је био са нама један дечко који је био недовршени болничар, мислим медицине, ишао је, мислим да није завршио, Нермин, Нермин се звао. Мислим да је био са Куле града и ја нисам га познавао ни шта је ни како је, али као лик сам познавао, јер је био са нама ту и други су га питали, шта ти мислиш, шта ћемо урадити. Каже, ништа не може, јер не може скинути, као он нешто је учио, имао око тога неког повода, медицинар, је ли, каже, не може то, једино хирургија, то, шта ја знам. И онда је неко рекао да му помогнемо, а он то прихватио. Пошто смо негде имали неко цигара, шибица и код конзерве које су нам давали, птичје конзерве за храну, гријали смо ту конзерву смо грејали споља, са више шибица, да му то опечемо, не би ли та кожа добила пликове и да се уклони.

Молио нас је свију, истина у страху у свему томе, ја нисам имао храбрости да му то урадим, али је сам он то себи стављао и то трпео и то. Прошло је можда десетак дана и можда и више, није се појављивао по том питању Пуфта да пита. Него, то је замлаћивало, скидало се, али је мало блеђе било, али остало, није се ништа могло. И једном је он дошао предвече. Тада је био са њим и Драган Торо, био је и овај Саша и други тамо, сви су ту били у тим групама и један мање, један више, углавном све је то била једна група, једни људи. Тражили су Чирака Исмета да изађе. Не знам, нисам сазнао никада због чега, мислим да изађе. У том су прозвали и Енвера и суседна просторија, баш где су мене то испитивали, када сам то навео прошли пута, у међувремену су негде добацили неке вреће кромпира, оне црвене вреће кромпира и они су њих у једном ћошку готово до плафона поредали ту, неки лагер, шта ја знам, као за кухињу, не знам. И у ту су их увели просторију. До тог сам видео момента, а после нисам видео, само могу да кажем шта ми је Енвер причао док нису поново изашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Енвер улази у ту просторију?

СВЕДОК "Т": И Исмет, и Исмет Чирак. Пошто је Пуфта био разјарен, био је јако, јако агресиван и ја ето морам да кажем, како да покажем, па то је било чудо да, ко би му стао на крај, то би пуцала стена, које је то дете било од 19 година, коју моћ и агресивност и то, коју је он то имао намеру и мислим тако се понашао. Он је нешто Исмета, како ми је причао Енвер, питао тамо за нешто и окренуо се Енверу да види шта му је то било, да ли је то скинуто. Пошто ово није било скинуто, он је узео нож и то је Енверу одсекао. То је флека била, не предубока, али флека око 4 центиметар у квадрат, можда пет пута четири сантиметара, могу да покажем, ево овако је била, скинуто све и почео крварити. Изашао је напоње, избацио га је напоље, дочекао га је Саша. Стајао сам унутра у тој просторији и многи ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ова сада друга просторија где сте Ви?

СВЕДОК "Т": Где сам ја, ту сам и спавао до прозора, а прозор је био без крила, биле су фосне, даске су биле заковане, ширине 15 цм размака да има луфт споља, јако велике, оне «петице», даске су заковане, као ради бега и то, ето зашто даске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Енвер улази?

СВЕДОК "Т": Не, он је ту стао и држи се за руку, ја доле гледам. Саша гледа мене и тражи од мене алкохол. Ја кажем, «немам ракију, немам алкохол». Каже, «имаш ли шта», «имам», неки су доносили када су оно касније настављали пљачкати и то остало, па ови ваљда су викали, можете узети себи за бријање и за нешто тако, то је омладина узимала то, донели онај «питралон» ја мислим, «питралон», колоњска она вода за бријање, после бријања. Ја сам му то дао, он је то посуо, тамо нешто је тражио, нешто да превије, шта ја знам. Тада сам чуо да нешто Драган Торо говори, нека чује добро сада. Каже, а то је касније потврдио и Енвер, јер сам га питао, шта оно до краја каже, нисам добро чуо, каже, «добро си, јак си, што ниси крекао, дрекао, ко је крекао, дрекао, тога је Пуфта средио». Слушај ме добро, Драгане. А то ће сада доћи, баш та ситуација. Е, у том касније Енвер ми је причао, у том баш, када је он излазио, он је, Пуфта је похрлио за Исметом, а Исмет је већ био од страха узгребао се уз тај, ја говорим сада оно што ми је Енвер причао, узгребао се уз тај горе кромпир, уз ону гомилу кромпира и од тада не зна Енвер шта је било, да ли, не знам ни ја. Али, када сам све ту стајао, то спонтано, можда нисам имао страха или сам био глуп да се не кријем, могли су ме и убити, ја сам стајао крај прозора као да ме неко осудио. Могли су ми рећи, шта гледаш. Већ мрачак пада и оно мислим то, пада увече. Износе Исмета и у њега се млати се овако, баш са стране окренут, млати

се, овде му видим крваво и једну руку држи овде, као жели да држи са оним неким цемпером, а овде му видим масницу орезану.

Констатује се да сведок показује свој врат када објашњава да је Исмет имао крвав траг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то видели, тај траг на врату?

СВЕДОК "Т": Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК "Т": Нисам могао видети да ли је то цело било, али са једне стране, дужине, сада да не кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко износи, кажете Исмета износи, ко га износи?

СВЕДОК "Т": Исмета износио је Пуфта, износио и не сећам се добро, не могу стопосто тврдити, јер уз њега је био Драган Торо, да ли га је прихватио, да ли га је и он убацио у ауто. Не сећам се да ли је то било директно у гепек или, али то је било у том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био ту Торо? Да ли сте Ви сигурни у то?

СВЕДОК "Т": Јесте, јесте, али нисам сигуран да ли га је баш он ухватио, јер мало је почело да се мрачи и са оне стране је био иза леђа када је то било, да ли је први пре са врата излазио, како је било, шта ја знам. Углавном, ту је и он био, ја причам што јесте тако и ауто је кренуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је тада Саша?

СВЕДОК "Т": Саша је стајао крај прозора, онде, гледајући како Енвер иде да уђе у просторију овамо, у просторију. Тада то ауто, затварају се врата, ја нисам сада видео ко је сада сео, на брзину, кренуло је, зашкрипале су оне гуме, за можда два-три минута, то се лепо чује, јер то је увече, поготову када је увече или јутро, три до четири пуцња, била су мислим пиштољска пуцња, овај, пуцњи и вратили су се након тога, пар минута, што претпостављам да је његова гробница или је ту негде била у, дотучен је ту у кругу фабрике или негде близу крај пута или нешто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте чули те пуцње?

СВЕДОК "Т": Јесам. Не само ја, него сви смо чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су то кола била, тај ауто?

СВЕДОК "Т": Не могу се сетити. То је ауто било, овеће је било ауто, сада ја се не могу сетити директно у тим ситуацијама, да гледам ја и марка и ово, оно, само знам да је Лале, тај Лале, што нас је тукао доле, он је возио «Стојадина»; а касније је Пуфта, онај, како се зове, овај, Прља возио «Мерцедеса» црног и још неки ту су долазили, јер њима је Јусо, Јусуф Авдиспахић и тај Шибљаковић Алија, они су њима поправљали та аута. Они или разбију или шта ја знам, њихова, чија су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је возио Торо, да ли се сећате ту на Циглани?

СВЕДОК "Т": Не знам, не знам, можда је довозио однекуд, Нишки је возио «Голфа», белог «Голфа».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, то је већ вече пало?

СВЕДОК "Т": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви сигурни да се то што је Пуфта исекао ножем и то убиство Исмета десило у истом времену, истог тог, у истом тренутку, практично, истовремено?

СВЕДОК "Т": То је тог датума, тог дана, уствари, то вече и то ће вече овај, то је било, значи, осам сати, можда пола девет, када је то мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увече?

СВЕДОК "Т": Било увече, а од 10 сати ће побећи четворица одатле, када ће се наставити сада строј да се стоји до смрти ујутру, па ће касније то се обелоданити касније да су биле тортуре, што ће потврдити, ја мислим тај директор Циглане, јер сваки дан, свако јутро нису могли да на посао иду по пет, шест људи повређених, нико се није питао зашто, па су ту, када су дошли ту ноћ, заседали. Ја мислим да је тада био и Нишки и Драган, претпостављам да су они били у кооперацији, јер су они радили за ту Циглану, да су одлучили, тада сазнали, да смо имали тортуре, да су људи били повређивани и да су радили под таквим околностима и онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, у 10 увече, тог истог дана су побегла ова четворица?

СВЕДОК "Т": Да, да, да, јер то се чуло, тај моменат се чуо и они су радили на линији тамо, њих шест, четворица су побегла, двојица су остала у боксу, у сушари једној тој, па чак су мене касније извели и то што су двојица остали, па су тражили, али не могу потврдити, нису Шешеловци, ни полицајци, неки ту су дошли којих ја не могу се сетити, тражили, да ли сам ја побегао, да нисам ја организовао и када је видео, познајем тог човека из виђења, не могу да се сетим из околине је ту, фин момак, да ли је играо фудбал, ја не знам, али га познајем, када је рекао, «па, немогуће, он да је хтео, побегао би, бар би он побегао». И тако да ме тим спасио, ваљда, вратио, па да, спасио тамо и вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, та четворица су побегли те ноћи, у 10 сати?

СВЕДОК "Т": Јесте, а са том четворицом сам се ја срео након размене у Тузли у Батковићу, када је била размена са Тузлом логораша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те исте године?

СВЕДОК "Т": Не те, него следеће, 1993. године, 21. јула. Петнаест месеци и нешто сам био у логору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Батковићу, добро. Када су та четворица побегли, шта се дешава? Да ли је ту било неких последица после тога, да ли су ови дошли, да ли су сазнали да су побегли?

СВЕДОК "Т": Јесу сазнали, то је било муњевито, то је било муњевито, то је таква била фрка, то су нас истерали напоље, па смо стајали од увече, од тих десет сати, пола једанаест, све до ујутру до три сата, да они већају шта ће са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко сада то већа?

СВЕДОК "Т": Тај директор тамо Циглане и ти сада, вероватно, ови што су сада били, што смо ми били као под патронатом, рецимо, Зокса, овога, Нишког или Драгана Торе или Саве и ко је ту сада то радио, јер ја нисам могао, нисмо могли да видимо у мраку, околу, ко иде тамо у те канцеларије. То је било до касно ујутру, састанци су били. Да би се тада од тог случаја, од тог случаја су престале тортуре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то десило?

СВЕДОК "Т": Да, негде око 01. можда и нешто, 01. јула, тако нешто, тих десетак, петнаест дана, пред одлазак у Батковић, када ће нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више није било после овога?

СВЕДОК "Т": Није, јер су, као, када су долазили други, морали да скину тамо Тору, шта ја знам ко је наредио да скину оружје, да скину то. Било је речи погрдних, овако, претња, ово остало, то је истина да није било и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам сада предочити овде. Ви сте давали, да ли се сећате, када сте у Трибуналу давали изјаву, које године је то било, тј. хашком истражитељу, нисте били у Хагу?

СВЕДОК "Т": Ја мислим да је то било, да је то било, могу погрешити, али отприлике да је то било 1997. или 1994., 1995., 1996., тако нешто, при крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пише овде 1996. године у октобру.

СВЕДОК "Т": Е то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за овог Исмета, како рекосте да се он зове? Имамо овде различите изјаве. Исмет, неко каже, Ви рекосте Чирак.

СВЕДОК "Т": Пазите, Исмет, Чирак му је било презиме, Исмет име, а из места Шахбеговићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, место је Шахбеговићи?

СВЕДОК "Т": Али су га звали и Шахбеги.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А име му је Исмет?

СВЕДОК "Т": Да. Можда буде, јер бих и ја погрешно, можда је Шахбеговић, њих су називали обратно, и Чирака, као Чираци из Шахбеговића, има презиме Шахбеговићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли има и неко место Чираци?

СВЕДОК "Т": Па, има и место, има то, што се тиче презимена, нисам сигуран, али Исмет јесте сигуран тај, Исмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исмет је име, то сте сигурни?

СВЕДОК "Т": То сам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ћу Вам ја овде предочити, Ви овде када сте били, значи, код истражитеља пре десет и по година, тачно, рекли сте овако: увече, 01. јула 1992. године, око 21 сат, Пуфта и Саша су кроз прозор наредили да изађу, претпостављам Енверу и још једном, јер овде су заштићени сведоци исто били, па нема имена, каже, Пуфта је наредио да уђе у канцеларију поред наше собе и из собе су се чули јауци. Затим је неко куцао на прозор. Био је то Саша који је питао, «има ли ко алкохола»: Дао сам му свој лосион за бријање. Видео сам, претпостављам Енвера како стоји поред Саше, држи се за руку. Неко је отишао у стражарску собу по завој. Док сам чекао поред прозора да неко донесе завој, видео сам двојицу војника како из канцеларије поред наше собе износе, то је вероватно био Исмет, јер у наставку кажете, приметио сам да на врату има велику посекотину и да на грудима држи цемпер тамне боје. У дворишту поред прозора стајао је ауто. Тим је аутом долазио Пуфта. Било је мрачно, нисам видео јесу ли, вероватно Исмета ставили у кола или у пртљажник. Пуфта и двојица војника који су га носили, сели су у кола и одвезли се. Минуту или две касније, чуо сам три, четири пуцња. Ускоро сам кроз прозор чуо како се Пуфта и његова група враћају. Неко је рекао како је покушао да побегне. Саша је рекао, чинило се, Саша је рекао, да би Пуфта и њега средио, да је јаукао. Значи, овде нигде не помињете Тору, нити Зокса, том приликом када је Исмет, да бисте у истрази у Сарајеву, ту сте поменули да су били присутни и Зокс и Торо и да је Саша био очевидац да је то све потврдио, а данас нисте рекли да је био Зокс, него да је био Торо, па Вас ја зато морам још једном да питам, да ли сте Ви сигурни да је био и Торо и Зокс или само један од њих или не, јер ево овде, када сте били у Сарајеву, поменули сте да су били и Зокс и Драган Торо? Кажете овако: и

Саша је потврдио, он је очевидац био ту и Зокс, били су сви, увек је та група ходала, само како се ко видео ту, шта је ко хтео да ради. Онда је Торо затражио брион или завој, ја сам рекао да имам брион. Потребно је и ово рећи да је ту био Саша, нешто је говорио, био је Драган Торо. Е сада, ово код истражитеља нисте поменули именом ни Тору ни Зокса, па да ли се Ви сигурно сећате да су и они били овом приликом када је Енверу та тетоважа исечена и када је Исмет повређен и касније, кажете, чули сте пуцње и стављен у тај ауто, обзиром да сте овај исказ дали пре више од десет година? Шта можете да нам кажете на то?

СВЕДОК "Т": Ево овако. Могуће је да сам чак помешао и погрешно у размаку времена и тога свега, јер сама чињеница каже да се десило у десет сати, да ови побегну и ово да се десило у десет сати, не би имали ови времена, то би била замена смене у десет сати, значи, не би ови побегли, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК "Т": Али, мислим, могуће да сам ја тада рекао то време и то или једноставно касније, својим мало сазревањем и остало, сећањима сам ја долазио, добијао слику. Е сада, Драган, Зокс је био, али нисам видео да је он упетљан био, мислим да је он нешто то радио. То кажем, значи чињеница да је Зокс био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али када, када су ова тројица, Ви кажете, нисте видели када је сечена тетоважа, ни када је повређен Исмет? Где је био, где сте га видели, којом приликом?

СВЕДОК "Т": Па, ту су тамо били, они су били тамо иза, у мраку и тамо имало се, то је била, ту што су ходали, шта ја знам, то су ту били, они, разумеш, они су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, Торо?

СВЕДОК "Т": Торо је био, а у исказу ја морам да кажем да неке ствари постоје које преводилац није објаснио како треба баш у појединим, сада видим у оном исказу у Хагу, овај када је било за Хаг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражитеља?

СВЕДОК "Т": Код истражитеља, да. Е тада, ту мислим да неких реченица је можда формулисано другачије, где је можда испуштано и оно другачије речено, али ето опет сада кажем. Они су били ту, а да ли је, значи, радио је, радио је Зокс свој посао, то што је одрадио, помагао му је Торо, Саша је, Саша је превијао, овамо дао да му помогне, онеме и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте нам рекли, шта је Зокс радио? Нисте га, кажем, ни помињали код истражитеља за ову ситуацију, за Енвера, за тетоважу?

СВЕДОК "Т": Могуће да нисам поменуо, али сам поменуо зато што знам да је био, само сам заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте група, а нисте рекли име, рекли сте Пуфтина група? Кажете, ништа нисте видели конкретно шта је радио?

СУДИЈА СУДА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ Драгомир Вукоје: Колегинице, колегинице, извињавам се, имамо овде у Сарајеву мало проблема око ових техничких, око слике, па бих Вас молио да одредите једну паузу од десет минута, да ли сте ме чули? Дакле, да поновим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујем. Имате проблем са сликом?

СУДИЈА СУДА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ Драгомир Вукоје: Јесте, па бих Вас замолио, из технике су ми рекли да одредите једну паузу од десет минута, па ћемо наставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десет, само десет минута, добро.

СУДИЈА СУДА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ Драгомир Вукоје: Да, толико је довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СУДИЈА СУДА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ Драгомир Вукоје: Хвала.

Констатује се да због проблема у преносу слике судија Драгомир Вукоје моли да се одреди пауза у трајању од десет минута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од десет минута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави након паузе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можемо да наставимо?

СУДИЈА СУДА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ Драгомир Вукоје: Можемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се видимо, да ли се чујемо?

СУДИЈА СУДА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ Драгомир Вукоје: Имамо добру слику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАСТАВАК САСЛУШАЊА СВЕДОКА под псеудонимом «Т»

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, где смо стали, да ли знате.

СВЕДОК "Т": Па, ја Вас питам да ми помогнете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вам предочавала ове разлике. Ево сада ћу Вам још предочити и овај сведок «Четири», под псеудонимом «Четири» што је сведочио, каже да су ту били само Пуфта, да ту није био Торо, не помиње Зокса, исто тако и други неки сведоци.

СВЕДОК "Т": Ја мислим да су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви мислите да јесу?

СВЕДОК "Т": Ја мислим да су били, јер није било само двојица, тројица, то је било пуно између околo. Ја сам видео Тору тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али када? Да ли када је била тетоважа или када је Исмет, када?

СВЕДОК "Т": Па, када је Исмет, када се то завршавало. Енвер је одлазио, Исмета су износили, у позадини, у позадини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви кажете да је то било у истом времену?

СВЕДОК "Т": Па, да, то није било друго. Е сада се ја не сећам, да ли је он учествовао у том ношењу или у том позади је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви те ситуације нисте видели, да ли је тако, шта се десило, а кажете, Енвер Вам је испричао за њега, да му је то урадио Пуфта?

СВЕДОК "Т": Да, да, и једном и другом. Овом је једном то што је преживео, што је то, а другом што је ето тако завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта кажете после, поменули сте тог директора. Да ли сте Ви некада видели тог директора те Циглане?

СВЕДОК "Т": Јесам. Ја сам тог директора мало и познавао овако, јер он је био ту у тој Циглани, није био директор пре, пошто се то разишло, он је био, мислим, шеф погона одржавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "Т": А ја сам слично нешто био у другом, да не говорим, мислим, био тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете мало микрофон само према себи, тако.

СВЕДОК "Т": Да ли је добро?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро је, боље је.

СВЕДОК "Т": Па, ја сам слично био што и он, само што сам био у другој фирми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У другој фирми? Да ли знате име тог директора?

СВЕДОК "Т": Мишо, Мишо, мислим да је Мишо му име то, презиме не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали ту за та два месеца колико сте Ви ту провели скоро?

СВЕДОК "Т": Јесам, јесам га виђао и једном сам имао као сусрет, како се то трефило. Требало је тамо у производњи, неке машине су се поквариле, нешто је требало да би он као позвао, предложио мене и још тог Сејфудина, бравара, стари човек још био, да ми радимо тамо, тим неким мајсторима да помогнемо који каже, ето тако, да смо тамо у тој групи. То је било пре овог бекства, пре бекства, можда смо радили једно, да не кажем, десетак дана можда, али када се то десило, када су ови побегли, онда су нас повукли. Мислим, нико није морао никуда мрднути, ни метар на другу страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је после овога Исмета, што се десило са Исметом, да ли је долазио можда директор? Да ли сте га видели ту, баш у то време?

СВЕДОК "Т": Не могу да будем сигуран, мислим он је директор тамо, ваљда је био директор када је долазио, када дође он можда са друге стране су долазили у те тамо зградице и одлазио. Тада га више нисам видео, јер, само знам да су у то време тог бекства, тог дешавања, обуставили, да ли на његову иницијативу или свију тих који су ту састанчили, шта је се све десило, повратили нас у просторију. До ујутру смо мало откуњали и наставили да радимо и од тада истина је, није било тортура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После овог догађаја?

СВЕДОК "Т": До последњег дана када су ме водили кући, управо кући и онда отишао у једну, још једну пљачку у Козлук да довеземо камион који је Прља упутио

за Србију пославши свог човека у Лозницу да донесе, да му обезбеди, како се сада тамо каже, мислим, знао сам, његове жене муж, његове свастике, сестре од жене, сестра па муж, како се каже то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шурак?

СВЕДОК "Т": Не, не, од његове свастике, шта је то, сваја, како кажу то тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свастика, добро, пашеног, пашеног.

СВЕДОК "Т": Пашеног, е јесте, да, да, да обезбеди таблице лозничке регистрације, када смо се ми вратили из пљачке из Козлука, испаркирали га тамо, укључили смо те акумулаторе да се мало пуне и да док овај донесе те таблице да пребаци у Србију. Другачије нису могли, таблице су Лозница и да би значи прешло тамо, да би тог дана око 14 сати нас покупили и рекли да нас купе да идемо негде, а нису рекли где. Када смо стигли, ми смо се надали баш у Србију, ево да кажем у Србију, обећано, Суботица и ван, а они су нас скренули у Бијељини, у правцу Батковића и тада смо дошли, затекли наставак ограда, великих ограда, банкина, осматрачница, митраљеза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су ови Лозничани већ били?

СВЕДОК "Т": Јесте, тада су и Лозничани били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте у истрази помињали да је овај те ноћи се нешто састанчило после тог бекства и да је дошао директор и да је рекао да њему требају људи да раде, а не сваки дан болесни. Када је то било?

СВЕДОК "Т": Па, то је тада било, мислим, можда сам, можда је мало и неспоразум. То је тада било. Нисам чуо директно, овај, него по причи од радника који су ту неки били, радници који су радили у тој Циглани, они су пребачени да буду портири, да буду ти наши стражари касније, а неке избеглице су ту попунили и ми, да би производња текла. Од тих људи, ја се сада не сећам ко је, између себе смо дочеули да је он затражио, рекао, као мени треба да то људи раде, каже, видим да сваки дан, пет, рекао сам већ шест, неспособно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте Ви схватали присуство тог Торе, Пуфте, Зокса, да ли су они ту долазили или су ту били неким, нешто службено? Да ли су они ту имали неке функције или су само долазили да вас воде по тим кућама или како?

СВЕДОК "Т": Када сам се ја повукао тамо и неки колега у ту производњу да се не крећем ван, видим да су опасне ствари и ту су ме познавали, да избегавам неке ситуације, онда су они одредили ту као сталну групу, баш са овим помињем «Четири» сведоком, са «У» и тако неки још остали ту што сам, имали су стално ту групицу коју су дуго времена, поготову док су год били ту из Краљева, тако их ја зовем, јер су из Краљева, они су краљевачка група и тако су се представили сами собом, отишли, јер тада су они када су нам обећали да ће довести као за себе помоћ да би опстали ту, они ту, наводно мислим на власти или како, нису се више никада, никада појавили док смо ми ту били, Саво и остали, и Зокс и ови, никада нису више дошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После то када су дошли Лозничани?

СВЕДОК "Т": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли око 01.?

СВЕДОК "Т": Не знам где су били, где су они ишли, али ја мислим да је код њих сукоб неки био, када је тако се десило. То је моје мишљење да је преузимање тако неко, свако је желео нешто да ушибари, тако морам рећи, а радници ти који су неки били, био је неки Славко Челопек, познавао сам га, каже, па зар покупише, бићемо сви Срби овде криви, каже, покупише све. Тај човек мислим да је жив и он је био ту, радио на пекари, крепа и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели некада да је Торо некога тукао на Циглани, лично Торо?

СВЕДОК "Т": Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК "Т": Нисам видео. Пазите, мало је то био страх од тога свега, од Економије и ми смо мало прихватили њих, можда би то била нека ситуација другачија да није овако се понео Зокс који је, да то није урадио, од тог пуцања горе и тог малтретирања и наших исказа шта се десило. То су трауме које потресу и онда човек умре, из страха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оном приликом када је пуцао?

СВЕДОК "Т": И пуцао и касније када је изводио да ми кажемо тамо, да објашњаваш као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било на Економији?

СВЕДОК "Т": Ја сам доста, овај, оштећен, што каже, како се води овај процес је остало припрема, ја бих то волео да се заврши раније, проблеме имам са здрављем, са свим. Е, ми смо их практично прихватили као некакве послодавце, то треба рећи, да су ту и то све, али ту су мрљу направили на Економији, што се тиче мене, јер ја што знам, направио је Зокс тиме и овај Пуфта са тим, две ствари, Енвер и овај Чирак. Е касније сада долазе неки можда од мештана и у том периоду, као сада да допуним, ако могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то сада говоримо о Циглани?

СВЕДОК "Т": Да, да, долазило је ту још некаквих мештана које ја не знам, из околине који су желели да се исто тако бију и били нас и малтретирани са неким палијама исто и да нас построји. Један је дошао, ми смо били месец и по дана необријани, јер старији човек, имао сам и данас јаку браду и било је то велико и извео ме је са оволиким ножем, показујем, оволики нож овако. Био је пет центата ширине, ја не знам ко је тај човек, само причам, мислим, то сам доживео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да су то ти неки локални?

СВЕДОК "Т": Па, знају се по причи, све и овако по ношњи и по свему то и можда сам их и виђао, али не могу да се сетим тих људи, овако у ширем неком кругу или мислим тако, па зато нисам сигуран да кажем то је тај, када нисам сигуран, али знам да су ту од тога крајева, Подриња и тога. Каже мени, «какав си ти, не можеш ти бити четник никако», зато што сам, нисмо имали са чим, нисмо имали са чим да се одржавамо ту, ништа, хидрант био само, вода, ван где си само могао изаћи дању када си слободан ту да опереш руке, можда ноге, ето тако. Каже, «до сутра, ако се не обријете, да ће доћи, од мене почети и да све брије ножем». Мислим, има ту доста ствари које, мислим, не могу више да поднесем, овај. То је прича и сада ми је као лакше, али тај пре, то је човек кажем мртав, мртав човек, не знаш сам себи ко си и шта си и јеси ли жив, али ето, функционишеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто Вас је питао и тужилац када сте били у Сарајеву, а видим овде сте се изјашњавали у Трибуналу, то има у нашој оптужници, па да Вас питам, да ли се Ви сећате да је било неких ситуација да сте међусобно морали да се боксујете или тучете или тако?

СВЕДОК "Т": Јесте, то је тачно, добро сте. Сведок «Ф», сведок «Ф» и «Четири», Енвер, Сафет неки, Кемо, то добро знам, то је већ било на Економији, то сам прескочио, заборавио сам да кажем, то је истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК "Т": Терали су нас да се тучемо, да се боксамо, право песницама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас је терао?

СВЕДОК "Т": То су нас терали из Лознице, то као полиција, тај Лале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су, значи, Лозничани радили?

СВЕДОК "Т": Штука, Штука и који беше још, Кобра неки, шта ја знам којих је тамо било, углавном, они су били, то су били из Лознице, терали су нас да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су били Лозничани?

СВЕДОК "Т": Да, терали су нас да се боксамо, а баш мене са овим «Ф» који је крупан човек, који је јак човек и сада једноставно смо се, ја сам био слабији овако, хоћу рећи, физички слабији, утучен и глумили смо, уствари, ударили смо се, глумили и онда нас се овај Лале затрчао и рекао «дођи дер вамо да ти покажем, ти изгледа ми не знаш како се то боксује». Он када је мене ударио, можда се негде помиње шаком, али то је била песница са отвореним, затворена онако песница, са ове стране, ево овако, ударио ту. Ја сам само видео када сам се пробудио, посуо ме је од флаше воде тај исти Лале са овога, можда сам био, можда је далеко рећи десет минута, можда сам помињао, али углавном је било пар минута у коми, шоку, док ме нису посули водом. И тако остали други и сећам се када је тај Чинда и још неки «Четири» сведок су се тукли, тај је морао да га удари у уши, у уши, док не пукне крв да не престаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тражио, ко?

СВЕДОК "Т": Па, та група из Лознице на челу са тим, тада је био и Прља, тада је био и Прља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прља?

СВЕДОК "Т": Прља је био крупан, 120 кила, полицијски стварно онако, али, ето, није био елита, еластичан, али је био снажан, то је брдо од човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А онај Војвода што сте га помињали да ли је он некада некога тукао да сте Ви лично видели, да ли сте Ви видели?

СВЕДОК "Т": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "Т": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК "Т": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А тај Гогић, да ли сте њега некада видели, тај што кажете?

СВЕДОК "Т": Гогића сам видео, он је долазио у Циглану. Гогић је, не могу ту бити сигуран, поштено, јер ја поштено кажем, појављује се ту, а ја сам описивао можда тог Гогића, боксер, кога сам мало из виђења познавао и то и он је долазио ту у клонпама, баш у Циглану. Нисам баш га видео на Економији, то не могу тврдити, у намери, седео је, пушио је нешто, причали, ништа није радио ту, ја не знам, на другој страни, али се ради о још једном кога сам ја касније чуо и касније упознат са знањем да се ради о другом Гогићу који је исто родом из Србије, али ту у Подрињу негде, Подрињу, који је мало другачији од овог Гогића. То сада дефинитивно кажем, када сам се сабирао касније и неке информације. Не могу рећи да нисам видео овог Гогића, боксера о чему се ради, њега знам, он је долазио у мирном неком амбијенту, седео ту, нешто је причао, давао цигаре и отишао је, тако да сам можда сам негде у исказу ако стоји негирам, сада негирам, јер сада је право, на месту, да је други тај Гогић, такозвани Гогић, овај, да сам помешао тада можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нешто сте помињали о томе када сте Ви отишли у Батковић. Да ли сте сви отишли или је неко ту остао на Циглани, то у јулу месецу?

СВЕДОК "Т": На Циглани су, на Циглани је остао сведок «Четири», а нас су све купили у Батковић. Била су четири аутобуса, напред су била четири, три, а баш ту на самом улазу капије, то сам касније видео, када смо поседали, када смо кренули из круга, један је стајао, потпуно празан, бели аутобус са натписом «Дринатранс» Зворник. То је власништво те компаније тада било, то је фирма та и ушло је нас, мислим да је 29, нешто се цифре, а тај сведок «Четири» је остао да би га касније пребацили у Зворник и колико сам чуо, да је лоше прошао, још горе. Вероватно, отац му је био у иностранству, он је на слободи сада, нормално, жив је још, жив је, али ја мислим да је због тога и пуштен, задржан и то све, значи, интерес, корист.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још нечега што се сећате, везано за овај Ваш боравак?

СВЕДОК "Т": Не знам тачно, али, ето, има вероватно, али дуг је то период, када је то све било. Ако сам некада поменуо о нечему, молим да ме подсетите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја се овде углавном држим оптужнице наше, јер то је онај оквир кога ми морамо при суђењу да се држимо, па сам Вас зато морала да питам још нешто да разјаснимо неке детаље. Ево, прећи ћемо сада на питања, па ћу ја у међувремену видети да ли имамо још нешто да Вас питамо. Ево, сада ће колеге из већа да Вас питају, ако имају нека питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Једног момента сте у свом исказу рекли да, везано за Ваш овај боравак, да су то знали виши званичници. Шта сте мислили под тим, када сте то изјавили? На почетку Вашег исказа поменули сте да понашање ових лица који су Вас малтретирани указује да су виши званичници знали о овом боравку Вашем у Економији и Циглани?

СВЕДОК "Т": Ја не знам како мислите, који званичници, како сам се ја изразио, може то бити право речено, овај, како, а мислите на званичнике мог округа Зворника или ти који су ту, који су били? Можда сам поменуо да су фактички ти званичници били Драган и Нишки предводници тога, јер су се увек они као питали, као ту кружили, утицајни били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: То сте мислили на њих када сте то рекли?

СВЕДОК "Т": Па, ја немам на кога мислити званичници, који званичници, какве сам ја имао тада званичнике, како сам могао имати, можда Буша, јел, извињавам се на изразу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, не, ја зато и питам да Ви појасните, јер тако сте се Ви изразили у исказу. Пошто сте нам описали Зокса, рекли сте да није имао црну косу?

СВЕДОК "Т": Како нисам рекао, имао је црну косу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Како сте се изразили, председник већа Вас је питала боја косе, Ви сте рекли није имао црну косу, па се, само мало да појасните, тај опис његове косе?

СВЕДОК "Т": Па, знате како, не знам ја сада да је нешто црно, то је нешто страшно црно, када се мислим на боју мисли, али значи ако се каже риђ, смеђ то значи нешто прелаз између црно, значи, није ни плав, није, него, онако више као ето, нешто црна, али мање од црног тога, значи, косу мало коврцаву која је падала, опет показујем до овога, чак рамена и он је то, није, мислим везао, не могу сада да се сетим у реп, него овако овамо, па стави мараму.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли можете Тора да опишете, пошто ја се не сећам да сте њега описали?

СВЕДОК "Т": Торо је тада имао негде можда четрдесетак година, можда мало мање, можда нећу потрефити. Није имао дугу косу, имао је мало залиске, није био ни предебео, а ни мршав, покрупан је онако изгледао, висок можда 180, тако ту, нисам ја мерио, опет кажем, али по значи мом виђењу, онако моју слику у очима коју су оставили, јер волео бих да је то тачно, баш сто-посто тачно да би био ја феномен и тако то, шта треба још?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Ове њихове надимке да ли сте то сазнали на Циглани или сте већ на Економији знали за те надимке?

СВЕДОК "Т": Па, ја не знам да ли је неко знао на Економији. Ја нисам сазнао, не сећам се да сам сазнао, али то је већ било баш у том затишју када смо били у Циглани, сада требамо да радимо, цреп тај тамо, за то и тај одлазак по градовима, по местима, да се то узима, да се то купи и ја сам то назвао пљачка, фактички пљачка имовине нечије кога ту нема, јел и тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, у вези ових повређивања Несиба Даутовића и Исмета Чирака. Ви то, кажете, нисте видели те моменте, али Вам је Енвер причао?

СВЕДОК "Т": Није ми Енвер причао за Несиба, ја сам добро поменуо да сам, Енвер је причао за себе и шта је се са њим десило. Када сам упоредио значи, рекао ми је да је Зокс и Зокс њега, па Зокс мене, значи, овај и Несиба је, јер фактички тог тренутка, тих петнаест минута, пола сата, када се то одиграло са нама, стриктно је било, да ли поручено или терминисано то време за нас тројицу, јер нисам могао да видим, тај Несиб Даутовић није могао да прича мртав, а ја претпостављам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли сте гледали повређивање Несибово?

СВЕДОК "Т": Ја сам гледао, гледао, када сам скидао цемпер, да је имао овде, ту мрљицу, тај умекнуће то ту, у пределу, описао сам и на глави је имао масницу, овако, мислим, то је од ударца нечега, предмета, дрвета, колца, имао овде овај ту као ето масницу, црну неку имао, ето, као да вена поцрни.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да, то повреда. Да ли сте гледали у моменту повређивања, nanoшење тих повреда?

СВЕДОК "Т": Е па нисам, логично је да нисам могао, како ћу гледати изнутра тај моменат.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И само још једно питање. У неколико наврата Ви ова лица називате Шешелјевци, па само да објасните, на основу чега их називате и кога сте сматрали под Шешелјевцима?

СВЕДОК "Т": Ово понављам, јер сам то рекао, али сада како тумачите Ви. Нисам ја знао ко су Шешелјевци, нити су други знали у Економији, али то опет кажем, у Циглани када су се почеле отварати приче, контактирати, тај Јусо поправља онај ауто, онај иде горе купи, тамо-овамо и они између себе и на крају једне прилике, то сам сада заборавио рећи, али сте ме отворили да допуним. Једне прилике су нас тако тукли и малтретирали, донео је неки човек неки младић, као неки војник, младић, из неког места његовог, да су некакве «беретке» запалиле село и неколико тона брашна му запалили и изгорело је и донео је некакво брашно испечено, црно, потпуно црно, као камен, да то ми једемо. Упао је, истина, када није било никаквих ту других овај људи, само ти стражари. Вероватно нису могли да га зауставе и тада када је то, да се једе, да се једе, није могло да се поједе, то је била фортутма цела, тада сам видео како Нишки вози муњевито, ваљда је видео, они су се кретали ту, доле, горе, то је била, то је магистрални пут, десет метара, улаз, капија од фирме Циглане, «Голфом»

и зашкрипало ту на бетону и још један је са њим изашао. Ухватио се за пиштољ, левом руком, показујем овако, левом руком је репетирао и одстранио тог човека који је дошао да нас малтретира и одузео им оружје. И тим чак стражарима и наредио овим нашим ту који смо били да се оперу, да уђу и попитао је тог како је шта било и то и онда се окренуо и рекао, «иди, иди на линију, ухвати себи, ради шта знаш, људи су проверени, ми смо јединица за подршку Шешелјева, диверзантска јединица» и потом све су приче ишле и касније се знало, све тако су се низале ствари, да су они Шешелјева јединица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

СВЕДОК "Т": И на крају каже, не знам ни ја за чега се борим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Хвала.

СВЕДОК "Т": Молим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине «Т», ја сам судија Веско Крстајић члан овог судског већа, поставићу Вам само неколико питања, да неке ствари разјаснимо. Да ли сте чули за надимке, Лед, Цецинац, Босанац, Лопов, Репић?

СВЕДОК "Т": За Репић сам чуо, јер су ту помињали Репић неки који су долазили из Челопека, као неки Репић, па се сада, ја сам то мислио баш, да ли можда јесте, можда није тај Репић који је тај баш био у Економији, да је то тај, јер имао је репић. Сада, да ли је тај прави Репић или други човек, ја не знам, то не могу да тврдим. То сам чуо, а за остале.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али не можете да га повежете са неким ликом, са неком особом коју сте тамо имали прилике да сретнете?

СВЕДОК "Т": Нисам могао, он је имао браду, рекао сам, имао је два, три цента, овако брада, ово, са брковчићима, то уредно као мислим мало уредније, није то нешто било велико.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Реците ми, Ваша породица је остала у селу када су Вас ухапсили испред куће, Вас и Вашег оца и рођака овог? Ваша породица је остала ту у кући?

СВЕДОК "Т": Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је било са њом?

СВЕДОК "Т": Па, после четири дана они су преко те Ватрогасне службе и тога пријавили, преко полиције, наводно да је тај човек Несиб Даутовић умро и они су дозволили да оду неки ту и одатле са тим ватрогасним колима да доведу и да сахране, то је обављено, обављено је. Након тога су се повукли у Козлук.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да?

СВЕДОК "Т": И да би моја породица из Козлука пре, стицајем околности прешла у Србију, у Суботицу и отишла је вани, не бих говорио где, вани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Да ли се то дешава када су и остали Козлучани отишли или раније?

СВЕДОК "Т": Раније, раније, мислим да је то било пре можда двадесетак дана, 04. јуна, а.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако сте рекли код хашких истражитеља, да је то било 04. јуна, па сам желео само да Вас питам, да ли су Вам причали под којим околностима, како су они то успели да изађу из Козлука?

СВЕДОК "Т": Па, они су аутобусом сели до Каракаја и ту је био претрес и ово и пошто је моја кћерка била, у школу је ишла у Козлук и она је била тих година не знам, четрнаест, дванаест година, у осмогодишњу школу је ишла и неки је ту био на тој барикади, од тих младића, од тих школараца, познавао их, који су их ови

уоставили и рекли су, да их претресу, он је рекао, хајде, нека иду тако то и добро, прошли су, то је истина, прошли су, мајка ми је и нека друга фамилија са Козлуком је изашла.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да. Реците ми, да ли је на Циглани било оних редовних запослених људи Срба који су од раније тамо радили па су наставили да раде и у овом периоду?

СВЕДОК "Т": Било је, али су били кључни ти као, како да кажем, не стручњаци, него било је тих можда тих мајстора, механичара и неких на оним пекарама где се пече то, а ови што су били стари, они су, уствари, би радили као ти стражарчићи, то што су нас као чували.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, било је тих мајстора. Колико је по Вашим проценама било људи запослених у Циглани?

СВЕДОК "Т": Било је можда тих као старијих, што су били ту старији, можда једно петнаестак, можда петнаестак, тако нешто, двадесетак можда и више.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било неких Ваших познаника? Да ли је било људи које сте познавали?

СВЕДОК "Т": Па, било је, било је људи које су познавали, како није било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него Ви лично, да сте знали некога, не знам, именом и презименом да бисте могли данас да нам кажете?

СВЕДОК "Т": Ја сам мало пре поменуо овог, тог Славка из Челопека, суседног ту места, да је радио на томе, да имају ту исто неки још, знам их из виђења, а не знам име да кажем, заборавио сам. Онда, било је из још ту Тршића, сада неки Славко, Драган, то су били ту као радници, па касније ту чуварчићи ту су били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта хоћу да Вас питам, да ли сте Ви са њима контактирали, да ли су они знали да сте и Ви ту и под каквим условима и околностима боравите ту?

СВЕДОК "Т": Јесу знали да смо ту, нормално, крећу се и то све, али нико није контактирао нити је питао, нити је, овај, уопште, мислим, нисмо могли се срести, уствари ни да пођемо на ручак, овај, фактички свако је за себе. Ја сам покушао једном једног да питам, тај човек је умро, мислим да је умро, како је, шта је, јеси добро, да се поздравим. Он се сам окренуо, отишао и није рекао ништа, ни реч. Онда сам схватио да ли смеју или не смеју, можда, тако сам схватио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте причали са Вашом породицом касније када сте се нашли или тада када су Вас посетили, како су Вас нашли, од кога и како су сазнали, где су се распитивали, те су сазнали да сте Ви ту, где су Вас и нашли на Економији, ако сам добро схватио?

СВЕДОК "Т": Не, не, на Економији нико није знао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Него на Циглани?

СВЕДОК "Т": На Циглани дошли, првих дан, два, баш преко тих ту што је радио. Један је, сада не сећам се ја, имена, заборавио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Преко неког познаника?

СВЕДОК "Т": Да, питао сам, да ли видиш моју породицу, каже, видећу. Следећи пут дошао је као, рекао ми је, нема никога, сви су се иселили. То је вероватно онда када су отишли према Козлуку. Ту је био читав низ кућа, домаћинства.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ту робу, господине «Т», да ли је тамо у оквиру Циглане био неки магацин за ту робу коју сте доводили, доносили из Козлука, из околних села, из Зворника и других места? Дакле, за тај грађевински материјал, не знам ни ја шта је већ, шта све није доношено?

СВЕДОК "Т": Није био магацин. Ово што је могло киснути, мислим, вани је био овако простор један дужи, можда једно тридесет метара са двадесет, где се могао окренути можда камион и тако. Ту се то слагало, а овамо је била једна надстрешница, као шупа, надстрешница, као ето гаража за једно два, три аута, овако, можда дужине десетак метара. Ту су одлагали, рецимо, ову робу, фрижидере и нешто што је ишло и моторне оне, односно касније су други ови одлагали, то сам видео, са Дивича, то је било место где су рибарили, и чамце имали и то, оне моторе од чамаца и пецаљке оне, шта ја знам, то за риболов. То је било пуно, не знам шта је донео то ту, а касније је то ишло.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И то се све ту одлагало?

СВЕДОК "Т": Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте чули за неки магацин Робне куће, у том смислу, да се тамо нешто носило? Да ли Ви имате неких сазнања?

СВЕДОК "Т": У Зворнику, директно?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да, да није све доношено у Циглану, него да се нешто носило и у магацин неки Робне куће?

СВЕДОК "Т": Могуће касније да су ови знали, ако је неко дао изјаву да је, када су ови наставили радити то, а ја сам напустио, отишао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, Ви ако знате, знате. Рекосте да су ти неки војници ту и стражари били припадници Новосадског корпуса. Откуда Ви то знате?

СВЕДОК "Т": Е па управо видите, то сада пуно, пуно тога повлачи. Што каже, води и мене и све, а треба то рећи и остало. Један човек је био пијаница од Новог Сада и Новосадски корпус, зато смо сазнали. Баш тај Чирак Исмет, њему је то било зачудо, али је долазио ту на пар пута, ништа није радио тај човек, Исмета је питао, ко је, шта је и они су се упознали и испоставило се да је тог Исмета Чирака отац, сада ми дође слика, добро сте поставили ово, да је радио тамо у Бечеју, Бечеј, има Бечеј, има, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да.

СВЕДОК "Т": Радио на послу, да је он изгледа познавао његовог оца и да је Исмету касније долазио нешто доносио, да ли цигаре, шта ли, тако, е па по томе смо сазнали да су они, викали су између себе и места и оно, Нови Сад и када су се повлачили онда су сами рекли да иду на друго, да ли ће за Нови Сад, да ли ће за, негде на друго место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било? Да ли је то било на Циглани или на Економији или када?

СВЕДОК "Т": На Економији, то је било пре него што је Исмет страдао, то је било пре, оно већ испочетка, он је ту био. Он је био са њима, а касније су се ови повукли и он је још негде био по граду, па је долазио сам, долазио је сам ради тог Исмета.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да. Само још.

СВЕДОК "Т": Ништа није чинио он.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само још два питања везано за Бубицу.

Сведок «Четири», видите ко је сведок «Четири»?

СВЕДОК "Т": Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пре неки дан нам овде каже да је Бубица њему дао златни ланчић, не да му га је неко узео Бубици. Ви кажете данас Саво или Саша, нисам сигуран, мислим да сте Саво рекли, а сведок «Четири» нам каже, не, он је мени дао ланчић да га сачувам или тако нешто?

СВЕДОК "Т": Ја не знам да ли је он имао више тога или можда у џепу, ја не знам, али тврдим да је скинут ланчић с врата, што ће потврдити и сведок «Ф».

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е сада оно што је можда још интересантније ту да мало, да можда мало Вас подсети, овде смо саслушали као сведока госпођу Јасну Буљубашић, она је супруга покојног Бубице. Да ли сте њу познавали?

СВЕДОК "Т": Јесам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Она тврди да је Буљубашић ухапшен 11. маја, рецимо око подне или тако некако, 11. маја, а Ви кажете да сте 12. отишли, пребачени са Економије на Циглану, али нам говорите и дало би се закључити да је Бубица ту неколико дана заједно са Вама на Економији, па нам се то баш и не уклапа, знате?

СВЕДОК "Т": Добро, добро сте, могуће је тако, јер морам рећи да је ту био дан као година, па сам можда и предвидио, да је то било толико и тако, али, углавном, могуће да је Бубица дошао 11., уствари ујутру, не знам тачно, ујутру негде можда око осам, десет сати, откуд знам, тако не знам тачно, али је тада исто био, ово што сам наводио, да је он био и пре сломљен и здровљен и тучен и све, то значи може да буде тако како је то госпођа рекла, али она лично то каже, ако сам погрешно у дану или у два дана, јер стварно то су такве ситуације где су дани година, а месец је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала, хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам. Да ли сте присуствовали некој ситуацији да је неко испитивао баш Бубицу ту пред Вама у тој просторији, да га је о нечему пропитивао?

СВЕДОК "Т": Могуће је да је то, подсећа ме, али нисам сигуран када је, како и шта било, јер не могу тврдити када нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни, добро.

СВЕДОК "Т": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, док сте Ви били на Економији, да ли је долазила нека делегација из општине или из војске или нека власт уопште ту на Економији, евентуално да се нешто распитује за Вас или за некога од других ту затвореника?

СВЕДОК "Т": Не сећам се ја о томе уопште да су долазили. Ако је неко долазио, можда је, пардон, мало да се напијем воде, ако неко има информацију можда да су долазили, ван тамо, до тих стражара или нешто, али овако, ја се тога не сећам, само знам баш ето да још додам, када је тако, да је у тим групама долазила једна жена, цура, жена, да нас је тукла. Значи, и то је било, овај, у том периоду на Економији, једанпут је долазила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са ким, да ли је долазила сама или са неким од ових поменутих?

СВЕДОК "Т": У групи, ми обично кажемо ових Шешељеваца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како је та жена изгледала?

СВЕДОК "Т": Није била повисока, била је у шареном оделу, имала је косу да ли је она фарбала или није, ето, да кажем, као Ваша, тако нешто. Била је мислим, онако спремна женска, није била нешто превише крупна, али Богами, знала је да скаче и да, као Брус Ли да удара у груди и где стигне. Тако је показивала као да она зна некако као нешто, али ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је једанпут дошла или више пута?

СВЕДОК "Т": Ја знам да је једном, мислим, да ли више, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки да су га звали Брко можда, ту међу вама неко ко је ту долазио?

СВЕДОК "Т": Брко, међу нама затвореним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не међу вама, него да је неко долазио ту да туче или нешто, да испитује, било шта од тих униформисаних?

СВЕДОК "Т": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК "Т": Не знам, мислим, овај, мени је јако жао, волео бих да све знам, да сам то све упамтио, али, можда боље што нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја зато Вас питам, пошто морамо да Вам предочимо и други шта помињу. Да ли сте, поменули сте у једном моменту, чини ми се Кобра, неки надимак, да ли јесте или не?

СВЕДОК "Т": Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте? Ко је тај? Да ли је тај долазио?

СВЕДОК "Т": Није долазио након ових, долазио је у Циглану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у Циглану је долазио? Да ли Вас је он нешто тукао?

СВЕДОК "Т": Није, он ми је донео вина да се поправим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неки мештанин или неки?

СВЕДОК "Т": Мештанин, а други кажу другачије, сада ја нисам видео. Могу да нешто кажем што сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто нам се прекида, да се успостави веза.

Констатује се да је дошло до прекида везе у 14 часова и 25 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се чујемо?

СУДИЈА СУДА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ Драгомир Вукоје: Чујемо се, председнице, можемо наставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да је веза поново успостављена са Сарајевом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, да видимо, тужилац ће имати нека питања за Вас. Изволите, тужиоче. Седите, да Вас боље видимо овде и да Вас сведок види. Да ли Вас види сведок?

СВЕДОК "Т": Не видим га још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видите?

СВЕДОК "Т": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нас приказују, да. Ево тужилац је ту са наше десне стране. Добро је, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу имати пар питања. Да ли можете да се изјасните, колико је бројчано од Ваше најближе родбине страдало том приликом и ако можете да кажете где је то било, не рачунајући ово где сте Ви били затворени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите још нешто?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим овог што сте рекли данас?

СВЕДОК "Т": Па, страдало је пуно, сада се не могу сетити, да сам знао, бројао би, али можда од фамилије што уже, што шире, можда негде око тридесетак и више, више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате да је долазила нека ТВ екипа, било на Економију или Циглану да снима вас који сте ту радили?

СВЕДОК "Т": То се не сећам. Можда је у том тренутку сам можда био вани, да сам можда ишао у гради, а не сећам се, не могу рећи тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих Вас подсетио, пошто сам тако разумео сведока «Четири», чији део исказа Вам је предочио члан већа, судија Крстајић, око ланца који сте помињали да је Бубици одузео један од тих који је био са лицима која су га тукла, њега и друге, да је њему дао ланац који су му нашли, који они нису нашли, па да ли можда нешто у вези са овом, оваквом изјавом можете да појасните?

СВЕДОК "Т": Па, рекао сам ја, баш малопре одговорио, ја тврдим да је скинуо ланчић и као да сада гледам, да га ставља сам себи овако иза и овако ставља га, закачи и онда остаје и ставља му пумпарицу пушку под браду. А за други ја не знам, ако је њему дао, значи имао је можда да није скинуо, можда женин или два, ја не знам, могао је имати и пет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала лепо, ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мислим да је јасно, али због ове хронологије, како је он излагао, ја бих га замолио да каже, ово скидање тетоваже Енверу и убиство Исмета, да ли се то догодило на Економији или на Циглани? Нека одговори, где се догодило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је.

СВЕДОК "Т": На Циглани, рекао сам више пута.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На Циглани, добро, добро, у реду. Сада, на питање судије Крстајића је рекао да је било неко импровизовано складиште тамо у Циглани. Интересује ме, да ли се та роба, колико се задржавала, да ли је дуго на том складишту? Да ли је стајала неколико дана или мање или колико?

СВЕДОК "Т": Да, добро сте, има нека која је била и пар дана, има нека која није скидата са аута. Углавном је ту нешто се паковало у, како где треба, односно како су они можда желели тако да комплетирају нешто и тако, значи, било је да је нека и пет, нека три, нека одмах, јер се допуњавало то, негде су долазили, пазите, камиони који су били пола празни. Нису били пуни, по граду напуњени, јер то ту што је остало јуче или прекјуче, онда је то домиривано.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је било неко трајно ту складиштење, трајније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да остане ту роба, да ли је било тако нешто?

СВЕДОК "Т": Па, можда је нешто и остало када сам ја отишао, откуд знам колико је остало, али није се могло задржати, када се то вукло. Морате схватити, то је питање које ме мало, ето.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Каже, када је он дошао у затвор на Економију, било је осамнаест или деветнаест људи, а да ли је после њега дошао, да ли је неко дошао после њега, тог 12. маја, он је дошао 07, а отишао 12?

СВЕДОК "Т": Јесте, јесте, рекао сам да је дошао, можда нисте добро запамтили, слушајте ме господине, рекао сам да је дошао сутрадан сведок «Ф», па овај, дошао

овај, само да се сетим, сада сте ме повратили у то, овај, Јусуф Авдиспахић, па је дошао Мецо, након другог дана, Мецо и други ето пар људи који су дошли ту.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је Исмет Чирак дошао после, после његовог доласка?

СВЕДОК "Т": Чирак је био пре мене на дан су они доведени, мислим на дан или два пре мене у Економију.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је доведен са њим, са Чираком, да ли зна?

СВЕДОК "Т": Е па не могу, нисам ја дошао са њима, они су дошли, ја сам њих затекао одмах тога часа када су ме убацили у просторију, јел то јасно?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Да ли је некога Торо тукао на Економији док је он био тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам га.

СВЕДОК "Т": Мене није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, да ли је некога, да ли је видео?

СВЕДОК "Т": А остале у оном кошмару, можда јесте, можда није, углавном спетљао се је тамо, ишао је око Бубице, свугде, али не могу тврдити да сам га видео да је ударао, али зашто ће ту. Значи, или је командовао или је био вођа или нешто, то ви одлучите тамо, мислим, закључите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је видео ко је извео Несиба и ко га је увео, вратио у собу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао, добро. Да ли зна, да ли је чуо да је Бубица набијен на колац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за судбину Бубичину на крају?

СВЕДОК "Т": Ја сам чуо, ја мислим да је то можда било други дан или тај дан после нас, тога 12. иза нашег одласка, од сведока, сведока «Х», што ја не тврдим, али чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је и да се није баш распитивао како је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али да је чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од «Х», да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колико је дуго био на поштеди, када је почео да ради, после колико дана је почео да ради?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десет.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је десет дана, да. Да ли је још неко био евентуално на некој поштеди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уз Вас да ли је још неко ту лежао када сте Ви дошли?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не ту, него било где, да није радио?

СВЕДОК "Т": Није нико био, само су задужили да дође повремено једног човека кога се ја не сећам, младић тада, да ли је био ожењен, није, то када су задужили га, наводно да ми даје воде и неке птичје паштете, које ја, седам, осам дана нисам могао прогутати, сем кап по кап воде и речено му је, тај човек сам га описао, Лало прави, знам га прича и понашање његово, као да је орао тамо у Војводини и поцрнео од Сунца, каже, њему ако му нешто буде, каже, ти си мртав, као ако ја умрем, да ми помогне он да ме напоји и да да хране.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су их терали да певају четничке песме на Економији?

СВЕДОК "Т": Е, добро си, на Економији нисмо пуно тога певали, не знам да ли смо и певали, не могу то рећи, али добро си, да кажем за Циглану, да Вам кажем за

Циглану. Сведок «Четири», сведок «У» су били на почетку, улазу врата и још Мики, којег сам рекао и Кемо Коркутовић, они су отприлике добили задатке од ових што су долазили ту, ја не знам који, како опет кажем Шешелјевци и Лозничани, доносили текстове неке на папирићу говорили песме да певамо, али смо те песме морали певати, добро ме саслушајте, важно је, песме, када нас туку, пошто је било близу, то ја сматрам, пошто је било близу главног пута и пролазе радници фабрика и предузећа, да се не чује можда тај хаос, да се чује песма. И сада ћу Вам покушати да отпевам, односно да Вам кажем које смо песме почињали певати. Саслушајте ме, молим Вас, важно је и за мене да испразним моје, мислим тегобе. Нећу је знати целу, али тада је погинуо Рамбо на Зворнику, па каже – «над Зворником жива ватра сева, благо оном где четника нема, нема Рамба нема ни Игора, за тим турског да нестане мора», па помиње касније, Лозницу, Лозницу, Лозницу. И још једну, било је још више, али ето, то је то – «на планини Мајевице скупили се сви четници, скупили се па говоре, петокраку да оборе».

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам хтео, али не знам да ли он има овог сведока, да ли он зна овог сведока, не знам да ли он има, сведока «Бета»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Бета», да ли имате ту испред Вас неко са псеудонимом «Бета»?

СВЕДОК "Т": Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема? Реците шта, па ћемо ми рећи сведоку.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Интересује ме, да ли је био ту, зато што је он сведочио исто о неким детаљима о којима и он, зато. Па, немам ништа конкретно, него само, да ли он зна да ли је он ту био, да ли га познаје, али пошто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сведок је тај сведочио а и други су рекли да је био.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих замолила сведока да нам каже, поменуо је да је Војвода седео тамо на Економији, да је држао неки папирић и ништа није рекао у вези са тим, да ли је имао прилике да сазна, шта је било на том папирићу? Да ли су била та питања која је он постављао, имена или нешто друго?

СВЕДОК "Т": Па, ја бих волео ко би то могао да узме од њега папир и да прочита и да добије и да види, то је мој одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Када сте говорили о доласку ове двојице инспектора из зворничке полиције, ја сам имала утисак, да су они дошли, добили стварно информацију о томе да се чине кривична дела, ето, да се људи муче, видели су модрице на Вашем телу. Да ли је било неке реакције после њиховог одласка?

СВЕДОК "Т": Није, није, јер они су дошли да се распитају шта је се десило на Економији са Несибом Даутовићем и погледали су мене и видели су све и отишли су и никада их више нисам, кажем, видео. Једном сам видео тог Боју да је долазио, уствари, до управне тамо, сам у цивили. И тада су били цивили, да потврдим ја, зашто, како, мирно дошао, прошао, само сам га тако осмотрио да је дошао, то је.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су се они Вама представили, рекли, ко је њих послао, да ли их шање, не знам, начелник полиције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам ја, рекао је сведок.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви познавали пре рата оптуженог Бранка Грујића или оптуженог Марка Павловића?

СВЕДОК "Т": Па, познавао сам овако, не могу казати сто-посто, али мислим, сретао сам можда у пролазу, нисам имао контаката ближих, ни пословних, мислим, ни овај, некаквих приватних, тако нисам.

НАТАША КАНДИЋ: И за време од када сте ухапшени, да ли сте некада имали прилике да некога од њих видите негде?

СВЕДОК "Т": Нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Поменули сте, такође у изјави хашким истражитељима тај догађај са тим младићем који долази на Циглану, младић из Калудрана. Ко њега доводи?

СВЕДОК "Т": Добро сте ме. После првог, то је можда био 02. или 03. јуни, јуни, Драган Торо је довео младића једног и оставио и вратио се је. Знам, имао је тада, Драгана сам видео како мало, он је имао мало обичај да оно као гледа преда се, да мало главом мирно гледа преда се и оде и он је, уствари, неки су ту чули, причали су као да је рекао, ето још један да ради, мислим да буде са нама, мислим то је истина, слуша ме човек. А зашто га је довео, не знам, али сам закључио, пошто ме је тај дечко, тако смо ту били, нема ништа, има ли шта да обуче, да ово, да оно, мислим шта му треба, као рекао је не знам шта треба тамо, унутрашњег веша и онога, то је код нас било, ето, јер су ови ишли по Зворнику и имали су тога, нису бранили ови што су водили, истина и Драган и ови који су били, да узму себи гардеробе, то је тачно. И нешто су му дали и тако сам ја мало резервисано, учинило ми се као познато, нисам га познао, млад је био. А познајем те крајеве тамо и питао сам, одакле си, момак и тако то. Каже да је он из Калудрана и рекао ми је име, нажалост, нисам ја био ту, имао ни компјутер, ни папира то да записујем, нити сам смео, нити ми је напамет падало, али заборавио сам, жао ми је, да је био у војсци југословенској негде, није споменуо и да је дошао пре неколико времена кући, али пешице преко Раче Бијељине до тог свог места. И ја кажем, па како сада да бих знао да је он, мало сам био резервисан, јер некада је било, знам када сам био у Батковићу, када треба да дође Црвени крст да нас нешто прегледа и пита, онда убаци оне стражаре међу нас и они се представљају да чују да ми нешто, шта причамо и тако те ствари, мисле они да сам ја толико глуп, знам ја доста тога. Али, ето да се вратим на то. И онда сам га питао, како то, шта познајеш и тога, он каже да позна, познаш ли кога ту још, каже познам и то ми је тада рекао за Сафета Нухановић, не Сафета, Фазилу Нухановић, да је убијена и да стоји крај њене куће село празно, пред прагом. Тако исто за Жигић, тако се презивао, како су га звали, Жигић, Жигић један комшија њен, исто и њега да је видео, а да се он још са неким, неким ту заостао, задесили се, сакрили се на неку шталу и да са те штале су касније нашли ти сада српски војници, који су били ту, који су пролазили и они су то претресали. То је била хајка у сваком месту, ја то знам и онда су њих нашли и повели их доле уз то, а у то време је било са Бијелог Потока, односно са Клисе када су тих 700 и нешто живља одвојили доле и у Каракај терали. И питам ја њега, то ћу касније рећи, откуд ти тамо, како то, каже, па су нас, мене су довели када су ови силазили са Клисе, у Ђулић и Бијели Поток, тако су и њега свели, заједно су нас, жене одвојили неке тамо што су хтели, а ове су довели у Средњошколски центар у Каракају. Он ми је то рекао да су то људи са тог подручја. И питао сам да ли познаје кога, из мог места, каже, ја сам млад, не знам, можда сам чуо, али не знам, тако да има. Тако и моје фамилије, како сам малопре рекао овоме око тридесетак а можда и више, не знам сада тачно у томе збегу је nestало, још се траже, уствари, нема их те особе. И тако да питао сам га шта се дешава, каже, то је хаос у тој школи, пуне су учионице. Колико их има, има, каже, можда 400, 500. Е

касније сам ја то, нормално и до данас дан и контајући све те ситуације, сам сабрао да се потире ту чињеница, 750 људи и тога, када је он тренутно дечко избројао, 400, 500 људи одмах у школи тој. Да и даље, идемо сутра на посао и враћамо се у три сата и тада се враћа, овај, долази после 4 сата долази један човек. Ја не знам, али треба ово у истрази да говорим име или да оставим за други пут?

НАТАША КАНДИЋ: Па, што да не.

СВЕДОК "Т": Што да не?

НАТАША КАНДИЋ: Кажите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте колега тако, стварно није у реду. Са ким се договорио, са нама? Који човек долази, за тог младића, шта?

СВЕДОК "Т": Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, ко је?

СВЕДОК "Т": Овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате, реците.

СВЕДОК "Т": Тај човек је дошао, ја сам био унутра са неколицином, неки су били вани на том хидранту, прали се мало и дошао је човек по имену Марко, а звали су га Лопов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је тај човек?

СВЕДОК "Т": Тај је човек из Чelopeка, гледајући, увек се ту називало као Каракај, међутим није, Каракај је мало више горе, али припадало је то Чelopeку и сама Економија припада Чelopeку, грунт, грунт, мислим овај грунтовно припада Чelopeку. И онда је овај он звао који је тај човек, дечко што је јуче каже доведен. Сви смо ћутали, нико не прозива никога по имену, али смо знали, знали смо ко је тај човек, јер је јуче, ми смо ту већ као стари, јел и онда он се појавио и изашао вани и ја сам добро видео како је стајао. Био је у шајкачи, није имао никакво друго обележје, био је у овој СМБ униформи са аутоматском пушком и онда сам погледао преко њега тамо. Видео сам један аутобус који упоредо стоји са том портирницом на том магистралном путу и још је касније доле било аутобуса, али нисам видео колико, нисам избројао. Он је, овај, он је њему објашњавао ту, колико сам чуо, као нешто, не знам да ли сам баш сигуран, али око тога се ради, да нешто он је радио, да познаје му оца, да као тако нешто то и добро сам чуо када каже, ајде идеш са мном, идеш у Пилицу на размену са својим комшијама. Добро запишите, са својим комшијама у Пилицу у размену. Он је сагео раменима, повратио се и јадан ону кесицу што смо му мало дали оне гардеробице узео и са њим изашао и упоредо са њим, тамо, он га је ухватио за руку и у аутобус ставио га и тако је отишао и више се не зна за то дете, ни за од тих људи и сама чињеница каже, што ја, не да тврдим, али мислим тако, да су то људи са Бијелог Потока, да су били у школи и да је дете рекло који су то људи, његове комшије, значи из тих села и тврдио је тај Марко, као са својим комшијама, значи својим комшијама у размену у Пилицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли још питања?

НАТАША КАНДИЋ: Само још једно. Да ли сте још некога тада видели том приликом када су ти аутобуси на путу за Пилицу стали испред Циглане? Да ли сте још некога препознали?

СВЕДОК "Т": Па, крећу се тамо увек се неко кретао, не могу одредити мислим тачно, у аутобусу, на аутобуским вратима су стајали као стражари, у разноразним униформама, шареним, овако, онако, чуло се ту мало и буке и вике и тих галама некаквих, тих стражара, нешто тамо, руке су им биле, у овом баш сам видео

аутобусу, изнад главе, овако, у аутобусу, а пун је аутобус био тај, а сада колико је још горе било, два, три, не знам, а било их је још.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, да није неко регистровао од стражара то у Циглани, ових портира, не знате, да је младић изведен, одведен, да ли се то региструје или је могао свако да дође и да тражи некога по имену и да га одведе?

СВЕДОК "Т": Па, овај, добро сте то. Није ту нико регистровао. Ту се нико није знао ни ко је ту, ни колико има, ни шта има, нити је где било уписано. Гледајући, могао сам да побегнем и да нико не зна ништа, ни ко је ни шта је, а чињеница каже, када смо тај дан 15. јула, када су нас известили, око 12 сати, када смо тај камион дотерали ту да ћемо ићи одатле негде, тада је, тада је сведок «Четири» донео папир и ишао од нас, од једног до једног, писао имена и презиме да откуцају тај списак и тај списак смо доносили и предали у Батковићу када су нас доле доставили, у логору.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ви сте рекли да сте од 07. до 12. маја били на Економији. Да ли можете да нам кажете, у које доба дана 12. маја сте пребачени са Економије на Циглану?

СВЕДОК "Т": Рекао сам, значи, јутро, од 07 до пола осам, тако ту. Да ли мора бити у минути?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не морате.

СВЕДОК "Т": Па, не могу.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: 07. маја сте рекли да сте ухапшени тамо са још двојицом људи, па мене интересује, зашто су они Вас ухапсили?

СВЕДОК "Т": Не знам, низашто.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли су касније, када су Вас довели, обављали неке разговоре са Вама?

СВЕДОК "Т": Па, ништа нису обављали разговоре, једино, ето, добро сте опет повукли то, Саво када је дошао унутра и када су се вршиле неке тортуре и то остало, каже, аха, то је било с почетка када смо дошли, шта сте ви радили, доле у том селу. Ја кажем, па ништа. Каже, зар лаже ова, зар лаже комшија, зар лажу комшије. Онда, какве комшије, па, зар лажу Ваши Муслимани. Зато Вам кажем, шта су год питали шта је било, ја знам да сам чист, поштен и да су ми можда наметали само да испровоцирају и да траже, да имају разлог некакав приступа.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је то Ваше село мешано или су само Муслимани живели и Срби или само Муслимани?

СВЕДОК "Т": Мешано са 70% не знам проценат, али, отприлике, 75% можда српско становништво, а 25% и нешто муслиманско и можда Хрвата, не знам ни то процентно, пар Хрватица је било.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је у том периоду већ постојала нека тензија та међунационална, да ли сте се били поделили, да ли је било неких барикада, неких наоружавања, да ли можете нешто о томе да нам укратко кажете, да не ширимо пуно?

СВЕДОК "Т": Па, тензије су почеле свугде да расту, бојазни и остале су, устручавања и можда и поздрављања и свега, када се десило нападом Аркановаца на Бијељину. Од тада је то све страх ушао у цело Подриње и одоздо. Како је тако све расло, расло и дан по дан је било то не несношљиво, него, види се да нема нико ни са ким ни «добро јутро», ни «добар дан» и окупљају се ови, почеше полиција се формирати, српска полиција у школи самовољно, српска полиција, онда барикада на

Челопеку, барикаде на Каракају, по Зворнику барикаде, пред Козлуком, Рођевићем, тако те ствари, а те сам барикаде ја прошао стицајем околности, што можете проверити да сам био пријављен у Црвеном крсту у Брасини селу код једног Бате са женом и децом када сам пред пад Зворника изашао. Сматрао сам да сам човек и да нисам ја крив, нисам, дошао сам тамо, да избегнем, једноставно, да не учествујем ни у чему. Међутим, тражено је преко радија и свега да се вратим. Ја сам се вратио баш на Шепачки мост са породицом кући, каже, да се ради у фирмама, ето, нема ништа, Зворник је пао и тако да сам пуно перипетија имао и проблема и тих преко тих свих барикада што сам морао проћи да би дошао до мог места.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У вашем месту, да ли је било – **снимак је исечен, питање овог браниоца није до краја аудио снимљено.**

СВЕДОК "Т": Али са ознакама четника и са оним горе озвучењима и кроз село да пуштају четничке песме и остале ствари, шта ја знам шта је све било, тада је већ трема била тотализована и то. Ти људи који су долазили нису били мештани, нису били, били су из Србије људи, ти, тако неки тобоже борци у шареним тим униформама. Можда су били онако, нису они били борци, они су били само пљачкаши и ти пушкаши.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко сте помињали оружје да сте предавали, да ли је то било обавезно или како, то сте причали у истрази?

СВЕДОК "Т": Јесам, ја сам био ловац, не пуно година, бавио сам се разним спортовима и имао сам легално «грабин», ловачку пушку, РЖ-12, руске производње, «Застава-грабин», пиштољ «Застава», поштен, миран, фамилијаран човек и ловац био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И зашто сте то предали, шта је то било, да ли је то неко захтевао?

СВЕДОК "Т": Ја када сам се вратио из Србије, отац је рекао да треба да предам оружје, долазила се, формирала се, баш сам малопре поменуо, српска полиција у школи, што никада ту није била, али сада ту као неки простор, узела је канцеларију као српска полиција, да се преда наоружање било, легално, нелегално, као да се то среди, нема проблема, вратиће се и мирно се, једноставно се, да Вам право кажем сада, па, имао сам 90% поверење. Ја сам то, једноставно, покупио у ауто и отишао тамо и предао и имао сам касније проблема. Око тога сам два пута ишао као тобоже појављује се још нешто, они побркали тамо у оном писању, регистар оних, оружни лист, па сам ишао поново, па је то као сређено и јесте сређено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предали?

СВЕДОК "Т": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и потврду добили за то?

СВЕДОК "Т": Добио сам потврду, коју поседујем и сада и предао сам Хашком трибуналу копију те потврде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, изволите колега.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Господине «Т», само једну ствар да расчистимо. Ви сте се изјашњавали то и на питање тужиоца у Сарајеву, госпође Џемиле Беговић, а овде и на питање члана судског већа, Крстајића, па и мој колега Шалић је ту нешто око датума, када сте Ви ухапшени, до којег датума сте били у Економији, до којег датума сте били у Циглани? Ја имам овде што сте и данас рекли, Ви сте се о томе детаљно изјашњавали, али је било некаквих нејасноћа и у Сарајеву, претпостављам да је то лапсус био када сте говорили о 07. јулу, претпостављам да је то лапсус, али

нешто сте на питање судије Крстајића били неодређени у погледу ових датума, поготову на Економији. Да ли са сигурношћу можете нама да кажете, а ако не можете, наравно, подразумева се да је прошло доста времена, имали сте и доста патњи, не знам какво је Ваше опште здравствено стање сада, али ако можете са сигурношћу да нам кажете, ког дана сте ухапшени, до ког дана сте били на Економији и до ког дана сте били на Циглани?

СВЕДОК "Т": Е, добро. Ви сте у праву, када смо били у Сарајеву, на оном исказу, можда, казао сам те ствари које су погрешно, мислим, разлика, из тога, био сам и депресиван и неке ствари, али ово сада што сам рекао, то је тачно и опет ћу поновити, да је то било у датуме тамо овамо, тада је било оно и кратко време и то све, нисам могао да разјасним, али, овако стоји, тачно, то је било 07. маја у 18 сати и можда 30 минута, сада минуте ту, углавном, изнад 18 сати, испред моје породичне куће. Допутовао сам на Економију, то је требало једно можда десетак, петнаест минута, али је дуже трајало, јер је комби стајао на путу, односно на магистралном путу Бијељина-Зворник, чекајући тог управо Војводу из кафане. Е, значи 07. маја, нека је то било седам сати навече, па до седам, пола осам, 12. маја ујутру сам био у Економији. Из Економије, значи, отишао сам у Циглану и из Циглане отишли смо, да ли је било два или три сата, сада мислим можда нису детаљи битни, али тачно 15. јула 2002., пардон, пардон, 1992. године, то су тачни подаци, што не може бити тачно.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Хвала Вам, само још једно питање. Везано за овај догађај на Циглани, Ви сте описали и данас, а и у Сарајеву а и пред хашким истражитељима, тај догађај везан за скидање ове тетоваже Енвера, како је то урадио Пуфта, па сте описали и за Чирака шта сте чули и данас сте рекли да сте нешто и видели. Мене интересује, где сте Ви тада били, те вечери, рекли сте да је то било касно увече, где сте се налазили, у којој просторији, одакле сте то посматрали? Оно што сте Ви лично видели, не што сте чули, ако можете само да се ограничите оно што сте видели?

СВЕДОК "Т": Не знам како бих ја то могао, можда бих могао и нацртати да видите, али сада ћу Вам показати. Значи, када дођете пред једну зградицу и улазите на једна врата кроз та врата уђете у једну просторију и идете пет, шест метара лево, једна друга врата и друга просторијица. Значи, упоредо али преграда са вратима, врата, са пролазом, који нема врата, у величини врата. У тој просторији, исто значи оног чела са којег сам ушао, упоредо има прозор, има и у овој до врата и ту су на том прозору заковане, рекао сам данас, да су заковане даске и то. То се лепо види, има десет цената, петнаест, између показујем, између тих фосни. Одатле сам значи могао да видим и више пута, не ја и други, ако се нешто деси напољу, зашкрипи, ово, лево, десно, да се види мало, да се споља и не види како ко изнутра гледа, мислим из тих дасака. Зато сам то ту стајао и када је са Енвером било, када му Саша то полива као, кроз прозор сам могао, дао сам руком тај лосион да ураде, да дезинфикују ту рану, што значи, један метар, по метра је било ту, а одмах иза тог зида, иза мојих леђа је био улаз у коме се дешавало то што је Пуфта радио и то је само могло бити корак, три, четири корака, метра и ауто и у ауто, толико је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то нисте видели, сада што говорите, да се дешава Енверу и Исмету, јер је то иза?

СВЕДОК "Т": Нисам ја рекао, нити сам видео да је Енверу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни рекли, да.

СВЕДОК "Т": Када је то рађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, није рекао да је видео.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, да, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није видео ни једно ни друго.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Како је то место осветљено испред, да ли је постојало неко осветљење, лампа, електрика нека?

СВЕДОК "Т": Постојале су лампе, не директно ту изнад нас, него су тамо баш на оном простору две лампе, на портирници једна, две овамо на оној надстрешници, описао сам, где су материјал довлачили и одатле није било добро видљиво, али није ни било тамно да се све не види, тај одсјај, све се видело, фино, онако, што се каже, могло се познати, не баш тотални мрак, јер треба мало.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли можете то мало јасније да нам кажете, колико то осветљење са портирнице, не знамо ни колико је далеко портирница од тог места, може да осветљава тај део?

СВЕДОК "Т": Далеко петнаест метара, а десет метара далеко надстрешница, три лампе.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: То можете јасно да разазнате лица људи која су около, кажете, било је пуно људи?

СВЕДОК "Т": Па, зато сам ја и рекао да ово што је до мене било, Саша, овај, Пуфта и Торо када се ту кретао, између тога, сам видео то, али када су питали, да ли је био Зокс, ја сам Зокса исто тако приметио пре и које су тамо ишли, нешто друго, то је била група од пет, шест, десет, њих петнаест који су ту роварили и ходали около. Из тога разлога нисам видео све, али ово што је при мени било све, јер нисам имао ја намеру да сада то гледам, кога да сликам и то. То само говорим из онога што сам видео у тренутку. Ви сада тражите од мене да кажем потпуно слику такву, јасну, након петнаест година и у том тренутку где се глава губи и где немаш памети, такорећи.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја бих само хтео објашњење, јер Ви нисте помињали хашком истражитељу Тора, а веома сте јасно на почетку својих исказа рекли да сте њега посебно запамтили као фигуру, чак сте у делу Вашег исказа данас, када сте описивали те људе, употребили један израз «и наравно, Торо», што мене упућује на закључак да сте лик и фигуру тог човека добро запамтили и онда ми није јасно, због чега то нисте поменули пред истражитељима Хашког трибунала, због чега је исказ који сте дали пред госпођом Џемилом Беговић, тужиоцем у Сарајеву био неодређен, што се тиче Тора, а због чега је сада у овом исказу веома јасно одређено? Да ли Вам је нешто помогло да се сетите или постоји неки други разлог?

СВЕДОК "Т": Па, што се тиче Хашког трибунала, то је било 1996. године, тако смо рекли, октобар, септембар месец. Могуће да су и они лапсус пропустили у преводу, уосталом неке ситуације, али ја мислим да сам га помињао и тада, а зашто није уписан, можда и није, а да сам се, и још добијао слику и консултацију касније, после тога, то је тачно и тога има. Значи, кажем да је био ту, да се кретао ту, али нисам видео ја лично да је он Исмета носио, али ту је био, иза се кретао. Пуфту јесам и још неки је био, кога не могу да детектујем који је био, уносио у, како се зове, у ауто, да би сутра, сутрадан Мики и да ли овај сведок «Четири», они би требали да знају, јер мислим да су они, нисам сигуран сто-посто, али они су прали то ауто и они су баш ту могли да знају неке ситуације око тога све шта је било око тог аута и да ли је био убачен у пртљажник или напред на седиште. Када бих знао све, не би требало двадесет сведока, можда један.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Кажете да сте имали нека каснија сазнања, да ли сте Ви пратили ток суђења овог на било који начин, путем штампе, телевизије, интернета или имали нека друга сазнања од неког са ким сте разговарали, да ли је неко ко је био на Економији, у Челопеку или, пак, из неког удружења, свеједно?

СВЕДОК "Т": Нисам пуно пратио, немам доступа том посебно, није битно где живим, овај, то информацијама из Хашког трибунала и штампу слабије пратим, али имам људе који су са мном били и који су били ту и који су још живи, на срећу и који ће можда, можда и у проширеним можда поступцима још бити масовнији за овај случај, ја их позивам овог пута.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја имам сада још једно питање. Видим да носите наочаре. Не знам да ли је то диоптрија и ако јесте, како стоји стање са Вашим видом у то време? Оппростите што морам то да Вас питам, али хтео бих нешто да проверим.

СВЕДОК "Т": Јасно Вам говори да сам био ловац, да нисам имао наочаре тада, да сам то осетио кад сам био у половини логорства, у Батковићу, баш од тих удараца главе, свега, да је временом све то попуштало и да сам тада био и здрав и физички, здрав и психички и видео, добро сам видео, јер сам и ловац био.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Само још једно питање, извињавам се. На питање судија Крстајића, везано за догађаје на Економији, онако како сте их Ви описали, из дана у дан шта се догађало и то детаљно, рекли сте да можда није баш временски било тако, говори се пре свега о овом догађају када је доведен Бубица, али може да се односи и на друге догађаје. Да ли дозвољавате могућност да и у односу на неке друге догађаје које сте данас описали, да се временски баш не подударују или то искључиво важи за тај догађај везан за довођење Бубице?

СВЕДОК "Т": За довођење Бубице могу да кажем што сам малопре рекао, јер то је тако могуће то, да се предвиди, али неке друге ствари су јасне и тачне и чак, ако будем још отварао, добијао од Вас информације, ја ћу Вам сигурно још података пуно, пуно рећи.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Зашто одвајате та два случаја у погледу сећања, да ли има неки посебан разлог?

СВЕДОК "Т": Која два случаја?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па, мислим, рекли сте да је могуће да сте погрешили у датумима када је у питању довођење Бубице, а није могуће да сте погрешили по питању других догађаја. Да ли постоји разлог или је то зато што?

СВЕДОК "Т": Не, не, ја сам могао погрешити код Бубице можда погрешити у дан или нешто, зато што се ту нисам могао, то је ретко, тај је човек дошао и млађен је, тучен и ту је био, али нисам могао сваки, баш толико промашити дан када сам падао од бола, када сам, такорећи умирао, када сам ван памети морао бити и у несвести и моје колеге ту што су биле и остало. Значи, можда сам и ту неке ствари, али то је само минимално, минимално може да се деси, значи да је та толеранција чак дозвољена, јер толико времена је и толико свега.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја се захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините колега, само још једно питање. Ви опет сада кажете да сте сигурни да сте 12. маја ујутру отишли на Циглану. Када се дешава оно извођење прво Енвер, па Несиб, па Ви од стране Зокса у односу на тај одлазак? Колико пре Вашег напуштања?

СВЕДОК "Т": Добро сте, добро, пре сат времена, пре сат времена, описао сам то мало прочитајте, описао сам да је било негде око 6,30 су дошли, па је то било са нама то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас питам, зато што један сведок каже да је Несиб ту лежао дан, два, да је остао ту да лежи?

СВЕДОК "Т": Та, ако «Четири» сведок каже, он га је утоварио, да је био дан, два, он је остао иза мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви значи не знате, добро, добро.

СВЕДОК "Т": Он је остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите колега, добро, изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Можда је случајно, али пало ми је, сада на Ваше питање сведок каже, то ако је рекао сведок «Четири», а претходно је нешто рекао, може да потврди сведок «Ф». Да ли је упознат са исказима ових сведока, па може тако нешто да тврди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са исказом сведока?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Сведока «Четири» и сведока «Ф».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он каже да је сведок «Четири» остао после њега, због тога, то објашњава. Да ли Ви знате шта је рекао сведок «Четири»?

СВЕДОК "Т": Одакле ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А, сведок «Ф»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сведок «Ф»?

СВЕДОК "Т": Не знам ни сведок «Ф», само знам када је тај «Ф» сведок шта је рекао када је Војвода, када је Војвода већао и то о нашем одласку или смрти или шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту док сте били на месту том?

СВЕДОК "Т": Да, у Економији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у Економији, не, не, мислили смо у суду, не, не, у суду је колега мислио, у суду да ли знате шта је рекао, пред судијама?

СВЕДОК "Т": Како могу знати, побогу. Ја не знам ни где је тај сведок «Четири» или шта ја знам, чуо сам да је рецимо жив и негде, али не знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жив је, жив је. Добро, изволите колега Ђокићу.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли је сведоку познат сведок «Х»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: И када је дошао?

СВЕДОК "Т": Познат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, рекли сте нешто, Ви одлазите, он долази, да ли можете да нам мало то поближе кажете?

СВЕДОК "Т": А ко одлази, ми долазимо, ко долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сведока «Х», када је он дошао?

СВЕДОК "Т": Аха, аха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на Ваш боравак?

СВЕДОК "Т": Аха, ја сам касније чуо, јер ја не знам када је он дошао, али сам имао контакт можда после пар година, уствари, не година, можда једно неколико месеци да сам се нашао у раскораку, где сам дошао да живим, сазнао сам да има и онда он, ми смо се састали тада и од њега сам ја сазнао да је он дошао негде иза 12 сати, подне, да ли је до један, два, три, дошао и да је затекао Несиба Даутовића како лежи и да има на себи радничку блузу, коју ја не сећам се да је имао и обувен и спреман, како, шта ја знам, тамо на томе. Да ли је он њега утоварио на тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је затекао, нисам то име разумела, име, ко га је то затекао када је дошао овај «Х»?

СВЕДОК "Т": «Х»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК "Т": Даутовић Несиб, Несиба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Несиба, нисам разумела, добро.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли је сведоку познат надимак Јасиковац?

СВЕДОК "Т": Чуо сам то, али не могу тврдити од кога, како, шта, али ми је познат тај Јасиковац, чуо сам нешто, али не могу ништа тврдити, ни зашто, ни како, ни шта је то.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли је долазио Јасиковац на Економију?

СВЕДОК "Т": Па, ето, сада Вам кажем ја.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Ко је тај човек?

СВЕДОК "Т": Можда ће неко други, не знам.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Добро, управо тај неко други, није сугестивно него се надовезујем на исказ «Х» који каже да је Јасиковац био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али сведок каже да није био ту док је био «Х», да је он већ отишао.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Али истог дана док је био и Несиб ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, већ је био мртав Несиб.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Добро, значи сведок не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК "Т": Не, не, знам ја, немојте, да мало разјаснимо, могу ли ја да поставим нешто. Несиб Даутовић је остао мртав да лежи 12. после седам сати, пола осам, је ли тако, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Ви одлазите.

СВЕДОК "Т": Ја сам рекао лепо да сам после овога, након две године срео се са сведоком «Х» и да ми је рекао да је он ухапшен, доведен на исто то место тога истога дана или сутрадан, али није битно, нека је тог истог дана поподне и да је нашао Даутовић Несиба у том и том стању и то је јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то смо и разумели, добро.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Везано за Исмета Чирака, пошто је помињао и неке пуцње, да ли може да се изјасни, на који начин је лишен живота Исмет Чирак, значи да ли је из ватреног оружја или је био, да кажем, хладним оружјем убијен?

СВЕДОК "Т": Да. Ја могу да тврдим да је он започет нечим, ножем, по врату, клање, сечивом или шта ја знам, то сам видео, али исто тако сам чуо касније пуцањ, врло кратко, пар минута, два, три минута, три до четири пуцња и то пиштољска пуцња, што претпостављам и ја и многи други ту који смо били, да је по мом мишљењу, ето ја сам сведок, али мени се чини да је докрајчен вероватно, не могу казати да је заклан, када није био заклан до краја, значи, докрајчен је са тим пуцњем, пиштољем, шта ја знам, ето. Да ли је сада добро?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Добро. Дешавања када га је Зокс ударао том водоводном цеви, у ком пределу тела га је ударио, да ли је имао какве повреде, које?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је објаснио.

СВЕДОК "Т": Ја сам то рекао, да ли је он ударио њега водоводном цеви, да ли је ударао њега песницом или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Вас, Вас?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Вас лично?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас лично када је ударао? Ви сте показивали од ребра па нагоре и то?

СВЕДОК "Т": Аха, па, водоводна цев, шта ту није јасно.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Какве сте повреде имали, да ли сте имали неке теже повреде или нешто тако?

СВЕДОК "Т": Па, ето то су све биле повреде које сам, које сам имао тих дванаест дана и данас носим, са једне стране два ребра, са једне стране једно ребро, сломљено које је тако прирасло и дужим чак седењем или радом или шетњом, то ми отежава, па су ми препоручавали да оперишем, да ваде те комаде, што ја нисам пристао и пуно што тога имам, болова, кичмених и коштаних и тога свега и стомака и стомака које је, рецимо и чак када се мало преједем, постаје ми тешко, осећам да се у тим пределима слабина, боли ме, па сам ишао на снимања разна и остало, где су потврдили и где сам снимао, нисам се изјашњавао шта ми је било, јер су они мене питали, да нисам пао са неке грађевине и да се на мене срушила нека грађа и нешто, јер нисам у интересу овога ништа причао о томе, тако да се сада лечим од таквих ствари и те последице имам.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: У вези овог колца што је помињао исто са Зоксом, па као каже да је покушао кроз панталоне. Да ли је тај дан повређен, да ли је, значи?

СВЕДОК "Т": Осећао сам ја прилично болова и тако то, у том страху, можда и несвесно, можда је било и више, али нисам овај имао превише. Данас имам неке мање последице као, да објасним, потрганост и мало напрезања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда мало да Вам ја помогнем. Да ли је тај колац пробио панталоне, тканину?

СВЕДОК "Т": Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК "Т": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК "Т": Није, то је било од тог притиска могуће неке ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само притисак, добро.

СВЕДОК "Т": Али сам више ја касније мокрио, крварио на малу нужду и велику од ових последица што су ме овде имао, од овог ударања.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Колико сам ја разумео, Зокс је после о томе причао овом сведоку «Четири» и сведоку значи о овоме што је било. Да ли је тако било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, није тако.

СВЕДОК "Т": Којем сведоку причао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је тражио да сведок прича шта му се десило, да ли је тако?

СВЕДОК "Т": Да, тако је, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зокс је тражио да он прича.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Значи, Ви сте причали сведоку «Четири», да се то десило?

СВЕДОК "Т": Јесте, ето да видим Зокса да могу да га видим у очи и да му кажем и нека каже ако је човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита колега, коме сте Ви то причали шта је Вама, на захтев Зокса, ко је ту сада све?

СВЕДОК "Т": Причао њему у очи, он је седео, да би чули ови који су накнадно доведени, набројао сам их, који су били код Драгана капетана на Видиковцу, заробљени горе, који нису били оштећени, па их је он послао преко Драгана капетана да раде код нас као испомоћ, а неки су и одвели у Челопек, у Дом културе, да су тамо преноћили и да су дошли ујутру оштећени, сада се не сећам ко је њих довео, из Дома културе, да су само преноћили, да су били претучени, малтретирани и

дошли ту у Циглану да би након неколико дана господин Зокс дошао да буде такав мајстор да ја њему објашњавам шта је са мном било, да плаши друге ту, да нешто, ако их он пита или нешто тражи, да морају послушати, да ће проћи као и ја.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли је био сведок «Четири»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је међу тим присутнима био и сведок «Четири», међу тима што су доведени, кажете, од капетана Драгана?

СВЕДОК "Т": Па, мислим да јесте и овај сведок «Четири» и овај сведок «У» и сведок «Ф», а ако нису тренутно били ту, то је два, три метра крај врата, одмах хидрант, можда се неко касније бријао или нешто тако.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Мене је ово занимало, зато што сведок «Четири» истиче изричито да никаквих догађаја са колчевима осим Бубице није било, тако да му та прича није позната.

СВЕДОК "Т": Није му позната, како ће он видети то, када је он био у затвореној просторији, а ја сам био напољу.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Ако сте му причали, мора да му буде познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему, коме да је причао?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Сведоку «Четири».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоку «Четири», он да је причао?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он каже прича Зоксу, а овај је можда био ту. Није рекао да је причао лично сведоку «Четири», колега, нисте добро разумели.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Зато што сведок «Четири» изричито говори да каквог догађаја везано за колчеве није било, осим, каже, Бубице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ево сведок сада каже да је он био напољу. Да ли се сећате Ви, да ли сте лично Ви причали сведоку «Четири» шта се Вама десило напољу?

СВЕДОК "Т": Сведоку «Четири»; ни једном, ни петом, ни десетом нисам ја причао, нисам имао потребе, нити сам причао, нити је то ко тражио од мене, али на инсистирање господина Зокса да му објасним у интересу тога, шта је било. Ја сам рекао и опет кажем, док нисам рекао, задње, шта још, нека каже, ту седи, нека каже, шта још. Када сам поменуо да ми је тај дрвени део, када сам пао, гурао у чмар, кроз панталоне, није пробио, овај, аха, добро је, нека каже, ја сам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Овај догађај са пуцањем, да кажем око глава. Колико је њих било напољу, где се то тачно десило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што сте рекли да сте лежали док сте радили, па сте легли, колико вас је ту било?

СВЕДОК "Т": Ето тако је било, било нас је 20 и нешто тада, али то је било испочетка, оно пар, када сам већ почео ја излазити да радим, значи било је једно петнаестак, двадесет дана то је било и тада нису били дошли ови што су придобили, што сам их навео. Да ме он изводи, он је мене касније, када су ови дошли, након тог пуцања изводио да то кажем. Ту је била иза оне творничке хале, ту се месецима и можда годинама избацивале те пластичне корпице где су се у то левали црепови и сушили и онда се деформишу и избацују и касније је то требало да се вози у фабрику на топљење и ми смо то морали да купимо, да вежемо у неке канапе, да би неким камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је ту лежало, да ли се сећате, колико вас?

СВЕДОК "Т": Ту је лежало негде близу можда 18, 17, тако ту, један или два су некада били тамо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је он пуцао?

СВЕДОК "Т": Када је он пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Колико пуцњева је било?

СВЕДОК "Т": Били су унутра, јер су били претучени претходну ноћ, нису могли радити.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Колико пуцњева је било?

СВЕДОК "Т": Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, колико је пута пуцао Зокс?

СВЕДОК "Т": Па, једно можда четири, пет пута, тако, јер знам да је иза мене, е сада, то је немогуће, али претпостављам и мислим четири, пет пута и да је он завршио крај моје главе. Ја, ево ме ту, завршио, како је ишао улево, показујем, ишао са оне стране улево и ишао и када сам био у овом смеру, он је пуцао и мене је шодер уво ово и главу попрскао, не кажем да ме је засуо скроз, али ето, ударало. Онда се јавио тај, звани Ћаћа, тада сам чуо да он каже и они остали, да је он Ћаћа из тог Новосадског корпуса, старији човек био.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Чини ми се да је рекао и помињао неког Марка Лопова из Челопека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли зна тог човека?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, малопре је описивао да је то неки Марко Лопов.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли је била нека песма где се помиње Лопов?

СВЕДОК "Т": Није, не знам.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: За ову песму за коју је рекао, за Рамба Игора, чини ми се да је поменуо и Лозницу. Да ли се помиње Лозница у тој песми?

СВЕДОК "Т": Помиње, помиње, јер Игор је био кум Рамба, а он мислим да је био из Лознице, можда тако сам имао информацију, мислим чуо и то, можда и није, не тврдим, али мислим да је био кум, венчани, шта ли, како, тако да је и Игор погинуо, па се то још пимиње, мислим, ја сам заборавио то, а морали смо.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Ко им је рекао за ту песму, ко Вам је рекао за ту песму?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је Лозничани да су тражили.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Добро.

СВЕДОК "Т": Лозничани су дошли, јер смо морали да будемо тим певањем, мање бучни, да се чује песма а не јауци када су нас малтретирали и тукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули неко да се звао Војвода Ћеле или Челе, да су некога између себе тако звали?

СВЕДОК "Т": Могуће је, ја не знам, не тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК "Т": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај сведок «У» је рекао у истрази још да је Несиба извео Војвода Ћеле једном приликом?

СВЕДОК "Т": Војвода Ћеле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте помињали Лале и после сте помињали Зокс. Да ли је била још нека таква ситуација, да ли се Ви сећате?

СВЕДОК "Т": Ја не знам, само ја знам да је Зокс прозивао и то све, а Војвода је, можда је тај побркао, можда је био тамо седео, није се појављивао уопште док није се завршио тај наш тројице случај и овај да дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно када сте редом излазили?

СВЕДОК "Т": Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "Т": Када је рекао да ће одлучивати да ли ћемо бити живи или мртви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имамо ли Ви, немате питање, немате. Славковић? Изволите, Ви сте први. Ево сада још оптужени ако имају питања да Вам поставе. Можете ту, да, да, представите се.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добар дан, Драган Славковић. Прескочићу Економију, када сте дошли на Циглану, кажете да су радили по сменама људи, а Ви сте лежали првих пар дана, били сте, кажете, повређени. Да ли је то тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је.

СВЕДОК "Т": Тих првих пар дана, не сећам се баш да су радили по сменама испочетка, радило се до краја поподнева, значи, тада, али касније се увело, што ја не знам тачно, да ли за десетак, петнаест, двадесет дана се увело да раде у тим сушарама тамо, у тим сменама по шест сати, па се тако десило да су и они побегли, добро Ви знате како то све.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добро, када сам ја дошао, Ви се сећате вероватно да је то краљевачка група, да ли је неко био некога од вас или малтретирао тада у Циглани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, господине «Т», да ли Ви знате ко је овај човек?

СВЕДОК "Т": Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК "Т": То је Торо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита он, од момента када сте њега на Циглани виђали, да ли Вас је неко тукао, малтретирао?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Сем она два случаја што има?

СВЕДОК "Т": Није, није то, то није, ја сам добро сам рекао, можда сте требали пратити.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Желео сам да поново то кажете, зато, а рећи ћу разлог због чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да Ви нисте.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Зато питам, значи није. Да ли Вам је неко некада доносио цигаре или куповао цигаре док сте били у Циглани?

СВЕДОК "Т": Па, мислим да си можда и ти, то је чињеница, зато ту стоји као, ето, под вашим смо надзором били, али су та два испада од стране овај Зокса и Пуфте, добро знате, покварила све. Можда сте доносили, можда сам начуо, нисам сигуран, а доносили су и други када су то са Вама ишли или другим Вашим колегама у Зворник, па се налазило цигара, па су доносили, нисте бранили, то је тачно.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добро, да ли је било случајева, да сам Вам ја, рецимо куповао за свој новац?

СВЕДОК "Т": Ја не знам лично, мислим, нисам тада пушио, ја сам после тога добио тај мислим шокове и остало, па сам почео пушити, а могу Вам рећи да сам престао пре петнаест дана, да не пушим.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да ли је некада неке долазила супруга са једном женом и доносила хране и тако, пите, нешто, да ли се сећате?

СВЕДОК "Т": Не знам, то не могу тврдити.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Онај шофер, како се зове онај шофер што је био, његова је супруга долазила?

СВЕДОК "Т": Сада Вам не могу то рећи, заштићене су неке ствари, али могуће је.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Значи, Ви сте најдуже били?

СВЕДОК "Т": Нисам ја видео, не, нисам ја видео, нисам ни јео, зато можда нисам видео.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добро, није битно, толико није битно. Значи, ово ми је најбитније ово, значи Ви сте најдуже били и највише сте, такорећи, били повређени, значи, када су долазили. Мислим, кажете, Краљевчани, није битно, ја питам конкретно за мене, никада никога на Циглани нисам био, сем случаја када су побегла она четворица, оног једног сам изјутра, то ујутру када сам дошао на посао, сазнао да су побегли, тог ударио, а сведок «Четири» - **оптужени на претресу наводи његово пуно име и презиме, мада је у питању заштићени сведок** - тврди прекјуће да је сваки дан тучен, а ја тврдим главом да никада нико није пипнут на Циглани, зато што сведок тај лаже, зато сам Вас питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чији сада Ви исказ коментаришете, сведока «Четири» или сведока присутног?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Имате изјаву сведока овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо сада питајте, има ли нешто још нетачно?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Онда не слаже се са Вашом изјавом, тврдим да нисам уопште био када је Пуфта то урадио то што је урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ја ћу да помогнем. Значи, наш отпужени.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нити сам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да уопште није био ту када је Исмет порезан и када је Несиб, оно што Ви причате за тетоважу, да је, пардон, да је Енверу сечена тетоважа, па да је ту негде био и Торо, да је он тражио или, рекли сте, или он или Саша, је ли тако, онај «питралон». Оптужени каже, уопште тог дана није био ту, да је тек касније дошао и сазнао да је Пуфта убио Исмета. Ево, па сада Ви да нам кажете.

СВЕДОК "Т": Када је то касније, када је то касније било, можда након пола сата, десет минута или два дана, када је то било?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ:

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја сам дошао увече после тог случаја, мене су звали, ја сам становао у стану, чак нисам ни био у стану, био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сваком случају, оптужени каже да није био присутан, него да је дошао после када се тај догађај већ десио и да није био ту када је овај одвежен колима?

СВЕДОК "Т": Ја сам рекао и кажем да сам га видео у тим пролазима ту између тих људи. Да ли је то било у пет, десет минута или тога, али он ако каже да није, то је његово да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да није био ни када је Енверу секао Пуфта?

СВЕДОК "Т": Уосталом, ако си ти, господине, био ту као ето надређени и Нишки, онда сте ту стално присутни и када нисте били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он каже да није био ту када се то десило Енверу, када је Пуфта исекао тетоважу, а Ви кажете да је био, је ли тако, ту негде, а не кажете шта је радио?

СВЕДОК "Т": Ја сам га приметио иза тога, али кажем да нисам тврдио, ако сам можда предвидео, то је на Вама да одлучите, ако сам можда предвидео, али сумњам, али опет кажем, гледамо се у очи, да нисам те видео да си прихватио ти за онога. Значи, могуће је да је можда неко био сличан, али, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни да је он?

СВЕДОК "Т": Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, могуће је да је неко био сличан њему, којом приликом, за коју прилику сада кажете?

СВЕДОК "Т": Па, ето то, баш када сам гледао, када је била ситуација са Чираком, значи, ако суд узме у обзир да је то могуће и мало тамно и остало, то је ствар суда, доказа и свега. Мени се чинило и чини да је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Није битно, ја кажем, не бих се закleo у децу и могу опет поново да се закунем да тог момента нисам, имам троје деце, био присутан ту. Дошао сам касније јер су ме звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико касније?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Можда, сат, два, након инцидента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сат, два?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да и мислим да је био инцидент око 18 часова, ја сам дошао око 21 час ту и тада када сам ја дошао, милиција је одлазила, већ је неко звао милицију и био је, да ли је Марнко или неко је био од тих милиционера, каже, завршили смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево да питам још сведока да искористимо присуство, каже оптужени да је после дошао неки из милиције када се десило то са Исметом. Да ли се Ви сећате?

СВЕДОК "Т": Не сећам се, могуће све тамо где је портир то био, али ја хоћу да кажем за 18 сати, није то било у 18 сати, како је било 18 сати, овај господине Торо, 18 сати, то је само могуће да је било негде касније, око пола осам, осам сати, то је муњевита прича, можда чак и касније неки минут и пола девет, то је лето било, зато су ови, јер сам касније чуо, када сам се срео са људима који су побегли, да су причали ми да су то чули, чак и они ту што су радили радници и да није било уопште договора да ће они бежати, ни каквог тога пакта, тога организације. Чак су мене ту вече прозвали, знаш да сте већали, признај, знаш да сам стајао тамо мирно, да су хтели да ме убију.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Немам шта да признајем, ја Вам кажем истину, ја се нон-стоп истином браним.

СВЕДОК "Т": Молим, молим да довршим.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Јер мени су рекли, кажу, тражимо те већ два сата, два сата те тражимо од када се десио инцидент. Можда је то било и у шест, можда и у пола осам, ја стварно не знам, мени су тако рекли, тражимо те већ два сата, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још неку примедбу на исказ сведока или питање?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Имам примедбу у вези те камере. Ја јесам фотограф по професији, камерман, али никада никога нисам снимао, оно што је изјавио малопре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте снимали?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ма, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово за куће и за одвожење робе у Краљево, адреса и то?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То нема појма, госпођо, имате тамо раднице које су водиле, то је тачно та жена што је он помиње, не могу да се сетим ја имена. Она је писала те фактуре тамо, преко ње можете доћи све где је шта терано и мора да имају копије тога где је шта терано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате нешто на ово да кажете, господине «Т»?

СВЕДОК "Т": Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже оптужени да он никада ништа није то возио, него да је то остајало ту, у магацину?

СВЕДОК "Т": Истина је да је та чињеница што он каже папир, а ко је дао папир и на чији договор, а Торо, знаш ли када смо товарили у Српској Вароши? Знаш ли, Торо, када смо натоварили?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не разумем шта то значи, ја се извињавам, Српска Варош, који је то део града?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, објаснио је у граду тамо иза Дома здравља.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја то не знам, мени је Зворник Зворник цео Зворник, разумете.

СВЕДОК "Т": Не, не, не, то је део уз поток онај горе од болнице, ако добро знаш, а знају то људи који то прате и судије и остало, то је стари некадашњи пут, ту се ишло горе за Тузлу, преко Снагова.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не знам ја тај пут, ја знам да нам је директор који нам је руководио наређивао где шта који дан да товаримо. Он је ишао испред нас, е данас овде товарите и овде, сутра или нас одведе, сутра, прекосутра, овде, овде. Мене нико, дешавало се касније да су товарили сами ко шта, шта је такорећи било потребно.

СВЕДОК "Т": Моменат, моменат, дозволите да Вам кажем, јесте тражили од мене. Сећаш се када си рекао, скидај одозго арматуру, друга кућа што је била па смо вадили из потока, ти си био, када си послао тамо оне да иду, «Четири», сведока «Четири» да телевизор донесу и да провери шта је било. Па, сећаш се шта је било, шта си галамио на Бабиног, то сам сада рекао, на Бабиног, сада се гледамо у очи, на Бабиног за онај камион пића, што није отишло легално, тамо «на црно», нисте успели да напишете баш тај папир, ја се извињавам.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Шта ја имам са тим Бабиним, ја тог Бабиног и не знам, откуд ја знам шта је он терао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, чули сте шта каже сведок.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нити сам могао ја да наредим, нити сам могао. То је био државни камион од «Новог извора» или Циглане, како се звао, шта је он терао, то је терао на своју руку, није на моју. Ја толико, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да приликом суочења са сведоком под псеудонимом «Т» оптужени изјављује да није тачно то што говори за пљачке кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Ви, господине «Т» кажете на ово што оптужени каже да је то ту остајало, да он ништа није возио у Србију?

СВЕДОК "Т": Тачно је, па тачно је оно што смо довозили, оно што су касније и моје колеге, заробљеници ту довозили. Ту би било складиште великих размера, не би било места да буде, значи све је то само могло стати два, три дана.

Сведок изјављује да је тачно оно што је данас рекао пред судом.

СВЕДОК "Т": Тачно.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Моје је било да се довезе у Циглану, моја надлежност није даље била где шта иде. После имате Циглану, директора, имате тамо раднике ко је шта одређивао. Ја са тим даље немам ништа, господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, седите.

СВЕДОК "Т": Разумем, то значи да сте радили за некога. Кажите ко Вам је помагао и ко је Вама наређивао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Можете да седнете ту и упалите само микрофон. Да ли препознајете овог човека, да ли га познајете?

СВЕДОК "Т": Познајем, познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК "Т": То је Зокс, Зокс, само кратко, штета што је такав човек био, али по изгледу леп, комплимент.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Хвала на комплименту, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питања или примедбе, изволите.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Мада никако не могу да се сложим са Вашом констатацијом оном да сам Вас ја тукао на Економији доле, пошто што се саме Економије тиче, мене сигурно нисте могли доле да видите. То је мој одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то сада примедба, то је примедба?

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: То је моја примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу да Вам кажем, сведоку само да се обратим. Оптужени Кораћ овде присутни Иван каже да он никада није био на Економији, а да је долазио на Циглану пар пута и да је оном приликом што Ви говорите о пуцању, пуцао у ваздух, а за Економију каже да никада тамо није ушао. Шта Ви на то кажете?

СВЕДОК "Т": Покажите га, е тако. Како можеш тако да кажеш, уствари, јасно ми је, ти си оптужен по питању тога и браниш се и можеш да кажеш. Како можеш, господине Зокс, како можеш када си ме обарао од ударца једне цеви на шљунак, на шодер, како можеш да кажеш да ниси.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Не, ја исто тако могу теби.

СВЕДОК "Т": Како можеш да кажеш да нису пуцао, пуцао си у ваздух.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: То јесам, то не спорим.

СВЕДОК "Т": Како можеш то да кажеш, како можеш да кажеш да нисам ти причао, јеси седео скрштених ногу крај врата и говорио, па ти је Зијо, па си звао мене. Ја сам ту.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Ти си ту, а ја сам овде. Да ли ја сада могу да дођем до речи, пошто си ти испричао шта си имао да испричаш. Што се тиче те твоје приче везане за наш разговор на Економији, где помињеш да је био присутан сведок «Четири», сведок «У», сведок још неки сведок, није ни битно, а после касније кажеш, ниси сигуран за то. Да ли можеш да то у неки временски период кажеш, када је то било, почетак јуна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је рекао на Циглани, нисте добро разумели, разговор се води на Циглани.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: На Циглани, на Циглани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сте рекли на Економији.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Када се то дешава, отприлике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вам је то Зокс тражио да то причате?

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Крајем априла, почетком маја, после?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како априла, него мај, јуни и јули?

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Крајем маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то на почетку боравка на Циглани или касније?

СВЕДОК "Т": Није, није, то је касније, када је било тамо пуцање, па касније су дошли, можда је био јуни месец при крају, јуна месеца, можда и није, али није то за мене сада превише важно, јер.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: За мене је изузетно важно да кажеш када је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било после оног пуцања или пре, ево да тако одредимо?

СВЕДОК "Т": После пуцања, пуцање је било, рекао сам малопре, на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је било после, добро.

СВЕДОК "Т": Једно можда, дванаест, тринаест дана, петнаест дана, то је било. Сећате се Ћаће, када је дошао по Вас, па Вас повукао?

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Не сећам се ниједног Ћаће, а не сећам се ни – **сведок наводи име заштићеног сведока** - сведок број «Четири» тог Ћаће.

СВЕДОК "Т": Ето, није заштићен, Ви сте рекли ко је он, онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо сада да детаљишемо. Имате ли још неко питање, Кораћ?

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Не, у принципу немам питања што се тога дела тиче. Јесам долазио на ту Циглану, а што се од мене лично никада нису доживели никакво малтретирање типа да сам било кога тукао, то што сам пуцао изнад њихових глава, рекао сам да сам пуцао, јер сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он каже да сте пуцали доле, међу њима и да су се они престрашили. Да ли су били уплашени када сте пуцали?

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Наравно да су били уплашени, чим се пуца, наравно да су уплашени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био Ваш циљ да их уплашите или шта?

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Па, сада, не могу да тврдим да ли је то био мој циљ или из неког беса или из револта сам то урадио, пошто, небитна ствар.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изведе доказ суочењем између оптуженог Кораћ Ивана и сведока «Т», па се констатује да остају при својим изјавама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви, оптужени Кораћ, остајете при изјави и за Економију да нисте улазили?

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Да, наравно, остајем при својој изјави да на Економију никада нисам ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како можете да нам објасните, који је мотив овог човека да баш каже да сте Ви? Могао је да каже и Торо и Прљо и Сарма и не знам?

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Претпоставка моја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд баш Ви?

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Моја, рецимо, претпоставка пошто тамо нема светла, пошто се по њиховој причи, стално долази неко, туче, бије, туче их, бије, могуће да се човек, могуће да човек мене узима после као познатог човека који би попунио целу причу, као прво, а као друго, не могу никако да ту њихову причу сведем, да их тучем једноставно петнаест, двадесет минута, па онда одем два сата, па се опет вратим, негде ратујем сат времена, па се опет вратим да их тучем тих десет, петнаест минута, па онда опет одем да ратујем, десет петнаест минута и тако цео дан. Претпоставка да се тако дешава сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да питамо још сведока. Да ли је било на Економији светла ту када сте изведени Ви, Енвер, Несиб, да ли је ту било осветљено?

СВЕДОК "Т": Па, морам рећи, да му појасним, ја да се у Економији, било је ту једна сијалица, једна сијалица само и када отворе врата и то се тако видело. Они нису долазили у, како се зове, у Економију негде три сата, два сата, то је све више било и у дану и у предвечерњим часовима када се видело, а што каже он – «нисам ја могао долазити», нисам ни рекао, господине Зокс, да сте Ви били сваки дан и сваки минут и код сваке туче, али сте били, били сте и убили сте ми Несиба Даутовића и убили сте, мене сте пребили и остао сам жив и стојим овде и хоћу да Вам кажем.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Али Ваша тврдња да сам ја убио.

СВЕДОК "Т": Молим, молим, само да Вам кажем, да будете здрави и живи, да не пренесете, да Ваша деца не знају какав си човек.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Здрав и ти мени исто био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате још нешто да питате, можда?

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Не, немам ништа више да питам, пошто ће се све ово ваљда на крају разјаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "Т": Каква храброст.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Имамо и ми наравно наш период када ћемо доказивати своју невиност, пошто се овде упорно иде на то да смо криви, чак се и у оптужници стављају ствари које нико од сведока и не помиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Невиност се претпоставља, добро. Хвала Вам.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Хвала и Вама, пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пријатно. Да ли Ви истичете, господине «Т» захтев за накнаду штете у овом поступку према оптуженима за то што сте доживели?

СВЕДОК "Т": Ја сигурно истичем да то треба, можда сада мање, али ће ми требати ако будем живео даље у овом стању и којем ће ми бити, да ће ми то требати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да сведок истиче захтев за накнаду штете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А трошкове доласка, да ли тражите да Вам суд надокнади?

СВЕДОК "Т": Сигурно.

И тражи трошкове за долазак у Сарајево и повратак у место пребивалишта.

То је све што имам да изјавим.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку трошкове према рачунима који ће бити приложени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам се захваљујем што сте дали Ваш исказ пред судом. За моменат да видим, судија Вукоје, да ли можемо да се одјавимо и за сутра да закажемо поново виђење у исто време?

СУДИЈА СУДА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ Драгомир Вукоје: Можемо, за сутра у исто време, значи у 9,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, хвала. Још једном хвала, довиђења.

СУДИЈА СУДА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ Драгомир Вукоје: По плану, такође.

СВЕДОК "Т": Довиђења, хвала Вам.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес ће се наставити 30. јануара 2007. године у 9,30 часова.

Довршено у 15,50 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА